

**Riksdagens
bankfullmäktiges
berättelse
2025**

Helsingfors 2026

B 20/2026 rd

**RIKSDAGENS
BANKFULLMÄKTIGES BERÄTTELSE
2025**

*

Till riksdagen

Helsingfors 2026

ISSN 1796-9808 (webbpublikation)

Riksdagens
bankfullmäktiges berättelse

2025

Innehåll

Förord.....	4
Del 1. Finlands Bank 2025.....	6
1.1 Finlands Banks uppgifter, bankfullmäktiges ställning och sammansättning samt Finlands Banks förvaltning.....	6
Finlands Banks uppgifter och bankfullmäktiges ställning.....	6
Bankfullmäktiges sammansättning 2025.....	6
Finlands Banks förvaltning.....	7
1.2 Europeiska centralbankens penningpolitik och omvärld.....	9
Penningpolitikens mål och verktyg.....	9
Den makroekonomiska omvärlden.....	10
Den penningpolitiska hållningen 2025.....	13
1.3 Finlands Banks verksamhet 2025.....	14
Beredning och genomförande av penningpolitiken.....	14
Finansiell stabilitet.....	15
Tillgångsförvaltning.....	16
Pengar och betalningar.....	19
Övrig verksamhet.....	20
1.4 Ärenden som behandlats i bankfullmäktige.....	22
Finlands Banks bokslut för 2025 och revision.....	22
Fastställande av resultaträkning och balansräkning samt åtgärder gällande resultatet.....	23
Andra ärenden som behandlades.....	24
Del 2. Finansinspektionen under 2025.....	25
2.1 Finansinspektionens uppgifter, bankfullmäktiges ställning och Finansinspektionens förvaltning.....	25
Finansinspektionens uppgifter och bankfullmäktiges ställning.....	25
Finansinspektionens förvaltning.....	25
2.2 Finansinspektionens verksamhet 2025.....	26
Finansinspektionens mål och måluppfyllelse 2025.....	27
Bedömning av förändringar i tillsynen och tillsynsavgifter 2026.....	30
2.3 Handlagda ärenden och bankfullmäktiges bedömning av dem.....	30
Bankfullmäktiges bedömning av föregående år och Finansinspektionens åtgärder med anledning av den.....	30
Andra ärenden som behandlades.....	34

Bankfullmäktiges bedömning av Finansinspektionens verksamhet 2025.....	34
Del 3. Särskilda teman.....	36
Livet i den monetära unionen – gemensam valuta, kapitalmarknadsunion och integration.....	36
Stablecoins – finansteknik och stormaktspolitik.....	44
Säkerheten vid nätbetalningar – Finansinspektionen rekommenderade bankerna flera åtgärder som förbättrar säkerheten vid nätbetalningar	50
Bilaga 1. Finlands Banks bokslut för 2025	55

Förord

Eurosystemet lyckades upprätthålla prisstabiliteten under berättelseåret 2025. Inflationen låg mycket nära målet på 2 procent. De penningpolitiska styrräntorna sänktes till dagens nivå (början av mars 2026) redan i juni 2025. Penningpolitiken verkar ha normaliserats.

Den penningpolitiska omvärlden har dock varit stormig. De geopolitiska strukturerna har rubbats och den politiska osäkerheten har ökat. Förenta staternas ryckiga tullpolitik har försvårat exportföretagens verksamhet och satt dollarkursen i svängning. Kriget i Ukraina har inneburit ständig ovisshet kring säkerheten. När detta skrevs i början av mars 2026 har priset på olja och fossilgas stigit snabbt på grund av kriget i Iran.

Den amerikanska dollarn som reservvaluta har fått sig en törn. Det beror särskilt på det ökade budgetunderskottet i Förenta staterna och den politiska risk som är förenad med Förenta staternas agerande. Eftersom dollarn är reservvaluta har Förenta staterna haft låga räntor på sina statsobligationer. Men det kan inte inträffa någon massflykt från den här marknaden, eftersom ingen annan statsobligationsmarknad ligger nära den amerikanska marknaden i storlek och därmed skulle kunna absorbera en så enorm investeringsvolym. Den flykt som förekommit har för det mesta gällt guld.

Penningpolitiken har lyckats navigera väl i denna miljö. Den enda direkta konsekvensen av osäkerheten har varit att man i penningpolitiken inte har kunnat signalera hur man kommer att styra kursen utan besluten har förankrats i det rådande läget. Även den finansiella stabiliteten har uthärdat stormen. Banksystemet är i gott skick och tål stötar.

Däremot är hushållens ställning besvärlig. Även om realinkomsterna har ökat finns det en stor risk för att bli arbetslös och den framtida inkomstutvecklingen är förenad med många osäkerhetsfaktorer. Hushållen påverkas också av det svaga läget i de offentliga finanserna. De förestående åtgärderna för att få statsbudgeten i balans drabbar olika hushåll på olika sätt, och hushållen bereder sig på detta genom att spara. Värdet på bostadsförmögenhet har sjunkit. Alla dessa osäkerhetsfaktorer upprätthåller en exceptionellt hög sparkvot. Baksidan är att hushållens konsumtion inte har ökat på tre år. Här är det svårt att se en snabb väg ut utan en stor positiv förändring i förväntningarna inför framtiden. Förväntningarna är däremot svåra att ändra utan att osäkerheten skingras betydligt.

Finlands Banks verksamhetsresultat visade fortfarande förlust 2025. Den normaliserade nivån på styrräntorna och den krympande balansräkningen efter den kvantitativa stimulansen har dock minskat förlusterna. I och med att balansräkningen krymper väntas den positiva utvecklingen fortsätta.

Den här berättelsen är bankfullmäktiges årliga berättelse till riksdagen enligt 11 § 1 mom. 4 punkten i lagen om Finlands Bank (214/1998). Berättelsen bygger delvis på Finlands Banks årsberättelse, Finansinspektionens verksamhetsberättelse och en berättelse till bankfullmäktige från direktionen för Finansinspektionen.

Bankfullmäktiges berättelse till riksdagen för 2025 innehåller en del om Finlands Banks verksamhet och förvaltning (del 1) och en del om Finansinspektionens verksamhet och förvaltning (del 2) under året. Den tredje delen av berättelsen innehåller tre artiklar om särskilda teman, skrivna av experter från Finlands Bank och Finansinspektionen.

De statistiska siffrorna i berättelsen baserar sig på de uppgifter som fanns tillgängliga i början av mars 2026.

Del 1. Finlands Bank 2025

I den här delen återges verksamheten vid Finlands Bank och penningpolitiken i euroområdet under 2025. Fokus ligger på bankfullmäktiges verksamhet och de frågor som är centrala ur dess perspektiv. Finlands Banks verksamhet under året beskrivs mer detaljerat i webbpublikationen *Finlands Banks årsberättelse 2025*.¹

1.1 Finlands Banks uppgifter, bankfullmäktiges ställning och sammansättning samt Finlands Banks förvaltning

Finlands Banks uppgifter och bankfullmäktiges ställning

Finlands Bank är en offentligrättslig inrättning som står under riksdagens garanti och vård. Dess ställning definieras i grundlagen. Bankens verksamhet regleras av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken samt lagen om Finlands Bank.

Som nationell centralbank och som en del av Europeiska centralbankssystemet (ECBS) är Finlands Banks primära mål att upprätthålla prisstabilitet. Den ska medverka i den penningpolitiska beredningen och genomföra den penningpolitik som fastställts av ECB-rådet. Finlands Bank ska också främja ett stabilt och effektivt betalnings- och finanssystem samt skapa förutsättningar för stabil ekonomisk tillväxt och god sysselsättning. I verksamheten ingår också operativa centralbanksuppgifter som att ha hand om bankernas betalningssystem och borga för tillgången till kontanter och att se till att de är äkta. Dessutom ska banken sörja för att det sammanställs och offentliggörs statistik som behövs för ECB:s verksamhet.

Finlands Bank övervakas av bankfullmäktige, som består av nio riksdagsvalda ledamöter. Bankfullmäktiges uppgifter delas in i tre områden: övervakning, centrala förvaltningsuppdrag och andra uppgifter. Bankfullmäktige lämnar årligen en berättelse till riksdagen om Finlands Banks verksamhet och förvaltning och om de viktigaste ärenden som fullmäktige har behandlat. Dessutom kan bankfullmäktige vid behov lämna riksdagen berättelser om genomförandet av den monetära politiken och Finlands Banks övriga verksamhet.

Bankfullmäktiges sammansättning 2025

Vid ingången av 2025 bestod bankfullmäktige av följande riksdagsledamöter:

Heikkinen, Janne

Kiuru, Krista

Lindtman, Antti

Marttinen, Matias

¹ Se <https://arsberattelse.finlandsbank.fi/>.

Puisto, Sakari

Saarikko, Annika

Reijonen, Minna

Vähämäki, Ville

Zyskowicz, Ben

Ordförande var *Antti Lindtman* och vice ordförande *Matias Marttinen*. Tredje medlem i arbetsdelegationen var *Ville Vähämäki* och extra medlem *Annika Saarikko*.

Efter att *Matias Marttinen* avgått från sitt uppdrag valdes *Ville Kaunisto* till ny medlem i bankfullmäktige vid fyllnadsval i riksdagen den 20 maj 2025. *Kaunisto* valdes till vice ordförande i stället för *Marttinen* vid bankfullmäktiges sammanträde den 23 maj 2025.

Efter att *Sakari Puisto* avgått från sitt uppdrag valdes *Wille Rydman* till ny medlem i bankfullmäktige vid fyllnadsval i riksdagen den 16 juni 2025.

Efter att *Annika Saarikko* avgått från sitt uppdrag valdes *Antti Kaikkonen* till ny medlem i bankfullmäktige vid fyllnadsval i riksdagen den 9 september 2025. *Kaikkonen* valdes i stället för *Saarikko* till extra medlem i arbetsdelegationen vid bankfullmäktiges sammanträde den 12 september 2025.

Sekreterare i bankfullmäktige var ekonomie doktor *Kimmo Virolainen* och juris magister *Anne Hedman*.

Rådgivare för bankfullmäktige var politices doktor *Roope Uusitalo* fram till den 30 juni 2025 och politices doktor *Antti Ripatti* från och med den 26 augusti 2025.

Finlands Banks förvaltning

Finlands Bank leds av en direktion som består av dess ordförande, dvs. bankens chefdirektör, och två andra medlemmar. Direktionen har hand om Finlands Banks uppgifter och förvaltning, om inte något annat föreskrivs i lag. Finlands Bank är indelad i avdelningar enligt följande: avdelningen för penningpolitik och forskning, avdelningen för finansmarknad och statistik, avdelningen för marknadsoperationer, betalningssystemsavdelningen, ledningssekretariatet, administrativa avdelningen, dataavdelningen och internrevisionen. Finlands Bank är enligt sin vision en inflytelserik och respekterad centralbank, som upprätthåller prisstabilitet och finansiell stabilitet under alla förhållanden med medborgarnas välfärd som mål. I slutet av 2025 hade Finlands Bank 381 anställda.

Ordförande för direktionen är *Olli Rehn* och vice ordförande är *Marja Nykänen*. Tredje medlem i direktionen är *Tuomas Välimäki*.

Direktionsordförande Olli Rehns första sjuåriga mandatperiod började den 12 juli 2018 och löpte ut den 11 juli 2025. Bankfullmäktige beslutade vid sitt sammanträde den 18 oktober 2024 att ansökningsförfarandet för tillsättning av tjänsten som direktionsordförande ska inledas. Efter ansökningsförfarandet beslutade bankfullmäktige den 14 februari 2025 föreslå att Finlands Banks nuvarande direktionsordförande, filosofie doktor (D.Phil.) Olli Rehn, utnämns till tjänsten. Republikens president Alexander Stubb utnämnde den 14 mars 2025 Olli Rehn till ordförande för Finlands Banks direktion från och med den 12 juli 2025.

Sekreterare för direktionen är *Elisa Newby*, avdelningschef för ledningssekretariatet.

Enligt direktionens arbetsfördelning var ansvarsområdena följande:

Direktionens ordförande Olli Rehn

- beredning av penningpolitiken
- utövande av ekonomiskt-politiskt inflytande i Finland
- extern kommunikation
- internationella ärenden
- internrevision

Direktionens vice ordförande Marja Nykänen

- finansmarknadsfrågor
- makrotillsynspolitik
- statistik
- juridiska frågor
- ekonomi- och personalförvaltning
- säkerhets- och fastighetsfrågor
- hantering av risker i investeringsverksamheten och penningpolitiken
- den finansiella stabilitetsprocessen
- verksamheten i pensionsfondens ledningsgrupp

Direktionsmedlem Tuomas Välimäki

- genomförande av penningpolitiken
- förvaltning av finansiella tillgångar
- betalningssystem och penningförvaltning
- dataadministration
- utvecklingen av den digitala euron
- forskningsverksamhet och Finlands Banks forskningsinstitut för tillväxtmarknader (BOFIT)

1.2 Europeiska centralbankens penningpolitik och omvärld

Penningpolitikens mål och verktyg

Det primära målet för Europeiska centralbanken är att upprätthålla prisstabiliteten. Enligt ECB-rådets definition innebär detta att den årliga konsumentprisökningen i euroområdet ska vara i genomsnitt två procent på medellång sikt. Förutsatt att prisstabiliteten inte äventyras kan ECB också stödja andra mål för den ekonomiska politiken inom EU, såsom en balanserad ekonomisk tillväxt, god sysselsättningsutveckling och bekämpning av klimatförändringen.

Centralbanken påverkar genom penningpolitiken de korta marknadsräntorna och inflationsförväntningarna. Realräntan, det vill säga skillnaden mellan nominell ränta och förväntad inflation, inverkar på företagets investeringsbeslut, hushållens konsumtionsbeslut och den makroekonomiska utvecklingen.

Eurosystemet genomför penningpolitiken genom ett styrsystem som omfattar marknadsoperationer, stående faciliteter och kassakrav. Efter den globala finanskrisen 2007–2010 har dessutom extraordinära åtgärder använts, såsom köpprogram för värdepapper och vägledning om framtida penningpolitiska åtgärder. Målet med åtgärderna har varit att lätta upp penningpolitiken, trygga banksystemets tillgång till likviditet, säkerställa den penningpolitiska transmissionsmekanismens funktion och garantera finansiell stabilitet.

Marknadsoperationer har traditionellt haft en central betydelse för styrningen av marknadsräntorna, hanteringen av centralbankspengar som affärsbankerna har tillgång till, det vill säga likviditetshanteringen, och kommunikationen om den penningpolitiska inriktningen. Vid likviderande marknadsoperationer kan motparterna anhålla om kredit från centralbanken mot säkerheter och vid likviditetsindragande transaktioner kan de låna in sitt likviditetsöverskott i centralbanken.

Bankerna har tillgång till utlåningsfaciliteten om de kortfristigt vill låna pengar inom Eurosystemet. Bankerna kan utnyttja inlåningsfaciliteten genom inlåning över natten hos centralbanken. Till följd av den globala finanskrisen och banksektorns stora överskottslikviditet har Eurosystemets ränta för inlåning över natten blivit det viktigaste instrumentet för att styra de korta marknadsräntorna.

Alla banker i euroområdet omfattas av kassakrav. De måste alltså deponera en viss del av sin inlåning hos den nationella centralbanken i det land där de är belägna. Justeringar av kassakravets storlek påverkar den strukturella efterfrågan på centralbankspengar: ju större kassakrav, desto större är motparternas behov av centralbankspengar för att uppfylla kravet.

Eurosystemets program för köp av värdepapper har efter den globala finanskrisen kompletterat räntepolitiken, särskilt när styrräntorna legat på noll eller varit negativa. Inom ramen för sina köpprogram har Eurosystemet köpt statsobligationer, säkerställda bankobligationer, värdepapper med bakomliggande tillgångar och företagsobligationer.

Eurosystemet slutförde i juni 2025 uppdateringen av den penningpolitiska strategin. Inflationssmiljön väntas fortsatt vara exceptionellt osäker och mer volatil än tidigare på grund av faktorer relaterade till bland annat geopolitik, digitalisering, hot mot miljömässig hållbarhet och strukturella förändringar i det globala finansiella systemet. Den uppdaterade strategin håller fast vid det symmetriska inflationsmålet på 2 procent på medellång sikt. ECB-rådet framhöll att det är viktigt att ingripa i stora och ihållande avvikelser från inflationsmålet, i båda riktningarna, genom lämpligt kraftfulla eller långvariga penningpolitiska åtgärder för att undvika att avvikelserna tappar förankring och blir varaktiga.

I fråga om köpprogrammen tar Eurosystemet sedan 2022 hänsyn till klimatriskerna i genomförandet av penningpolitiken. Eurosystemets ambition är att successivt minska koldioxidutsläppen från innehaven av penningpolitiska företagsobligationer i enlighet med målen i Paris klimatavtal. Alla tillgångsköp inom de penningpolitiska köpprogrammen har nu avslutats, men uppföljningen av klimataspekter fortsätter också för de förfallande värdepappersinnehaven. Eurosystemet står i beråd att börja planera hur integreringen av klimathänsyn kan utsträckas från köpprogrammen till att också omfatta genomförandet av penningpolitiken mer allmänt, såsom den strukturella värdepappersportföljen. Beredningsarbetet för att väga in klimatrisker i Eurosystemets ramverk för säkerheter fortsatte under 2025.

Den makroekonomiska omvärlden

De geopolitiska spänningarna kastade en skugga över världsekonomin under 2025, men tack vare den avtagande inflationen i euroområdet kunde lättnader i penningpolitiken genomföras. Den ekonomiska tillväxten i euroområdet stod emot tullhöjningarna 2025 bättre än väntat, men var fortfarande långsam (diagram 1). Industriproduktionen visade tecken på ett uppsving medan tjänstesektorn förblev den främsta drivkraften bakom tillväxten. Sysselsättningstillväxten i euroområdet bromsade in tydligt, men arbetslösheten förblev ändå låg. Tullhöjningar i förening med geopolitiska spänningar, bristande konkurrenskraft i euroområdet och den svaga globala ekonomiska utvecklingen, särskilt i Kina, försämrade exportutsikterna.

Den ekonomiska tillväxten i Finland var nästan obefintlig 2025 – bruttonationalprodukten (BNP) ökade med bara 0,1 procent från året innan. Inflationssavmattningen (diagram 2) och räntesänkningarna (diagram 3) stärkte hushållens köpkraft, men på grund av osäkerheten på arbetsmarknaden och kring framtidsutsikterna var den privata konsumtionen och investeringarna fortsatt dämpade. Exporttillväxten stödde ekonomin, men underskottet i de offentliga finanserna och skuldsättningen blev allt djupare.

Den sjunkande inflationen i euroområdet stöddes särskilt av fallande energipriser. Också löneökningstakten avtog, även om tjänsteinflationen fortfarande var snabbare än tidigare fram till årets slut. Den underliggande inflationen rensad för energi- och livsmedelspriser var 2025 snabbare än den totala inflationen i euroområdet framför allt på grund av den snabba ökningen av tjänstepriserna. Årsinflationen låg på 2,1 procent och den underliggande inflationen på 2,4 procent.

Europeiska centralbanken (ECB) fortsatte att sänka räntorna under första halvåret 2025 och sänkte sin viktigaste styrränta, inlåningsräntan, fyra gånger, med sammanlagt 1,00 procentenhet (diagram 3). De korta marknadsräntorna sjönk i takt med styrräntan. På penningmarknaden sjönk till exempel 12 månaders Euribor med 0,2 procentenheter under året och slutade vid årets slut på 2,24 procent.

De långa räntorna, såsom euroländernas statsobligationsräntor, steg däremot under årets lopp då tillväxtutsikterna förbättrades något, inflationen stabiliserade sig och skuldsättningen ökade (diagram 4). Räntekurvorna blev således brantare än tidigare. Räntedifferensen mellan andra euroländer och Tyskland krympte 2025. Till detta bidrog framför allt Tysklands politiska beslut att öka landets skuldsättning bland annat för att kunna göra försvarsinvesteringar. Räntedifferensen för Finlands tioåriga statsobligation mot Tyskland minskade också under 2025 och var cirka 0,3 procentenheter vid slutet av året.

Den snabba uppgången i räntorna 2023 slog exceptionellt hårt mot den finländska bostadsmarknaden och ekonomin (diagram 5). Bostadspriserna och bostadsbyggandet har återhämtat sig långsamt efter krisen. Återhämtningen fortsatte under 2025. Även om handeln med gamla bostäder ökade, var antalet bostadsköp fortfarande litet och antalet nya osålda bostäder stort.

De finländska hushållen föredrar korta marknadsräntor som referensräntor för sina banklån. Därför avspeglas förändringar i de penningpolitiska styrräntorna och marknadsräntorna snabbt i räntorna på nya och gamla banklån i Finland (diagram 7). Genomsnittsräntorna på nya banklån sjönk ännu under början av 2025 i takt med marknadsräntorna, men steg något mot slutet av året.

Trots de lägre låneräntorna för några år sedan var hushåll och företag fortfarande försiktiga med att göra stora investeringar och ta lån (diagram 6–10).

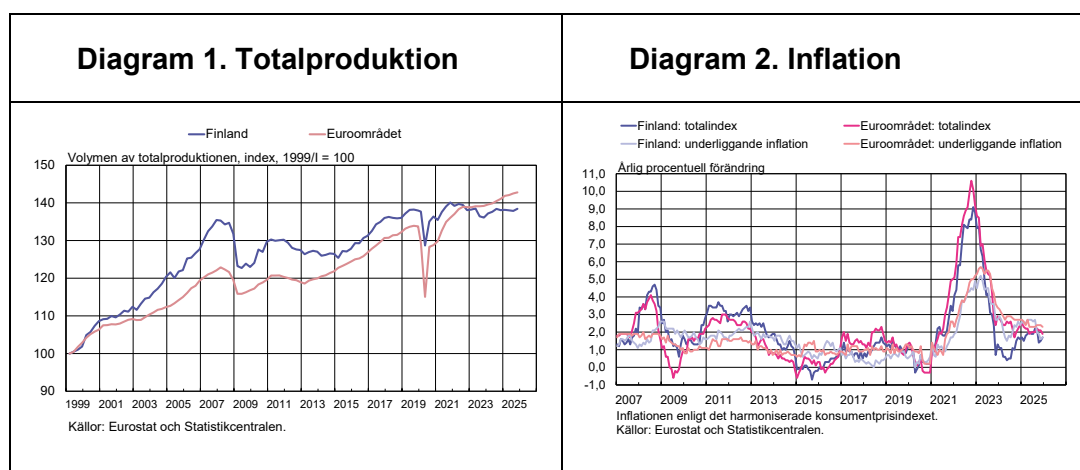

Diagram 3. Penningpolitiska räntor och Euriborräntor

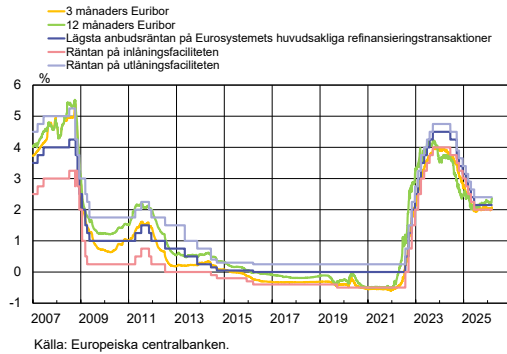

Diagram 4. Räntan på tioåriga statsobligationer

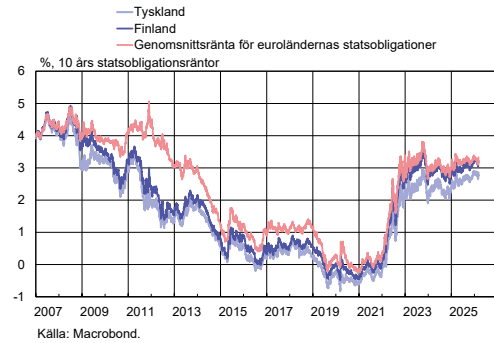

Diagram 5. Bostadspriser i Finland och i euroområdet

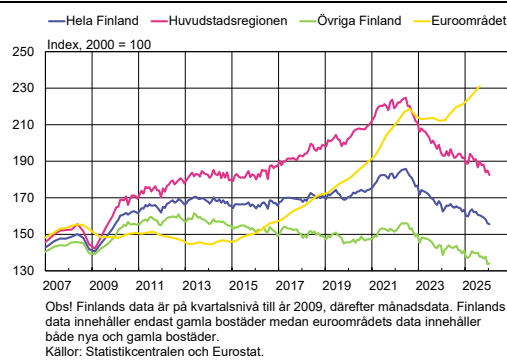

Diagram 6. Årlig förändring i bolänestocken

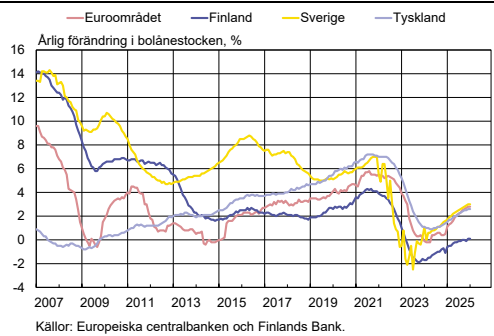

Diagram 7. Räntor på nya bostadslån

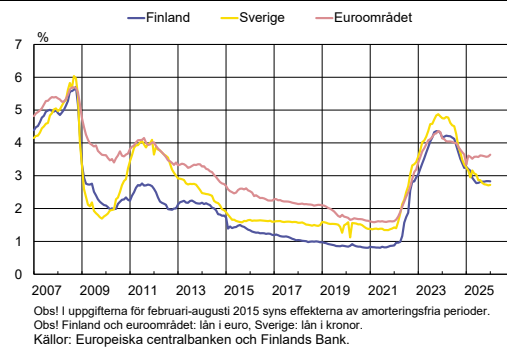
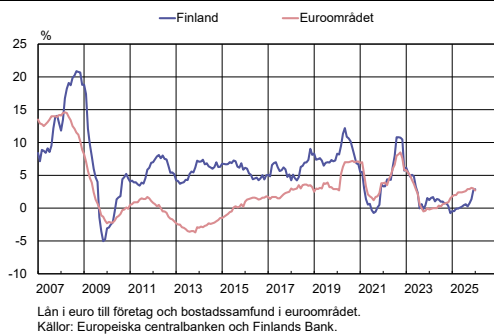
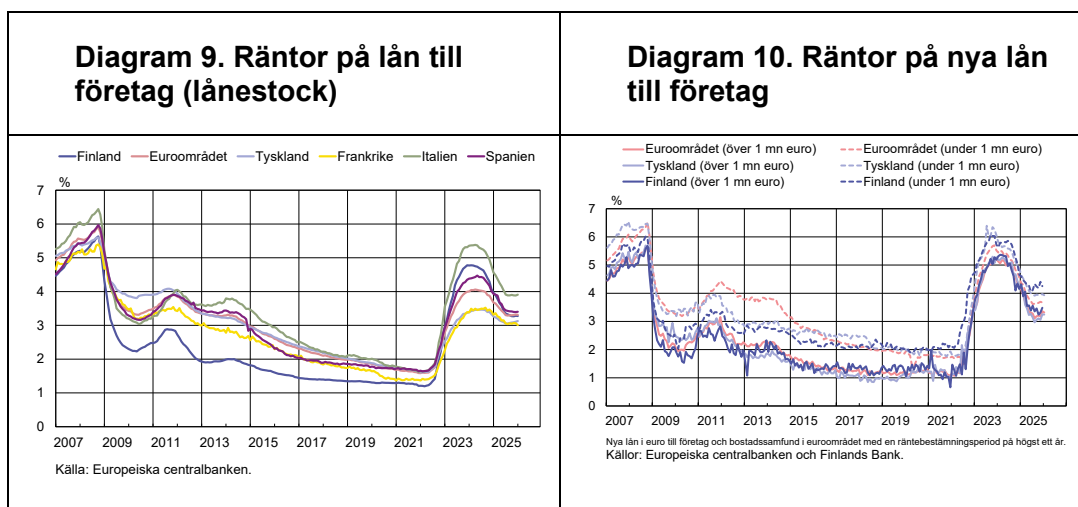

Diagram 8. Årlig förändring i utlåning till företag (lånestock)

Den penningpolitiska hållningen 2025

Under 2025 stabiliserade sig inflationen kring 2-procentsmålet. Inflationen hade redan under föregående år fallit tillbaka nära målet efter perioden med exceptionellt snabb inflation under 2022–2023. Den underliggande inflationen rensad för energi- och livsmedelspriser, som speglar pristrycket på medellång sikt bättre än den totala inflationen, fortsatte att sakta in då priserna på konsumtionsvaror steg endast måttligt och också tjänsteinflationen sjönk i spåren av den avtagande löneinflationen.

Den fortsatt dämpade ekonomiska tillväxten bidrog till att stävja inflationstrycket, och inflationsförväntningarna låg stabilt kvar kring ECB:s inflationsmål. Inflationen avtog från 2,5 procent i januari till 2,0 procent i december och den underliggande inflationen från 2,7 procent i januari till 2,3 procent i december.

Under första halvåret 2025 fortsatte ECB de räntesänkningar som inletts 2024, i takt med att inflationen bromsade in mot 2-procentsmålet och den ekonomiska tillväxten var fortsatt svag. Under 2025 sänkte ECB styrräntorna med 0,25 procentenheter fyra gånger i januari, mars, april och juni, dvs. med sammanlagt 1,00 procentenheter. Därefter låg ECB:s inlåningsränta, som är primär för styrning av den penningpolitiska hållningen, kvar vid 2,00 procent.

Refinansieringsräntan sjönk under 2025 från 3,15 procent till 2,15 procent och räntan på utlåningsfaciliteten från 3,40 procent till 2,40 procent. ECB betonade under hela året att besluten fattas specifikt vid varje sammanträde utifrån färsk ekonomiska data utan några föresatser att följa någon särskild ränteutveckling.

Eurosystemets balansräkning minskade 2025. Trenden har varit densamma de senaste tre åren. Av penningpolitiska skäl avyttras värdepapper förvärvade genom penningpolitiska köpprogram inte före förfall, utan balansräkningen minskar när värdepapperen förfaller. Återinvesteringar av värdepapper ägde heller inte längre rum 2025. Under året förföll värdepapper förvärvade genom penningpolitiska

köpprogram för sammanlagt 530 miljarder euro, dvs. i genomsnitt 45 miljarder euro per månad.

De tidigare riktade refinansieringstransaktionerna har förfallit helt, och av de penningpolitiska refinansieringstransaktionerna genomfördes 2025 endast huvudsakliga refinansieringstransaktioner med en veckas löptid (MRO, main refinancing operation) och långsiktiga refinansieringstransaktioner med tre månaders löptid (LTRO, longer-term refinancing operation). Efterfrågan vid dessa refinansieringstransaktioner var mycket liten, eftersom det finns rikligt med likviditet i banksystemet. Vid utgången av 2025 uppgick de utestående krediterna tilldelade vid Eurosystemets refinansieringstransaktioner till 37 miljarder euro. Vid utgången av 2024 var beloppet nästan lika stort, dvs. 34 miljarder euro. Refinansieringstransaktioner i dollar genomfördes under året varje vecka i enlighet med den föranmälda kalendern.

1.3 Finlands Banks verksamhet 2025

Beredning och genomförande av penningpolitiken

Beslut om euroområdet penningpolitik fattas av ECB-rådet. Rådet består av de sex medlemmarna i ECB:s direktion och cheferna för de nationella centralbankerna i alla euroländer, bland dem Finlands Banks chefsdirektör Olli Rehn. ECB-rådet fattar beslut om styrräntorna och de penningpolitiska verktygen vid sina penningpolitiska sammanträden. Till underlag för besluten tar experter vid ECB och Eurosystemet fram analyser och prognoser om den finansiella och ekonomiska utvecklingen i euroområdet. Under året hölls åtta sammanträden i ECB-rådet.

Finlands Banks experter deltar i stor omfattning i arbetet inom Eurosystemets penningpolitiska kommitté och dess arbetsgrupper. Under 2025 låg tyngdpunkten i den penningpolitiska beredningen på deltagande i ECB:s strategibedömningsarbete och analys av förändringarna i den penningpolitiska omvärlden, framför allt av konsekvenserna av USA:s handelspolitik och övriga politik.

Finlands Bank svarar för genomförandet av penningpolitiken i Finland. Bankens penningpolitiska motparter är finländska kreditinstitut och nordiska bankers filialer i Finland. De har sina centralbankskonton i Finlands Bank och de kan delta i de penningpolitiska transaktionerna genom Finlands Banks förmedling. Av motparterna krävs att de är finansiellt solida, omfattas av finansiell tillsyn och att de är kassakravspiktiga. Dessutom ska de uppfylla Finlands Banks operativa krav för godkända motparter. Under 2025 ökade Finlands Banks penningpolitiska motparter med en. Vid slutet av året hade Finlands Bank sammanlagt 21 motparter.

Finlands Banks tilldelning till motparterna vid penningpolitiska refinansieringstransaktioner var 2025 liten jämfört med tidigare år. Beloppet varierade under året. Som störst var det 650 miljoner euro. Efter oktober 2025 ansökte Finlands Banks motparter inte om kredit vid de penningpolitiska refinansieringstransaktionerna, och det fanns inga utestående penningpolitiska krediter vid slutet av året. Till den låga efterfrågan på tilldelning vid både de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna med en veckas löptid och

refinansieringstransaktionerna med tre månaders löptid samt refinansieringstransaktionerna i dollar bidrog den rikliga överskottslikviditeten i banksystemet vad gäller både Finlands Bank och Eurosystemet.

På grund av den låga volymen av utestående penningpolitiska krediter var också motparternas behov att pantsätta säkerheter i Finlands Bank litet. Värdet av de säkerheter som Finlands Banks motparter pantsatt hos Finlands Bank uppgick 2025 till i genomsnitt 16 miljarder euro, vilket fortfarande var 6 procent mer än 2024.

Till följd av de minskade utestående penningpolitiska krediterna och innehaven av värdepapper som förvärvats inom ramen för köpprogrammen minskade de kassakravspiktiga institutens insättningar i Finlands Bank ytterligare under året. Inlåningen uppgick till ca 69 miljarder euro vid slutet av året. Finlands Banks andel av inlåningen i hela Eurosystemet låg i likhet med tidigare år vid 3 procent i genomsnitt. De penningpolitiska motparternas inlåning bestod nästan helt av inlåning över natten, på vilken räntan på Eurosystemets inlåningsfacilitet betalas.

Vid slutet av 2025 uppgick Eurosystemets totala värdepappersinnehav till 3 820 miljarder euro. Över Finlands Banks balansräkning redovisades 70,8 miljarder euro. Innehaven i köpprogrammen var som störst sommaren 2022. Då uppgick Eurosystemets innehav till nästan 5 000 miljarder euro och Finlands Banks innehav till nästan 97 miljarder euro. Finlands Banks andel minskar för närvarande med ungefär 10 miljarder euro per år. Denna takt håller i sig ännu ett par år till, varefter den börjar avta när de kortfristiga värdepapperen förfaller. Förfallodagarna för långfristiga värdepapper fördelar sig över flera år under de följande 25 åren.

Utöver värdepapper som förfallit har Eurosystemet avyttrat vissa företagsobligationer på grund av emittentens försämrade kreditkvalitet. Syftet med avyttringarna är att begränsa kreditrisken i Eurosystemets innehav av värdepapper som förvärvats genom köpprogrammen. Finlands Bank är en av sex nationella centralbanker i Eurosystemet som administrerar företagsobligationer för hela Eurosystemets räkning.

Finansiell stabilitet

Finlands Bank bevakar och analyserar systemriskerna i det finansiella systemet och deltar i beredningen av makrotillsynspolitiken i samråd med Finansinspektionen och finansministeriet.

Medan 2024 präglades av lindrad osäkerhet kring inflation och räntor, förde 2025 med sig erosion i det globala regelbaserade systemet. Det har ökat den globala politiska osäkerheten.

Ökningen av underskottet i de offentliga finanserna har höjt räntorna på Förenta staternas federala lån. Detta i kombination med de geopolitiska spänningarna har också gjort dollarn mindre attraktiv som reservvaluta. Även om ingen egentlig flykt har upptäckts, har ovissheten kring dollarn ökat.

Användningen av tullar och tariffer som maktpolitiskt instrument har ökat osäkerheten både när det gäller Förenta staternas ekonomi och ekonomin i de länder som har en omfattande handel med Förenta staterna. Det varierande hotet om tariffer av olika storlek skapar en besvärlig omvärld för exportföretagen trots att återhämtningen i världsekonomin har fortsatt.

När osäkerhetsvågorna slår in från många håll har hushållen som försiktighetsåtgärd börjat spara. Hushållens sparkvot har följaktligen varit exceptionellt hög under hela året. De återhämtade realinkomsterna har i stället för konsumtion kanaliserats till sparande.

Den ökade osäkerheten har lett till ett ökat sparande och bromsat upp bostadshandeln, och den dämpade konsumtionsökningen har försvagat affärsfastigheternas värde. Bostadspriserna har sjunkit ytterligare. Osäkerheten, det rikliga sparandet och värdeminskningen på bostäder och fastigheter har varit exceptionellt ihållande och lett till en ond spiral som genom det svaga arbetsmarknadsläget avspeglas i svaga förväntningar på framtiden. I den instabila grunden för det globala systemet är det svårt att se en snabb utväg från detta.

Med tanke på den finansiella stabiliteten har omständigheterna varit svåra. Å ena sidan har vi sett en nedgång i värdet på säkerheterna för banklån och å andra sidan ett svårt läge för företagen på grund av tullar och svag inhemsk efterfrågan. Det finansiella systemet har fortsatt att fungera bra under dessa svåra omständigheter. Bankernas kapitaltäckning är fortsatt stark. Även om arbetslösheten och konkurserna har ökat är hushållens och företagens oreglerade krediter fortfarande små och utgör inget hot mot banksystemet. Enligt Finlands Banks bedömning har bankerna och deras främsta kunder, såsom hushåll, företag och fastighetsinvestorer, fortfarande goda förutsättningar att stå emot fortsatt osäkerhet och störningar.

Tillgångsförvaltning

Finlands Banks finansiella tillgångar (tabell 1) ökade under 2025 från 15,4 miljarder euro till nästan 20 miljarder euro. De finansiella tillgångarna ökade på grund av att guldreservens värde steg med 1,6 miljarder euro i och med att guldpriserna steg. Dessutom inleddes år 2025 på nytt också investeringar i räntebärande instrument i euro, vars belopp i slutet av året uppgick till nästan 2 miljarder euro. Båda posterna ökade nästan lika mycket.

Guldpriset steg i synnerhet på grund av den politiska osäkerheten och osäkerheten kring Förenta staternas budgetunderskott och marknaden för statsobligationer. Investeringarna i räntebärande instrument i euro ger Finlands Bank möjlighet att sprida den anknytande risken och försöka öka avkastningen på de finansiella tillgångarna. Den totala avkastningen på de finansiella tillgångarna var 7,3 procent, vilket berodde på att guldpriset steg och dollarn försvagades.

De viktigaste posterna i de finansiella tillgångarna är guld och valutareserven. Guldets andel av investeringarna har ökat i och med att guldpriset har stigit. Samtidigt har också investeringsrisken ökat. Ökningen av valutareserven, som

inleddes 2024, fortsatte i början av 2025. Till valutareserven köptes US-dollar, brittiska pund och japanska yen. De anknytande investeringarna är likvida investeringar i räntebärande instrument. Storleken på valutareserven bestäms utifrån centralbanksuppgifterna. Genom guld- och valutareserven bereder sig banken på framtida osäkerhetsfaktorer. Syftet med investeringarna är att få avkastning på valutareserven. Man måste förbereda sig på investeringsrisker med eget kapital – i praktiken med avsättningar för risker.

Tabell 1.

Finlands Banks finansiella tillgångar och andel av de penningpolitiska fordringarna	31.12.2025 Mn euro	31.12.2024 Mn euro
Finansiella tillgångar	19 681	15 446
Guld	5 161	3 532
Valutareserv	8 715	8 488
Investeringar i räntebärande instrument i euro ¹	1 980	-62
Långsiktiga investeringar	3 825	3 488
Långsiktiga investeringar i räntebärande värdepapper	505	494
Aktieinvesteringar	1 434	1 330
Fastighetsinvesteringar	165	162
Kontanter	1 720	1 503
Andel av penningpolitiska fordringar	62 444	72 499
Refinansieringstransaktioner ²	667	622
Obligationer inom programmet för tillgångsköp	40 963	45 901
Finländska statsobligationer och obligationer utgivna av statsbundna institutioner	29 346	32 300
Obligationer utgivna av europeiska institutioner ²	3 594	4 138
Säkerställda obligationer ²	3 508	4 225
Företagsobligationer ²	4 515	5 238
Obligationer inom ramen för stödköpsprogrammet föranlett av pandemin ³	20 805	25 957
Värdepappersmarknadsprogrammet ²	9	19
Sammanlagt	82 125	87 945

¹ Posten var negativ i slutet av 2024 på grund av de avtal om valutaterminer som ingick i den.

² Kapitalfördelningsnyckel (1,816 % fr.o.m. 1.1.2024) av de nationella centralbankernas sammanlagda andel.

³ I fråga om stödköpsprogrammet föranlett av pandemin anger tabellen de fordringar som finns i Finlands Banks balansräkning.

Penningpolitiska fordringar

De investeringstillgångar som beskrivs ovan omfattar inte krediter eller värdepapper som har beviljats eller köpts vid genomförandet av penningpolitiken. De penningpolitiska tillgångarna (penningpolitiska fordringar) är en post som är mer än tre gånger större än de investeringstillgångar som beskrivs ovan (tabell 1).

De viktigaste posterna i de penningpolitiska fordringarna hänför sig till den kvantitativa stimulansen under nollräntorna och pandemin. När nollgränsen begränsade räntesänkningen avväjdes deflationen genom köp av skuldebrev såsom statsobligationer. Köpen upphörde i och med att inflationen tilltog och gjordes inte längre 2025. Utgångspunkten är att skuldinnehaven ska förfalla i balansräkningen. De penningpolitiska fordringarna minskar därför när skuldebreven förfaller.

De största fordringarna hänför sig till programmet för tillgångsköp (*asset purchase programme*, APP) och det pandemianknutna köpprogrammet (*pandemic emergency purchase programme*, PEPP). Skuldebrev inom båda köpprogrammen har minskat med cirka 6 miljarder euro, och Finlands Banks andel av de penningpolitiska fordringarna minskade därför vid årsskiftet till 62 miljarder euro. Minskningen har liksom året innan fortsatt med en årlig takt på cirka 10 miljarder euro, och den väntas mekaniskt fortsätta att vara lika stor inom den närmaste framtiden.

Utöver de penningpolitiska fordringarna hade Finlands Bank i slutet av 2025 en intern fordran på 20 miljarder euro i Eurosystemet. Största delen av den hörde till fordringar inom Target-systemet.

Riskhantering

Centralbanksinlåningen utgör ett motstycke till de penningpolitiska fordringarna i Finlands Banks balansräkning. Programmet för tillgångsköp (dvs. kvantitativ stimulans) inleddes under nollränteförhållanden. Räntan på centralbanksinlåningen var tidvis negativ och lägre än obligationsräntan. På grund av köpprogrammets omfattning blev också centralbanksinsättningarna stora. Finlands Bank fick således högre avkastning på de penningpolitiska fordringarna än vad den betalade för centralbanksinlåningen.

Bankfullmäktige beslutade på framställning av direktionen att använda detta räntenetto under årens lopp för att öka reserverna, dvs. det egna kapitalet, i likhet med många andra centralbanker. På så sätt förberedde man sig på att räntan på centralbanksinlåning under vissa omständigheter kunde bli högre än räntorna på fordringar, dvs. på obligationer. En sådan situation uppstod när penningpolitiken måste stramas åt i och med att inflationen tilltog 2022. Styrräntorna, såsom räntan på centralbanksinlåning, höjdes på penningpolitiska grunder. Centralbankerna började gå med förlust när räntenettet blev negativt. Finlands Bank hade under åren med högt räntenetto förberett sig på dessa förluster.

Vid den kvantitativa stimulansen exponerades centralbanken för ränterisken till följd av att obligationerna var långvariga investeringar med fast ränta och inlåningen

kortfristiga skulder med rörlig ränta. Ränterisken minskade i följd på grund av minskade penningpolitiska fordringar och centralbanksinsättningar. Detta fortsätter under de närmaste åren när obligationerna förfaller till betalning. I och med de sjunkande räntorna sjönk också räntan på centralbanksinlåning och Finlands Banks finansieringskostnader minskade. Detta syns i att bankens förlust minskar. Om de nuvarande ränteförväntningarna förverkligas minskar förlusten ytterligare i år och Finlands Banks resultat blir positivt under de närmaste åren.

Ränterisken har uppstått när centralbanken skött sin viktigaste uppgift, dvs. prisstabiliteten. Centralbankens verksamhet styrs således i första hand av penningpolitiken, och ränterisken måste bara tolereras och man måste bereda sig på den med riskbuffertar.

Höjningen av valutareserven har också ökat valutarisken. Denna risk minskas genom att valutareserven sprids över olika valutor. Dessutom har Finlands Bank fordringar på Internationella valutafonden (IMF). Valutakursrisken har delvis realiserats när dollarkursen sjunkit till följd av Förenta staternas ryckiga tariffpolitik. Den svagare dollarn leder till att dollarinvesteringarna minskar i euro.

Programmen för köp av obligationer är inriktade på obligationer med hög kreditvärdighet. För centralbankskrediter krävs också säkerheter av hög kvalitet. I fråga om investeringsportföljen iaktas också motsvarande försiktighetsprinciper och omfattande riskspridning. Finlands Banks kapital (inklusive reserver) räcker fortfarande till för att förbereda sig på mycket sällsynta förluster.

Pengar och betalningar

Kontanter och penningförvaltning

Finlands Bank ansvarar för utgivningen av eurokontanter i Finland och säkerställer tillsammans med övriga kontantförsörjningspartner tillgången till äkta sedlar av acceptabel kvalitet. I september 2025 publicerade Finlands Bank nya riktlinjer för betalningar. Riktlinjerna betonar behovet av mångsidiga alternativ för betalningar och betydelsen av funktionssäkra betalningslösningar. Dessa riktlinjer styr utvecklingen av systemet.

Trots den kraftiga digitaliseringen av betalningar fortsatte utgivningen av kontanter från Finlands Bank att öka 2025 liksom året innan. I synnerhet 50-eurosedlar har satts i omlopp.

Användningen av kontanter påverkas inte bara av allmänhetens vanor utan också av företagens kostnader för hantering av kontanter. En kostnadsutredning som gjordes vid Finlands Bank våren 2025 visar att deponering och transport av kontanter är de dyraste stegen i kontantförsörjningen. De stigande kostnaderna för kontantförsörjningen i förhållande till andra betalningsätt påverkar företagens villighet att ta emot kontanter. Finlands Bank har effektiviserat kontantförsörjningen till exempel genom att öka den lokala cirkulationen av kontanter med hjälp av lokalt samarbete.

Den digitala euron

Den digitala euron är tänkt att bli ett komplement till kontanter men inte att ersätta kontantbetalningar helt och hållet. Målet är att den i digital form ska ge samma fördelar som kontanter: bekvämlighet, integritet, tillförlitlighet och tillgänglighet i hela euroområdet. Något beslut om utgivning av en digital euro har inte fattats.

Projektet för en digital euro gick vidare till nästa fas i början av november 2025. I den föregående fasen färdigställdes upphandlingsprocesserna och de som skulle genomföra systemet valdes ut. I den nya fasen ligger fokus på att göra Eurosystemet tekniskt redo för en eventuell utgivning av den digitala euron. Arbetet utförs på tre fronter: tekniskt genomförande och försök, samarbete med marknadsaktörer och användare samt stöd till lagstiftningsprocessen. Beslut om den egentliga utgivningen av den digitala euron fattas först när behövlig EU-lagstiftning har antagits. Om lagstiftningen blir klar och antas 2026, kan försöket inledas 2027 och Eurosystemet siktar på att ha beredskap för att ge ut en digital euro 2029.

Betalnings- och avvecklingssystem

Finlands Bank är nationellt servicecenter för Eurosystemets Target-tjänster för kreditinstitut och andra finansiella aktörer i Finland och de nordiska länderna. Target-tjänsterna består av betalningssystemet Target 2 (numera T2), TIPS-systemet för omedelbara betalningar och T2S-plattformen för avveckling av värdepapperstransaktioner.

Target-tjänsterna har under 2025 utvidgats till att omfatta ett system för hantering av säkerheter för centralbankskrediter (ECMS). Sverige förbereder sig på att ansluta sig till avvecklingssystemet (T2S). Sedan oktober 2025 har Eurosystemet gett företag som tillhandahåller betaltjänster och digitala pengar tillgång till T2- och TIPS-tjänsterna. Förhoppningen är att detta bidrar till konkurrens och innovation inom omedelbara betalningar.

Övrig verksamhet

Finlands Bank och den ekonomiska politiken i Finland

Finlands Bank tillhandahåller aktuell och oberoende analys och expertis för det finländska samhället. Banken deltar i den inhemska ekonomisk-politiska debatten genom direktionsmedlemmarnas anföranden samt olika evenemang, publikationer och yttranden. Bankens ställningstaganden baserar sig på de mål och den självständiga ställning som tillskrivits banken i lagen och i EU:s grundfördrag.

Chefdirektörens viktigaste uttalanden om den inhemska ekonomiska politiken 2025 var anförandet vid regeringens halvtidsöverläggning i april, utfrågningen i riksdagens ekonomiutskott i november och anförandena under två presskonferenser med anledning av utgivningen av publikationen Euro & talous. Tema för presskonferensen i juni var handelskrigets inverkan på den ekonomiska utvecklingen i Finland under de närmaste åren. I december låg fokus på

konsolidering av de offentliga finanserna och trycket på de offentliga finanserna från ökningen av försvarsutgifterna.

I sina yttranden tog Finlands Bank huvudsakligen ställning till de långsiktiga tillväxtutsikterna och tillväxtfrämjande åtgärderna samt skuldållbarheten och översynen av det nationella finanspolitiska ramverket. Avmattningen i den ekonomiska tillväxten urholkar välfärdsstatens finansieringsbas samtidigt som den åldrande befolkningen medför ett ökat behov av tjänster. I debatten om den ekonomiska tillväxten framhöll Finlands Bank vikten av humankapital och forsknings-, utvecklings- och innovationsverksamhet (FUI) som stöder sig på det intellektuella kapitalet samt ett brett utnyttjande av innovationer.

Enligt Finlands Banks analys av de offentliga finanserna behövs en betydande konsolidering av de offentliga finanserna för att få den offentliga skuldkvoten att vända nedåt. Detta försvåras av utgiftstrycket, inte minst de ökade försvarsutgifterna. Det reviderade nationella finanspolitiska ramverket skapar ett gott utgångsläge för arbetet. De lagstadgade numeriska reglerna höjer finanspolitikens kvalitet genom att öka öppenheten och de politiska beslutsfattarnas redovisningsskyldighet gentemot väljarna. De numeriska reglerna styr dock beslutsfattandet endast om uppslutningen kring dem är tillräckligt bred. Det parlamentariska samförståndet om de finanspolitiska målen som uppnåddes under hösten utgör en väsentlig del av ett välfungerande regelverk.

Forskning

Finlands Bank fortsatte 2025 sin forskningsverksamhet, som stöder beredningen av penningpolitiken och centralbankens andra policyområden. Forskningen ökar också Finlands Banks inflytande och prestige som samarbetspartner i Finland och internationellt. År 2025 gällde forskningen bland annat inflationsmålet, inflationseffekter av den ekonomiska osäkerheten, bankernas likviditetsskapande, transmissionen av negativa styrräntor till kreditmarknaden, upprättande av inflationsprognoser med hjälp av modellkombinationer och optimalt bank- och företagsstöd under kriser.

Nya studier har regelbundet presenterats vid internationella vetenskapliga konferenser på området samt i kommittéer, arbetsgrupper och forskningsnätverk under Eurosystemet. Finlands Bank ordnar också årligen vetenskapliga konferenser med sina samarbetspartner. Under året organiserade Finlands Bank den fjärde internationella penningpolitiska konferensen med chefdirektör Olli Rehn, ECB-ordföranden Christine Lagarde och amerikanska centralbankens vice ordförande Philip N. Jefferson som huvudtalare.

Finlands Banks forskningsinstitut för tillväxtmarknader (BOFIT) analyserar utvecklingen i makroekonomin och på finansmarknaderna i centrala ekonomier utanför euroområdet. Fokus ligger på Förenta staternas, Kinas och Rysslands ekonomier. Forskningen gäller främst makroekonomiska och finansiella frågor i tillväxtekonomier.

Statistik

Sammanställning av statistik är en av Finlands Banks lagstadgade uppgifter. Finlands Bank sammanställer själv statistik över monetära finansinstitut, investeringsfonder, värdepapper och betalningar. Finlands Bank deltog aktivt i reformen av myndighetsrapporteringen för bankerna i euroområdet 2025. Projektet går ut på att harmonisera statistikinsamlingen från bankerna i euroområdet. Dessutom samordnas statistikrapporteringen med tillsynsrapporteringen.

Finlands Bank deltog 2025 i utvecklingen av klimatstatistikföringen i anslutning till finanssektorn och konsekvensbedömningarna av projekt kring klimatförändringen. I mars 2025 slutfördes Finlands Banks förmögenhetsundersökning om hushållens förmögenhet 2023. Finlands Bank samlade tillsammans med Statistikcentralen in dataunderlaget för undersökningen i början av 2024 som en del av den femte omgången av Europeiska centralbankens förmögenhetsundersökning. Undersökningen ger viktig information om hushållens förmögenhet, skulder och konsumtion.

1.4 Ärenden som behandlats i bankfullmäktige

Finlands Banks bokslut för 2025 och revision

Finlands Bank följer de ekonomibaserade bokföringsprinciper och tekniker som har godkänts av ECB-rådet, och boksluten utarbetas enligt dessa harmoniserade principer. Bankfullmäktige fastställer grunderna för bankens bokslut på framställning av direktionen enligt 11 § i lagen om Finlands Bank.

Vid sitt möte den 19 december 2025 behandlade bankfullmäktige grunderna för upprättandet av bokslutet. På förslag av direktionen beslutade bankfullmäktige att minska valutakursavsättningen med nettobeloppet av valutakursvinsterna och värderingsförlusterna (82,2 miljoner euro i slutet av september) samt att öka avsättningen för prisdifferenser på värdepapper med nettobeloppet av försäljningsresultaten och värderingsförlusterna av värdepapper inom de finansiella tillgångarna (143,0 miljoner euro i slutet av september). Avsättningen för realvärde minskas så mycket som det behövs för att uppnå ett nollresultat (207,3 miljoner euro enligt beräkningen i slutet av september). Det görs ingen generell avsättning i bokslutet eftersom resultatet inte tillåter det. I bokslutet redovisas en pensionsfondsavgift på 10 miljoner euro, varvid 105,2 procent av pensionsansvaret täcks. Om resultatet tillåter det föreslås avsättningen för realvärde 2025–2029 utifrån femårsöversynen dessutom bli ökad med ett belopp som motsvarar 3 procent av det sammanlagda beloppet av grund- och reservfonden.

Finlands Banks balansomslutning för 2025 är 112 556 miljoner euro och resultatet är noll efter att avsättningarna upplösts. Bankens verksamhetsresultat är -215 miljoner euro och det har täckts genom att avsättningen för realvärde minskats. Räkenskapsårets bokslut presenteras i detalj i en bilaga till denna berättelse.

Finlands Banks revisorer

Riksdagen förrättade den 13 september 2023 val av revisorer för Finlands Bank och suppleanter för dem. Följande personer valdes till revisorer respektive personliga suppleanter:

Markku Eestilä, riksdagsledamot

suppleant *Milla Lahdenperä*, riksdagsledamot

Veijo Niemi, riksdagsledamot

suppleant *Sami Savio*, riksdagsledamot

Tuula Haatainen, riksdagsledamot

suppleant *Eemeli Peltonen*, riksdagsledamot, fram till den 19 augusti 2025

suppleant *Timo Harakka*, riksdagsledamot, fr.o.m. den 1 oktober 2025

Tiina Lind, CGR, OFGR

suppleant *Eeva Koivula*, CGR, OFGR

Juha Kerimaa, CGR

suppleant *Emma Lukkarinen*, CGR

Riksdagsledamot *Veijo Niemi* var ordförande för revisorerna under 2025. Sekreterare var CGR, OFGR *Tiina Lind*.

Riksdagen förrättade fyllnadsval av revisorer den 1 oktober 2025 och valde riksdagsledamot *Timo Harakka* till suppleant i stället för riksdagsledamot *Eemeli Peltonen*.

Revision 2025

Revisorerna, det vill säga riksdagsledamot *Veijo Niemi*, riksdagsledamot *Markku Eestilä*, riksdagsledamot *Tuula Haatainen*, CGR *Juha Kerimaa* och CGR, OFGR *Tiina Lind*, granskade den 4–6 mars 2026 Finlands Banks bokslut, bokföring och förvaltning för 2025.

CGR-samfundet KPMG Oy Ab granskade bankens räkenskaper och bokslut i enlighet med artikel 27 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken och revisorerna tog del av rapporten över granskningen.

Fastställande av resultaträkning och balansräkning samt åtgärder gällande resultatet

Enligt 21 § i lagen om Finlands Bank (214/1998) ska hälften av Finlands Banks vinst överföras till reservfonden, medan återstoden av vinsten ska reserveras för statens behov. Bankfullmäktige kan enligt lagen besluta att vinsten ska användas på något annat sätt, om detta är motiverat med hänsyn till bankens ekonomiska ställning eller reservfondens storlek.

I enlighet med revisorernas utlåtande fastställde bankfullmäktige vid sitt sammanträde den 13 mars 2026 Finlands Banks resultaträkning och balansräkning för 2025 och beslutade som en åtgärd gällande resultatet för räkenskapsperioden 2025 att vinst inte ska delas ut för räkenskapsperioden 2025.

Andra ärenden som behandlades

Bankfullmäktige diskuterar regelbundet aktuella frågor som gäller penningpolitiken, makrotillsynspolitiken och Eurosystemet med Finlands Banks direktion och hör motiveringen till de penningpolitiska besluten vid bankfullmäktiges möten efter ECB-rådets möten. Som återkommande standardtema presenterar direktionen för bankfullmäktige Finlands Banks prognos som gäller dels världsekonomin och euroområdet, dels Finlands ekonomi. Makrotillsynspolitiken diskuteras med både Finlands Banks direktion och Finansinspektionens direktion.

Utöver standardtemana behandlas särskilda teman regelbundet vid mötena. Under året gällde specialtemana stablecoin, den digitala euron och Finlands Banks eget strategiarbete samt arbetet i statsministerns arbetsgrupp för tillväxt. De geopolitiska riskerna återkom som diskussionstema med anknytning till både penningpolitiken och den finansiella stabiliteten.

Del 2. Finansinspektionen under 2025

I den här delen återges Finansinspektionens verksamhet och EU:s finansiella tillsyn under 2025. Fokus ligger på bankfullmäktiges verksamhet och de frågor som är centrala ur dess perspektiv. Finansinspektionens verksamhet under 2025 beskrivs mer detaljerat i publikationerna *Finansinspektionens verksamhetsberättelse 2025* och *Direktionens berättelse till bankfullmäktige om Finansinspektionens verksamhet 2025*. Berättelserna finns tillgängliga på Finansinspektionens webbplats.

2.1 Finansinspektionens uppgifter, bankfullmäktiges ställning och Finansinspektionens förvaltning

Finansinspektionens uppgifter och bankfullmäktiges ställning

Finansinspektionen är administrativt knuten till Finlands Bank, men är oberoende i sina beslut. Syftet med Finansinspektionens verksamhet är att se till att kreditinstituten, försäkrings- och pensionsanstalterna och andra lagfästa tillsynsobjekt bedriver en stabil verksamhet, att de försäkrade förmånerna tryggas och att det allmänna förtroendet för finansmarknadens funktionssätt upprätthålls. Till uppgifterna hör också att främja god praxis på och allmänhetens kunskaper om finansmarknaden.

Bankfullmäktige övervakar den allmänna ändamålsenligheten och effektiviteten i Finansinspektionens verksamhet. I sin tillsyn över ändamålsenligheten utvärderar bankfullmäktige hur det lagfästa målet har nåtts. Bankfullmäktige övervakar den allmänna effektiviteten framför allt utifrån hur personalstyrkan och budgeten generellt sett utvecklas i förhållande till arbetsuppgifterna, marknadsutvecklingen och förändringarna i lagstiftningen.

Bankfullmäktige utnämner Finansinspektionens direktionsmedlemmar och, på framställning av direktionen, även direktören. Direktionen ska enligt 10 § i lagen om Finansinspektionen (878/2008) minst en gång om året lämna bankfullmäktige en berättelse om målen för Finansinspektionens verksamhet och hur målen har uppfyllts. I detta ingår en bedömning av vilka förändringar som väntas ske i tillsynen och deras inverkan på avgiftsinkomsterna samt vilka åtgärder de väntade förändringarna kräver.

Finansinspektionens förvaltning

Finansinspektionen leds av en direktion. Direktionen ställer upp särskilda mål för skötseln av Finansinspektionens uppgifter enligt 3 och 3 a § i lagen om Finansinspektionen och för Finansinspektionens verksamhet, beslutar om riktlinjerna för verksamheten samt styr och övervakar målpuppfyllelsen och iakttagandet av riktlinjerna. Till direktionens uppgifter som gäller tillsynen över finansmarknaden hör bland annat att besluta om administrativa påföljder och om användning av makrotillsynsverktyg. Dessutom ska direktionen behandla Finansinspektionens årliga budget och underställa den Finlands Banks direktion för fastställelse.

År 2025 var följande personer medlemmar respektive personliga suppleanter i Finansinspektionens direktion:

Ordförande

Marja Nykänen, vice ordförande i Finlands Banks direktion

Vice ordförande

Pauli Kariniemi, avdelningschef, överdirektör, finansministeriet

Övriga medlemmar

Liisa Siika-aho, avdelningschef, överdirektör, social- och hälsovårdsministeriet

Lasse Heiniö, filosofie kandidat (nu FM), försäkringsmatematiker (SHV)

Leena Kallasvuo, ekonomie magister

Martti Hetemäki, politices doktor, Aalto-universitetet, Helsingfors universitet (till den 30 september 2025)

Suppleanter

Suppleant för Marja Nykänen var avdelningschef *Katja Taipalus*. Suppleant för Pauli Kariniemi var lagstiftningsråd *Paula Kirppu*. Suppleant för Liisa Siika-Aho var direktör *Jaana Rissanen*.

Direktör för Finansinspektionen var juris doktor *Tero Kurenmaa*.

Direktionens sekreterare var chefsjurist *Merja Lehtimäki*.

I slutet av 2025 hade Finansinspektionen 255 anställda.

2.2 Finansinspektionens verksamhet 2025

Finansinspektionens direktion har lämnat sin berättelse om Finansinspektionens verksamhet 2025 till bankfullmäktige. Berättelsen beskriver läget på finansmarknaden, Finansinspektionens strategi för 2023–2025, Finansinspektionens tillsynsåtgärder 2025 samt Finansinspektionens riskhantering. Dessutom redogör berättelsen för det årliga samrådet med finansmarknadsaktörerna och för hur Finansinspektionen i sin verksamhet har beaktat de uppmaningar som bankfullmäktige framförde i sin berättelse för 2024. I slutet av direktionens berättelse presenteras en bedömning av förändringarna i tillsynen och tillsynsavgifterna 2026. Direktionens berättelse till bankfullmäktige finns i sin helhet tillgänglig på Finansinspektionens webbplats.

I berättelsen konstaterar direktionen att verksamhetsmiljön för den finländska finanssektorn präglades av snabba förändringar i den internationella geopolitiken

och handelspolitiken samt av den svaga utvecklingen i den inhemska ekonomin. Den förväntade vändningen till det bättre i den finländska ekonomin uteblev. Arbetslösheten och konkurserna ökade. Läget på bostadsmarknaden och fastighetsmarknaden samt i byggbranschen var fortsatt svagt, vilket har ökat kredit-, investerings- och likviditetsriskerna inom finanssektorn. Den starka kapitalläckningen skyddade dock finanssektorn mot de höga riskerna i omvärlden. Räntorna var dock lägre 2025 än 2024, vilket stödde låntagarnas återbetalningsförmåga. Även handeln med gamla bostäder och volymerna inom yrkesmässig fastighetshandel ökade, exporten tog fart och näringslivets förtroende förbättrades mot slutet av året. Aktieindexen steg kraftigt särskilt i Förenta staterna, vilket bland annat stödde pensions- och försäkringsbolagens placeringsavkastning.

Banksektorns resultat försvagades av det minskade räntenettet, men kapitalläckningen var fortsatt stark under året. Banksektorns nödlidande krediter var fortfarande små och bland de minsta i Europa. Likviditetsläget och likviditetspositionen inom banksektorn var alltjämt starka. Livförsäkringsbolagens och skadeförsäkringsbolagens solvens var fortsatt stark utan stora förändringar. Arbetspensionssektorns solvens stärktes jämfört med året innan tack vare den positiva avkastningen på investeringar. Det historiskt stora fondkapitalet syntes i fondbolagens och värdepappersföretagens resultat, som återhämtade sig under det andra halvåret efter den svaga början av året och låg nära nivån året innan.

Finansinspektionens mål och måluppfyllelse 2025

Finansinspektionens strategi för 2023–2025 bygger på mål som ställts upp utifrån följande fyra teman:

- proaktiv och förutsägbar tillsyn
- flexibel organisation med kapacitet att förändras
- digitala lösningar
- ledarskap som stöder expertis.

När det gäller proaktiv och förutsägbar tillsyn genomfördes årsplanen för inspektioner och temabedömningar i enlighet med målen, och sammanfattningar av inspektionerna lades ut på Finansinspektionens webbplats. Finansinspektionen inledde också en praxis med att sända sina årliga tillsynsplaner till banker och arbetspensionsanstalter. Inom temat flexibel och förändringsförmögen organisation ökade personalens flexibla rörlighet mellan avdelningar och enheter. Resurserna för övervakning och utveckling av användningen av artificiell intelligens utökades. Som en åtgärd inom digitala lösningar samordnades rutinerna tack vare tillsynsmyndighetens arbetsbord, ett system som Finansinspektionen utvecklat. De första AI-lösningarna togs i bruk. Ledarskap som stöder expertis främjades genom att Finansinspektionens värderingar uppdaterades. Utifrån de förda diskussionerna fastställde ledningsgruppen följande värderingar för Finansinspektionen: tillförlitlighet, oberoende, tillsammans och genomslagskraft.

Finansinspektionens tillsynsåtgärder 2025

Under året riktade Finansinspektionen tillsynen i enlighet med de fastställda tillsynsprioriteringarna, vilka var god intern styrning i företagen under tillsyn, hantering av osäkerheter i omvärlden, it- och cyberrisker samt ESG-risker (*environment, social, governance*).

Finansinspektionen uppdaterade makrotillsynsstrategin så att den motsvarar den förändrade omvärlden och regleringen. I uppdateringen betonades risktåligheten i företagen under tillsyn och målen för makrotillsynspolitikerna och förutsättningarna för att använda instrument preciseras. Finansinspektionen publicerade under året fyra makrotillsynsbeslut där det buffertkrav som ställs på bankerna och den maximala belåningsgraden för bostadslån, dvs. lånetaket, fanns kvar oförändrade. Direktionen beslutade också att Norges systemriskbuffertkrav ska tillämpas fullt ut på finländska kreditinstitut. Direktionen godkände att de svenska och norska makrotillsynsmyndigheternas nedre riskviktsgräns för utlåning mot säkerhet i fastighet tillämpas på vissa fordringar som finländska kreditinstitut har i dessa länder. Dessutom beslutade Finansinspektionen att hålla buffertkraven för nationellt systemviktiga kreditinstitut (O-SII) oförändrade.

I ECB:s tillsynsprioriteringar för banktillsynen 2025 betonades bankernas motståndskraft mot omedelbara makrofinansiella hot och allvarliga geopolitiska chocker (prioritering 1). Bankerna uppmanades också att effektivt och i god tid åtgärda de varaktiga, väsentliga bristerna (prioritering 2) och ansvarsfullt hantera de utmaningar och anknytande risker som uppstår i och med digitaliseringen och införandet av ny teknik (prioritering 3). År 2025 utförde ECB stresstester i de banker som står under ECB:s direkta tillsyn, och Finansinspektionen utförde motsvarande tester i banker som står under dess direkta tillsyn.

Kreditförvärvarna och kreditförvaltarna ställdes under Finansinspektionens tillsyn 2025 när den nya lagen trädde i kraft. Med kreditförvärvare avses ett företag som köper lånefordringar av en bank eller någon annan kreditgivare. En kreditförvaltare är ett företag som förvaltar en kreditportfölj som ägs av någon annan. Totalt beviljades åtta verksamhetstillstånd för nya tillsynsobjekt. I Finansinspektionens temabedömningar av bankerna låg fokus på kreditrisk och utlåning. Inspektionerna fokuserades dessutom på intern styrning och användningen av interna modeller. Inom banker och betaltjänster gjordes också inspektioner och utvärderingar kring teman som gällde förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism samt tillsynen över efterlevnaden av sanktioner.

Temabedömningarna och utredningarna av kreditinstitut och betaltjänster 2025 fokuserade på god förvaltning och riskhantering bland annat i fråga om kreditrisker och övervakning av sanktioner. Föremål för granskning var också tillgången till grundläggande banktjänster, obefogad begränsning av banktjänster för högrisk kunder (s.k. *de-risking*) och säkerheten vid nätbetalningar.

I tillsynen över försäkringssektorn låg fokus liksom tidigare år på tillsynen över intern styrning och digitaliseringsfrågor samt hållbar utveckling och klimatförändringen.

Från ingången av 2025 började Finansinspektionen övervaka Finlands största arbetspensionsbolag Keva i dess helhet. Tillsynen över Keva integrerades som en del av den enhetliga och samordnade tillsynen över arbetspensionsförsäkringsbolagen.

Tillsynen över noterade bolags hållbarhetsrapportering inleddes 2025. Europeiska kommissionen lade fram ett förslag till ändring av bestämmelserna om hållbarhetsrapportering (det s.k. omnibuspaketet) i början av rapporteringsåret, vilket i betydande grad påverkade tillsynens innehåll och inriktning. Tillsynen över marknadsmissbruk var fokuserad på skyldigheterna att förhindra, upptäcka och rapportera marknadsmissbruk, ledningens skyldighet att anmäla transaktioner samt kvalitetsfrågor som gäller tillsynsdata, såsom riktigheten i uppgifterna om beslutsfattare i transaktionsrapporteringen. Finansinspektionen fortsatte att inrikta tillsynen på utvecklingen av de öppna fastighetsfondernas likviditet och genomförandet av inlösen. Investerarna varnades särskilt för värdepappersbedrägerier och marknadsmanipulation under tillsynsåret. Fem auktorisationer för nya leverantörer av kryptotillgångstjänster beviljades.

Förordningen om digital operativ motståndskraft (DORA) började tillämpas den 17 januari 2025. Förordningen reglerar heltäckande hanteringen av ICT- och cyberrisker hos Finansinspektionens tillsynsobjekt.

Under året gjorde Finansinspektionen tolv begäranden om utredning till polisen, påförde åtta påföljdsavgifter och gav en offentlig varning.

Samarbete med Europeiska centralbanken och de europeiska tillsynsmyndigheterna

Finansinspektionen är del av den europeiska bankunionens gemensamma tillsynsmekanism, som består av de nationella behöriga myndigheterna i de medlemsstater som ingår i Eurosystemet och av Europeiska centralbanken (ECB).

Finansinspektionen utövar under ECB:s ledning tillsyn över de största bankerna i Finland. De är Nordea Bank Abp, OP Pohjola, Kommunfinans Abp och Danske Bank A/S, Finland filial. Finansinspektionen ansvarar direkt för tillsynen av övriga banker. De banker som står under ECB:s tillsyn övervakas av ECB:s och den nationella tillsynsmyndighetens gemensamma tillsynsgrupper enligt en etablerad modell. Finansinspektionen utför cirka 75 procent och ECB cirka 25 procent av tillsynen.

Finansinspektionen hör till det europeiska systemet för finansiell tillsyn, som består av tre myndigheter: Europeiska bankmyndigheten, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Till det europeiska systemet för finansiell tillsyn hör också Europeiska systemrisknämnden, som finns i anslutning till Europeiska centralbanken, och de nationella tillsynsmyndigheterna. För att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism samarbetar Finansinspektionen med både arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF) och Europeiska unionens nyinrättade tillsynsmyndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

Finansinspektionens arbete styrs också av Internationella valutafondens IMF:s landsbedömningar.

Bedömning av förändringar i tillsynen och tillsynsavgifter 2026

Riskerna i finansmarknadens omvärld är fortfarande exceptionellt stora, särskilt på grund av det geopolitiska läget och eventuella störningar i den internationella handeln. Inom tillsynen har man berett sig på en utveckling som är svagare än väntat och också på extrema störningar i ekonomin och på marknaden, även om tillsynsobjektens kapitaltäckning och likviditet hittills har varit bra.

En betydande förändring 2026 är att antalet tillsynsobjekt ökar när kreditgivare och kreditförmedlare av konsumentkrediter börjar övervakas av Finansinspektionen som nya grupper av avgiftsskyldiga. Antalet kreditförmedlare med uppgiften som huvudsyssla beräknas uppgå till 20–50 aktörer. Dessutom beräknas det finnas tiotals eller hundratals kreditförmedlare med uppgiften som bisyssla och högst några tiotal kreditgivare med uppgiften som bisyssla. Det slutliga antalet nya företag under tillsyn preciseras senast hösten 2026. Det totala beloppet av tillsynsavgifterna för dessa kreditförmedlare och kreditgivare uppgår till uppskattningsvis ungefär 0,5 miljoner euro.

Tillsynsavgifterna kommer att uppgå till ungefär 47,0 miljoner euro 2026, vilket är cirka 6 procent mer än 2025. Det ökade behovet av tillsynsavgifter beror på att utgiftsbudgeten för 2026 ökar med cirka 5 procent och överskottet från föregående år minskar med cirka 29 procent. De största förändringarna i den totala budgeten jämfört med föregående år är att personalkostnaderna, utgifterna för tjänster som Finlands Bank tillhandahåller Finansinspektionen samt avskrivningarna har ökat.

2.3 Handlagda ärenden och bankfullmäktiges bedömning av dem

Bankfullmäktiges bedömning av föregående år och Finansinspektionens åtgärder med anledning av den

I sin berättelse 2024 uppmanade bankfullmäktige Finansinspektionen till följande:

Följ de öppna fastighetsfondernas verksamhet och deras inverkan på marknaden.

Finansinspektionen uppmanade förvaltarna av de öppna fastighetsfonderna att fästa särskild uppmärksamhet vid värderingen av de fastigheter som fonderna äger. Värderingen av fastighetsfondernas tillgångar avviker avsevärt till exempel från värderingen av tillgångarna i aktie- eller räntefondernas placeringsobjekt. Det finns inte kontinuerligt tillgång till ett aktuellt marknadsvärde för fastigheterna på motsvarande sätt som till exempel för noterade aktier. Betydelsen av värdering av tillgångar accentueras i de öppna fastighetsfonderna. Om värdet av de fastigheter som fonden äger inte har fastställts på behörigt sätt, kan likabehandlingen av andelsägarna äventyras.

Finansinspektionen anser att förvaltarna av öppna fastighetsfonder bör fästa särskild uppmärksamhet vid att värderingen ska vara konsekvent och oberoende och att de beräknade priserna på fastigheterna justeras.

Finansinspektionen slutförde tre inspektioner av värderingen av de öppna fastighetsfondernas tillgångar. Iakttagelserna från inspektionerna gällde värderingens oberoende, tillförlitlighet och konsekvens.

Fortsätta sitt arbete för att säkerställa att åtgärderna mot penningtvätt är tillräckligt effektiva.

År 2025 genomförde Finansinspektionen tillsyn över bekämpningen av penningtvätt enligt en riskbaserad strategi. Vid genomförandet av strategin är riskbedömning, information och anvisningar samt egentlig tillsyn, inklusive efterhandsåtgärder, såsom sanktioner, av central betydelse. Den samlade effekten av alla dessa åtgärder syftar till att övergripande sätta stopp för penningtvätt.

Vid tillsynen över förfarandet för förhindrande av penningtvätt och efterlevnad av sanktioner har det av hävd brukat göras fem olika inspektioner.

Andra tillsynsåtgärder omfattade temabedömningar, tillsynsmyndighetens bedömning samt möten inom ramen för den löpande tillsynen. I temabedömningarna behandlades obefogad begränsning av banktjänsterna för kunder med hög risk (s.k. *de-risking*) och teknisk beredskap att följa sanktionerna. I tillsynsmyndighetens bedömning utvärderas åtgärderna mot penningtvätt utifrån det material som tillsynsobjekten lämnat in. Varje bedömning kan leda till att skyldigheter påförs eller rekommendationer ges. Åtgärderna mot penningtvätt utvärderades i sexton bedömningar, och i samtliga ålades tillsynsobjekten ytterligare åtgärder.

Finansinspektionen kontaktade under året fler än sextio tillsynsobjekt genom tillsynsåtgärder som gällde penningtvätt och finansiering av terrorism. Tillsynen omfattade även internationellt samarbete.

Inom ramen för sin behörighet använda tillgängliga medel för att bankerna ska effektivisera sina åtgärder för att förebygga bankbedrägerier.

Finansinspektionen publicerade rekommendationer som syftar till att förbättra säkerheten i nätbanker, mobilbanker och nätbetalningar i Finland. Rekommendationerna fokuserar särskilt på säkerhetsgränser för gireringar, bättre betalningskontroller och bättre övervakning av bedrägerier. Rekommendationerna baserades på en uppföljande bedömning som Finansinspektionen genomförde våren 2025, där kreditinstitutens kontroller och processer för säker nätbetalning granskades.

Finansinspektionen rekommenderade bankerna att utveckla kontrollfunktionerna så att användarna i större utsträckning kan fastställa säkerhetsgränser för sina girobaserade betalningar. Enligt bestämmelserna i den nya förordningen om omedelbara betalningar ska kreditinstituten tillhandahålla en tjänst där kunden själv kan fastställa en gräns i euro per betalning eller per dag för omedelbara betalningar.

Men det skulle också vara bra om kreditinstituten tillhandahöll säkerhetsgränser både per betalning och per dag för kontobaserade betalningar också vid normala gireringar. Dessutom rekommenderar Finansinspektionen att kreditinstituten fastställer en standardgräns per betalning och per dag för girobaserade betalningar, om kunden inte själv har gjort det.

Finansinspektionen uppmanade alla banker att förbättra andra kontroller av betalningssäkerheten, såsom fördröjningar eller annan säkerhetskontroll i samband med nya installationer av identifieringsapplikationer, och att begära tilläggsbekräftelse i fråga om betalningar där bankens övervakning misstänker bedrägeri.

Finansinspektionen rekommenderade också att bankerna vid tillsynen över bedrägerier i realtid effektivare än tidigare utnyttjar faktorer som baserar sig på kundens beteende, såsom tidigare betalningshistorik, avvikande tid för transaktioner eller betalarens läge. En sådan analys hjälper till att identifiera avvikande betalningstransaktioner och reagera snabbt på dem innan en skada hinner ske.

Finansinspektionens uppföljande bedömning besvarades av tio aktörer, vars praxis och processer varierade något. De flesta uppgav att bedrägeribekämpning för närvarande är en av företagets främsta prioriteringar, och alla uppgav att de ökat informationen, utbildningen och resurserna för bedrägeribekämpning. Alla som svarade ansåg det viktigt att lagstiftningen ändras så att informationsutbytet mellan olika aktörer blir lättare. Dessutom önskades det att webbtjänsternas och de sociala plattformarnas samt operatörernas ansvar för bedrägeribekämpningen stärks.

Finansinspektionen varnade också för ökade placeringsbedrägerier. Finansinspektionen uppmanade investerarna att iakttä försiktighet framför allt om de får oväntade investeringserbjudanden eller tips. Investerings tjänster kan tillhandahållas endast av ett värdepappersföretag eller en bank med koncession och dessutom, i fråga om vissa investeringstjänster, av ett fondbolag eller en förvaltare av alternativa investeringsfonder förutsatt att de har koncession. Investeraren bör alltid på Finansinspektionens webbplats försäkra sig om att tjänsteleverantören har koncession eller har gjort anmälan eller, om det är fråga om en utländsk tjänsteleverantör, alternativt på den statliga tillsynsmyndighetens webbplats.

Finansinspektionen har på sin egen webbplats en varningslista över bedrägerier och olovliga tjänsteleverantörer som kommit till dess kännedom.

Verka för att regleringen inte i onödan försvårar små och medelstora företags tillgång till finansiering.

Finansinspektionen har fått uppgift om att det blivit allt svårare för små företag att få finansiering. Detta beror bland annat på att bankerna lätt grundar negativa kreditbeslut på företagarens oregelbundna inkomster och hänvisar till uppgifter i det positiva kreditupplysningsregistret. Finansinspektionen har i sina anvisningar till företagen under tillsyn konstaterat att kreditbeslut ska grunda sig på en heltäckande kreditanalys där det positiva kreditupplysningsregistret endast utgör en av flera informationskällor.

Finansinspektionen ser det som viktigt att regleringen stöder finansmarknadens funktion och inte utgör ett hinder för företagens tillväxt och investeringar. Tillgången till finansiering för små och medelstora företag är en väsentlig del av den ekonomiska dynamiken och därför bör praxis för beviljande av krediter vara i balans mellan riskhantering och tillgång till finansiering. Finansinspektionen fäster i sin tillsyn uppmärksamhet vid att bankernas rutiner inte ska leda till ogrundad begränsning av utlåningen. Besluten ska bygga på en allsidig bedömning som görs från fall till fall. Dessutom bevakar Finansinspektionen aktivt pågående lagstiftningsprojekt och lyfter fram synpunkter som säkerställer att de nya skyldigheterna inte oskäligt ökar den administrativa bördan eller försämrar företagens möjligheter att få grundläggande banktjänster och finansiering.

Europeiska bankmyndighetens arbetsprogram för 2025 fokuserade på genomförandet av EU:s bankpaket, harmoniseringen av regleringen och åtgärderna för att stärka den riskbaserade stabiliteten. Dessa åtgärder genomförs så att de stöder en hållbar ekonomi och en fungerande finansmarknad utan att i onödan begränsa små och medelstora företags tillgång till finansiering. Finansinspektionen betonade under 2025 bland annat vikten av en mer exakt definition av bankernas kreditriskstrategier och riskindikatorer samt av heltäckande informationsinsamling vid utlåning. De här faktorerna skapar en tydlig ram för kontrollerad risktagning. Insamlingen av noggrannare information från kunder som ska ta lån hjälper bankerna att identifiera lågriskprojekt och högriskprojekt samt förbättrar bankernas förmåga att riskbaserat prissätta krediterna. Utifrån detta kan bankerna också bevilja finansiering för projekt med större risker i stället för att avslå kreditansökningar på grund av bristfällig information. När bankerna identifierar riskerna bättre och prissätter krediterna riskbaserat kan de medvetet besluta att finansiera också högriskprojekt. Då förbättras tillgången till finansiering för små och medelstora företag. Regleringen bör säkerställa att förfarandena stöder genomtänkt risktagning och inte i onödan begränsar utlåningen.

Enbart tillsyn eller reglering förklarar dock inte svårigheterna för företag att få lån i Finland. Snarare har andra faktorer haft betydelse, såsom svaga ekonomiska utsikter och osäkerhet i konjunkturläget, vilket har ökat bankernas riskmedvetenhet. Bankerna har sannolikt skärpt sin riskhanteringspraxis, inklusive krav på säkerheter och bedömning av betalningsförmågan.

Med tillgängliga medel säkerställa att grundläggande banktjänster tryggas och att även de kunder som inte använder digitala tjänster kan sköta sina bankärenden till rimliga kostnader.

Finansinspektionen gör årligen en utredning om grundläggande banktjänster, där tillgången till och prissättningen av dessa tjänster bedöms. Syftet med utredningen är att säkerställa att kundernas rätt till de grundläggande banktjänster som definieras i kreditinstitutslagen tillgodoses. Då granskas bland annat omfattningen av kontors- och kontantservicenätet samt prissättningen av tjänsterna.

I utredningen för 2024 granskades i större utsträckning än tidigare år användningen av digitala tjänster, förändringarna i kontorsnätet och bankernas prissättningspraxis.

Enligt Finansinspektionens bedömning tillgodosågs kundernas rätt till grundläggande banktjänster sammantaget på behörigt sätt.

Merparten av bankernas kunder utträttar sina bankärenden digitalt. Enligt Statistikcentralen minskar användningen av digitala tjänster i betydande grad först i åldersgruppen över 75 år. Finansinspektionen anser dock fortsättningsvis att det är viktigt att bankerna aktivt erbjuder stöd och rådgivning om digitala tjänster samt hjälper kunderna att förbereda sig på de förändringar som åldrandet medför.

Antalet bankkontor och automater fortsatte att minska under 2024, vilket lokalt kan ha försvagat tillgången till kontorstjänster och kontanter. Kontanttjänster erbjuds dock under hela öppettiden på fler kontor än året innan.

Prisnivån på grundläggande banktjänster var i huvudsak oförändrad. Liksom under tidigare år var det betydligt billigare att utträtta bankärenden för de kunder som kan använda digitala servicekanaler. Men de flesta bankkunder betalar inte avgifter enligt en prislista, eftersom bankerna tillämpar rabatter och servicepaket. Finansinspektionen anser att bankerna måste fästa särskild uppmärksamhet vid prisnivån för kunder som inte använder digitala tjänster. Som god praxis som främjar likabehandlingen av kunderna betraktar Finansinspektionen att vissa banker erbjuder grundläggande banktjänster till samma pris för kunder som på grund av funktionsnedsättning eller annan jämförbar orsak inte kan använda digitala tjänster som för kunder som använder digitala tjänster.

Under 2025 deltog Finansinspektionen aktivt i den av finansministeriet ledda arbetsgrupp som behandlar tillgången och tillgängligheten till grundläggande banktjänster. Slutrapporten från arbetsgruppen väntas i januari 2026. Dessutom gjorde Finansinspektionen en bedömning av den information om grundläggande banktjänster som bankerna tillhandahåller på sina webbplatser.

Andra ärenden som behandlades

Vid mötena som hölls under berättelseåret gavs regelbundet en översikt över Finansinspektionens omvärld. Vid sammanträdena behandlades dessutom bland annat situationen i öppna fastighetsfonder, tillsynen över kryptotillgångstjänster, makrotillsynsverktygen, säkerheten vid nät- och mobilbetalningar (se specialtemat om säkerheten vid nätbetalningar), artificiell intelligens inom finanssektorn, cyberresiliens, konkurrens inom finanssektorn samt spar- och investeringsunionen.

Bankfullmäktiges bedömning av Finansinspektionens verksamhet 2025

Ledningen för Finansinspektionen har lämnat sin berättelse om Finansinspektionens verksamhet 2025 till bankfullmäktige och publicerat Finansinspektionens verksamhetsberättelse. Utifrån dessa berättelser, de diskussioner som förts vid bankfullmäktiges sammanträden och övrig information som erhållits bedömer bankfullmäktige att Finansinspektionen har skött sitt tillsynsuppdrag i en föränderlig verksamhetsmiljö på ett effektivt och kostnadsmedvetet sätt.

Bankfullmäktige uppmanar Finansinspektionen att vidta följande åtgärder:

- Undersöka hur de makrotillsynsverktyg som riktar sig till låntagare, såsom den maximala belåningsgraden och det tillhörande taket för avvikelser, inriktas på olika hushåll.
- Övervaka hur den senaste tidens ägararrangemang och värderingsnivåer för hyresbostadsfastigheter påverkar finansmarknadens stabilitet.
- Följa de öppna fastighetsfondernas verksamhet och deras inverkan på marknaden.
- Verka för att regleringen inte i onödan försvårar små och medelstora företags tillgång till finansiering.
- Inom ramen för sin behörighet använda tillgängliga medel för att bankerna ska effektivisera sina åtgärder för att förebygga bankbedrägerier.

Del 3. Särskilda teman

Livet i den monetära unionen – gemensam valuta, kapitalmarknadsunion och integration

Juha Kilponen, Jarmo Kontulainen

Den europeiska ekonomiska och monetära unionen (EMU) inrättades som ett led i den ekonomiska integrationen mellan länderna i Europa i slutet av kalla kriget för att främja ekonomisk stabilitet, tillväxt och sysselsättning. EMU grundades på en politisk kompromiss där medlemsstaterna avstod från självständig penningpolitik och nationella valutor till förmån för det gemensamma intresset. Syftet med fördraget om den ekonomiska och monetära unionen var att skapa ett gemensamt ramverk för den inre marknaden och främja samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik. Samtidigt antogs att den ekonomiska konvergensen gradvis fördjupas på den gemensamma marknaden. Som främsta mål för den gemensamma penningpolitiken ställdes prisstabilitet, och ECB gavs en stark *de jure* självständighet gentemot nationella organ och EU-organ (artikel 130 i FEUF).

De ekonomiska fördelarna med en gemensam valutaunion ansågs uppväga nackdelarna med att inte ha en egen penningpolitik och valuta, även om det allmänt ansågs att euroområdet inte uppfyllde kriterierna för en optimal valutaunion. Denna valutaunion saknade egen fiskal kapacitet och budget, egna skatteregler och egen banktillsyn samt effektiva och tillräckliga riskfördelningsmekanismer, delvis på grund av att den gemensamma kapitalmarknaden var underutvecklad.²

De första tio åren i valutaunionen var framgångsrika. Internationaliseringen av handeln och en penningpolitik som strävade efter prisstabilitet främjade stabil inflation och ekonomisk tillväxt. Medlemsstaterna i valutaunionen drog nytta av den inre marknaden och de förbättrade finansiella förhållandena. Den globala finanskrisen och skuldcrisen i euroområdet avbröt dock den goda utvecklingen. Även om valutaunionen hade skapat prisstabilitet lyckades den inte i euroområdet uppnå önskad hållbar tillväxt i jämförelse med Kina och Förenta staterna. Tillväxten avtog i ekonomierna inom euroområdet och de offentliga underskott som ackumulerats under de första tio åren visade sig vara ohållbara i vissa medlemsstater. Inflationen sjönk under en lång tid långsammare än målet och ECB:s styrräntor sänktes och hölls nära den effektiva nollräntegränsen fram till energikrisen efter pandemin. Den avmattade tillväxten och dess bakomliggande faktorer pressade ned den långsiktiga reella jämviktsräntan, dvs. den penningpolitiskt neutrala räntenivån, både i euroområdet och globalt. Euroområdet befann sig länge i en

² Litteraturen om optimala valutaområden härstammar från artiklar från 1960-talet av Mundell (1961) och McKinnon (1963). Se även Kenen (1981).

situation som liknade en likviditetsfälla, där penningpolitikens förmåga att stimulera ekonomin var begränsad.³

Kriser och smärtpunkter i valutaunionen

Kriserna avslöjade svagheter i valutaunionen: dess institutionella bas var tunn utom när det gällde den gemensamma penningpolitiken. Maastrichtfördraget byggde på antagandet att gemensamt överenskomna regler skulle räcka till för att säkerställa en stabil och gynnsam utveckling. Trovärdigheten i den så kallade no bail-out-regeln (artikel 125 i Lissabonfördraget) visade sig dock vara svag redan från början. Stabilitets- och tillväxtpakten, som är en del av EU:s och valutaunionens ryggrad, har trots ändringar inte säkerställt hållbarheten i medlemsstaternas offentliga finanser.⁴

De fragmenterade finansmarknaderna, de utvecklade kapitalmarknaderna, problemen med banktillsynen och de europeiska bankernas överdrivna risktagning ledde till att bankriser och länderrisker koncentrerades till vissa medlemsstater och avslöjade att både de marknadsbaserade och de fiskala mekanismerna för riskdelning och resolution var otillräckliga. Valutaunionen och EU saknade både förmåga och resurser att stabilisera medlemsstaternas ekonomiska utveckling under kriserna på annat sätt än med hjälp av den gemensamma centralbanken.

De kraftiga penningpolitiska interventionerna och de nya penningpolitiska instrument som inrättats i krissituationer har varit effektiva och nödvändiga när det gäller att stabilisera finansmarknaderna och prisdynamiken. Å andra sidan kan åtgärdernas beständighet och obligationsinnehavarnas förväntningar om att centralbanken ska fungera som en sista marknadsgarant ha minskat incitamenten för en hållbar finanspolitik och ökat risken för att penningpolitiken underordnas finanspolitiken samt att incitamenten för ekonomiska reformer försvagas ytterligare.

³ Detta bemöttes i ECB:s översyn av den penningpolitiska strategin 2021, som resulterade i ett symmetriskt inflationsmål på 2 procent. I den nya strategin beaktades också behovet av en stark och långvarig expansiv penningpolitik nära nollräntegränsen.

⁴ Stabilitets- och tillväxtpakten är ett regelverk som består av EU-lagstiftning och som samordnar medlemsstaternas finanspolitik. Den första versionen ingicks 1997.

Utöver utvecklingen av nya penningpolitiska instrument har förmågan att anpassa sig till kriser inom valutaunionen förbättrats genom inrättandet av den europeiska stabilitetsmekanismen (ESM), bankunionen och EU:s återhämtningsinstrument (NGEU). Genom dessa åtgärder har dock valutaunionen närmat sig en fiskal union. Medlemsstaternas offentliga finanser har blivit mer sammanflätade genom gemensamma finansiella instrument. Detta konkretiserar sig som en ökning i de utgifter som gemensamt beslutas och finansieras på EU-nivå och som skuldemissioner från EU-institutionerna samt mer implicit som ett ökat gemensamt ansvar när en medlemsstat hamnar i betalningssvårigheter.⁵ Det mest framträdande exemplet på det senare är EU:s återhämtningsinstrument (NGEU) som innebar att medlemsstaternas offentliga utgifter började finansieras med skuld som emitterats av EU. Betalningen av skulden är i sista hand beroende av medlemsstaternas skatteintäkter och deras egen skuldtagning. De senaste finansieringsarrangemangen i anslutning till försvaret av Europa och Ukraina, Safety Action for Europe (SAFE), och stödpaketet till Ukraina på 90 miljarder euro, understryker ytterligare utvecklingen mot en fiskal union.

Bank- och kapitalmarknadsunionen

Utvecklingen av en bankunion och framför allt en kapitalmarknadsunion har varit oerhört långsam. Bankunionen har en gemensam tillsynsmekanism (*single supervisory mechanism*, SSM). ECB och tillsynsmyndigheterna i de deltagande länderna samarbetar inom detta nya EU-tillsynssystem. Den gemensamma tillsynsmekanismen utgör grunden för EU:s bankunion tillsammans med den gemensamma resolutionsmekanismen. Upprättandet av en gemensam insättningsgaranti i euroområdet har dock stött på problemet med *arvskuld* (legacy debt). Arvet från tidigare finanskriser och skuldkriser består av nödlidande lån i bankernas balansräkningar, skuldrisker i statsobligationer och kapitalunderskott. Institutionell friktion och politiskt motstånd bromsar också effektiviseringen av banksektorn. Sammantaget försvårar bristerna i bankunionen i hög grad möjligheterna att uppnå de potentiella fördelarna med en effektivare finansförmedling och en jämnare penningpolitisk transmission.

Kapitalmarknadsunionen (*capital markets union*, CMU) är ett EU-initiativ som syftar till att skapa en enhetlig inre marknad för kapital inom hela EU. Det primära målet är att säkerställa likvärdiga finansieringsvillkor för företag, oavsett i vilket land de är belägna och att minska bankernas dominans. Ett annat mål är att öka tillgången till finansiering för företag som är verksamma i EU och diversifiera finansieringskällorna genom att möjliggöra korsägande mellan företag.

Målen för kapitalmarknadsunionen ingår också i en bredare strävan att stödja ekonomisk tillväxt, innovation och skapande av arbetstillfällen i hela EU. Den centrala delen av

⁵ Chien et al. (2025) uppskattade också att ECB:s extraordinära penningpolitiska åtgärder medför betydande implicita överföringar mellan medlemsstaterna eftersom ECB finansierar medlemsstaternas köp av statsobligationer med centralbanksreserver (med samma ränta i alla centralbanker), men avkastningen på statsobligationerna varierar mellan medlemsstaterna. I Förenta staterna uppstår inte en motsvarande situation eftersom Fed begränsar sina värdepappersköp till federala skulder.

Lettas rapport (2024) handlar om att utveckla kapitalmarknadsunionen i riktning mot en spar- och investeringsunion (*Savings and Investments Union*). Syftet med unionen är att styra de europeiska hushållens besparingar mot mer riskfyllda och mer lönsamma investeringar och även att locka till sig ytterligare kapital från utlandet. Aktier och skulder som förvaltas direkt eller indirekt av olika investeringsfonder, försäkringsprodukter och pensionsfonder kan ge en avkastning och ackumulera ett kapital som är betydligt större än vad som är möjligt med insättningar. Detta kunde också bidra till att diversifiera investeringarna och fördela riskerna effektivt inom unionen. Högre avkastning på lång sikt skulle också bidra till att täcka kostnaderna för den krympande befolkningen i arbetsför ålder, medan de lägre inhemska kapitalkostnader som följer av investeringsverksamheten skulle öka EU:s tillväxtpotential.⁶

Martinez, Philippon och Sihvonen (2019) bedömer att den viktigaste fördelen med bankunionen är att den förhindrar fragmentering av finansmarknaderna. Enligt Martin och Philippon (2017) och Gourinchas et al. (2016) var ökningen av räntedifferenserna i sig en av de viktigaste faktorer som förstärkte den kraftiga nedgången i tillväxten som följde av avvecklingen av den finansiella hävstången under den europeiska skuldskrisen.

Fördelarna med kapitalmarknadsunionen (CMU) blir särskilt tydliga i en situation där störningar i utbudet spelar en viktig roll. Dessa chocker har en avgörande inverkan på marknadsvärdet på tillgångar. Riskerna kan därför fördelas effektivt endast genom gränsöverskridande privata kapitalkrav, dvs. i praktiken genom att ägandet av företag är utspritt över hela euroområdet. I den utsträckning som sådana chocker är viktiga drivkrafter för konjunkturcykler i valutaunionen är de välfärdsvinster som uppkommer när kapitalmarknadsunionen inrättas betydande. I en artikel av Cimadomo et al. (2021) undersöks betydelsen av kapitalkanalerna, kreditkanalen och den finanspolitiska kanalen för riskfördelningen i Förenta staterna och euroområdet. Kapitalkanalerna fungerar genom diversifiering av internationella kapitalinvesteringar och kreditkanalen beskriver möjligheten för privata och offentliga aktörer att låna av internationella banker och jämna ut konsumtionen med inhemska besparingar. Den finanspolitiska kanalen möjliggör inkomstöverföringar via en centraliserad finanspolitisk myndighet (t.ex. Förenta staternas federala regering), en gemensam budget (t.ex. i euroområdet) eller internationella aktörer.

Den viktigaste empiriska slutsatsen i undersökningen är att den totala riskdelningen i euroområdet är i genomsnitt betydligt svagare och instabilare än i Förenta staterna. Detta återspeglar de institutionella skillnaderna mellan regionerna när det gäller kapitalmarknader, banksystem och finanspolitik. Liknande resultat har kommit fram i en undersökning av Alcidi et al. (2023). Den finanspolitiska kanalen fungerar särskilt väl i situationer där de privata riskdelningskanalerna försvagas såsom under störningar på finansmarknaden. De ovannämnda riskdelningskanalerna är i allmänhet komplementära och inte substitut: en förbättring (eller försämring) i en av kanalerna leder vanligtvis till en förbättring (eller försämring) också i de andra kanalerna. Dessa resultat tyder på att den ekonomiska och monetära unionens förmåga att dämpa störningar i ekonomin och

⁶ ELEC (2024).

därmed öka det ekonomiska välbefinnandet kan stärkas avsevärt. Kapitalmarknadsunionen och bankunionen spelar en central roll i detta genom att de bidrar till att jämna ut ekonomiska chocker via kapitalkanalerna och kreditkanalerna. Erfarenheterna från Förenta staterna tyder dessutom på att det finns en positiv extern effekt mellan den finanspolitiska kanalen och de privata riskdelningskanalerna. Tillämpat på euroområdet skulle detta innebära att stegen mot en fiskal union också stöder de privata riskdelningsmekanismerna i valutaunionen.

Integrationen av kapitalmarknaderna har dock gått långsamt och reformerna har ofta stannat halvvägs, trots att ekonomerna är eniga om fördelarna med djupare kapitalmarknader. Stegen har bromsats av bristen på politisk vilja, olika nationella bestämmelser, undantag från EU-direktiv i nationell lagstiftning, skattefrågor, en splittrad konkurslagstiftning och otaliga skillnader i företagskultur och marknadspraxis.⁷ Det är dock bra att komma ihåg att även när det gäller utvecklingen av kapitalmarknadsunionen krävs det framför allt en mer dynamisk inre marknadsekonomi för att investeringarna ska styras till de mest riskfyllda objekten i Europa, att det uppstår betydande globala och konkurrenskraftiga europeiska företagskoncerner och att detta förhoppningsvis leder till en ökning av investeringarna i europeiska företag och avkastningen på dem. På lång sikt kommer emellertid kapitalinvesteringarna att flöda till den plats där den förväntade avkastningen är störst i förhållande till risken.

Fördjupad integration

Integrationen av EU har fördjupats främst i samband med kriser där det gällt att lindra de omedelbara farhågorna om finansiell stabilitet och prisstabilitet. Detta räcker dock inte till för att utnyttja den fulla potentialen hos valutaunionen. EMU har utvecklats och stärkts, men den nuvarande väg som medlemsstaterna har valt, där valutaunionen och EU endast utvecklas genom kriser, är också problematisk.

För det första har integrationen saktat ner, till och med stannat av. Exempel på detta är den långsamma utvecklingen av bankunionen och kapitalmarknadsunionen och de allvarliga bristerna i den inre marknadens funktion och integration som påverkar den ekonomiska tillväxten och produktiviteten negativt. En allvarlig brist på den inre marknaden är att de interna handelshindren enligt Internationella valutafondens analys motsvarar en tull på 44 procent för varor och upp till 110 procent för tjänster.⁸

För det andra leder de olika finansieringsinstrument som inrättats i systemets ytterkanter, och som förvaltas och finansieras av medlemsstaterna, till att systemet blir mer komplext. Den snabba ökningen av utgifter som finansieras gemensamt till följd av överenskommelser i krissituationer fördunklar ansvarsfördelningen mellan kommissionen, medlemsstaterna och Europaparlamentet och skapar ineffektivitet och

⁷ Se bl.a. Garicano et al. (2025).

⁸ IMF (2024).

bristande insyn i användningen av de gemensamma medlen (Lehmus, Nelimarkka och Vilmi, 2025).⁹

För det tredje är ansvaret för återbetalning av skulderna dåligt fastställt. Risken är att en allt större del av den skuld i euro som medlemsstaterna har ansvar för gradvis inte kommer att ha någon förutbestämd finansieringsbas. Den gemensamma, icke-säkerställda skulden kommer så småningom att bli en börda för medlemsstaterna och även för ECB, och med den nuvarande strukturen kommer den inte att bli en sådan säkerställd skuld som det var meningen. I valutaunionen (och i EU) kan man inte nöja sig med en situation där ökande gemensamma utgifter finansieras enbart med medlemsstaternas egna skatteinkomster, deras vilja att skuldsätta sig och med ECB:s köpprogram. Förr eller senare kommer EU att behöva budgetmedel och egna skatteintäkter för att uppnå sina makroekonomiska mål och säkerställa stabilitet.

Med tanke på valutaunionens korta historia verkar det inte heller troligt att man återgår till Maastrichtfördraget. Det skulle inte heller vara tillräckligt för att säkerställa hållbar tillväxt och stabilitet i valutaunionen. Lösningen måste sökas i en djupare ekonomisk och institutionell integration, och den kan bestå av följande element.¹⁰

För det första är det nödvändigt att fördjupa den inre marknaden på alla områden inom ekonomi och näringsliv. Det behövs mindre överlappande och motstridig nationell reglering, mer gränsöverskridande konkurrens och privat kapital för globalt konkurrenskraftiga projekt.

För det andra skulle de gemensamma utgifterna inriktas på europeiska kollektiva nyttigheter. Dessa nyttigheter omfattar bland annat säkerhet, klimat, forskning och stora strategiska investeringar. En del av utgifterna skulle fungera som automatiska stabilisatorer vid ekonomiska nedgångar. Europeiska centralbanken skulle gradvis avveckla de nationella skuldinstrumenten i sin balansräkning och i stället genomföra öppna marknadsoperationer med gemensamt emitterade skuldinstrument som garanteras av unionens beskattningsrätt. Det skulle i Europa skapa en likvid "säkerställd obligation" som liknar den amerikanska statsobligationen.

En gemensam finanspolitik skulle föras av ett centraliserat, demokratiskt utsett finansministerium på EU-nivå som beslutar om de ovan nämnda gemensamma

⁹ Finanspolitiska ad hoc program, såsom NGEU, kan ha betydande effekter på lång sikt om de granskas som offentliga investeringar, eftersom de bidrar till att öka produktiviteten och de strukturella reformer som ingår i programmet är effektiva. I annat fall kan programmets positiva effekter bli betydligt mindre än förväntat. Om programmets främsta syfte är konjunkturpolitisk stimulans uppstår problem med felaktig tidpunkt för finanspolitiska åtgärder, byråkrati, projekturval och tidskrävande genomförande. Det finns också en stor frestelse att inkludera projekt som redan är klara och som redan har finansierats på nationell nivå i EU-finansieringen. I så fall kan programmets positiva effekter utebli och programmen innebär endast finansiering av underskott med gemensamma medel.

¹⁰ Ämnet behandlas utförligare i Kilponens och Kontulainens artikel (2026).

utgifterna och beskattningen. Medlemsstaterna skulle ta ett större ansvar än tidigare för den egna finanspolitiken och budgeten och för den egna skuldållbarheten, gradvis på grundval av principerna om balanserade budgetar.

Det krävs också en reform av EU:s beslutsfattande. Användningen av kvalificerad majoritet vid omröstningar behöver utvidgas och kravet på enhällighet bör avskaffas för att förhindra dödlägen som orsakas av enskilda länders vetorätt. Detta skulle skydda euroområdet mot framtida kriser, öka den ekonomiska tillväxten och produktiviteten, stärka EU:s geopolitiska och ekonomiska ställning och säkerställa demokrati och insyn i beslutsfattandet om användningen av gemensamma medel.

Källor

Alcidi, C., D'Imperio, P. och Thirion, G. (2023). Risk-sharing and consumption-smoothing patterns in the US and the Euro Area: A comprehensive comparison. *Structural Change and Economic Dynamics*, Volume 64.

Chien, Yi-Li, Jiang, Z., Leombroni, M. ja Lustig, H. (2025). What Does It Take? Quantifying Cross-Country Transfers in the Eurozone. NBER Working Paper No. 34311, October 2025. <https://www.nber.org/papers/w34311>.

Garicano, L., Holmström, B. och Petit, N. (2025). The Constitution of Innovation: A new European renaissance. <https://constitutionofinnovation.eu/>.

Cimadomo, J., Giuliodori, M., Lengyel, A. och Mumtaz, H. (2023). Changing patterns of risk-sharing channels in the United States and the euro area. ECB Working Paper Series, No. 2849. European Central Bank. <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/scpwps/ecb.wp2849~f36a4321ea.en.pdf>.

ELEC (2024). Why Capital Markets Union has become a must have and how to get there, European League for Economic Co-operation paper. <https://eleclece.eu/wp-content/uploads/2024/02/ELEC-position-paper-Why-EU-Capital-Markets-Union-has-become-a-must-have-and-how-to-get-there-February-2024-v2.pdf>.

European Union (2012). Consolidated version of the Treaty on European Union. Official Journal of the European Union, C 202, 1–388. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:12012M/TXT>.

Gourinchas, P.-O., Martin, P. och Messer, T. (2023). The Economics of Sovereign Debt, Bailouts, and the Eurozone Crisis. IMF Working Paper No. 2023/177.

International Monetary Fund. (2024, December 16). *Europe's choice: Policies for growth and resilience*.

<https://www.imf.org/en/news/articles/2024/12/15/sp121624-europes-choice-policies-for-growth-and-resilience>.

Kilponen, J. och Kontulainen, J. (2026). Elämää rahaliitossa: Yhteisestä rahasta kohti valtioiden liittoa? Finlands Bank. Populärvetenskapliga rapporter, A 131. <https://urn.fi/URN:NBN:fi-fe202601021104>.

Kenen, P. B. (1981). *The Theory of Optimum Currency Areas: An Eclectic View*, pages 163–182. Princeton University Press, Princeton.

Letta, E. (2024). Much More than a Market: Speed, Security, Solidarity. <https://www.consilium.europa.eu/media/ny3j24sm/much-more-than-a-market-report-by-enrico-letta.pdf>.

Martin, P. och Philippon, T. (2017). Inspecting the Mechanism: Leverage and the Great Recession in the Eurozone. *American Economic Review* 107 (7): 1904–37.

Martinez, J., Philippon, T. och Sihvonen, M. (2022). Does a Currency Union Need a Capital Market Union? Risk Sharing Via Banks and Markets. *Journal of International Economics*, vol. 139, November.

Mundell, R. A. (1961). A theory of optimum currency areas. *The American Economic Review*, 51(4): 657–665.

Stablecoins – finansteknik och stormaktspolitik¹¹

Kimmo Virolainen

Det sammanlagda nominella värdet av digitala tillgångar som bygger på blockkedjeteknik¹², så kallade kryptotillgångar, har blivit betydande. Den första kryptotillgången som byggde på denna teknik, bitcoin, lanserades i kölvattnet av den globala finanskrisen 2009. Ideologin bakom bitcoin syftade till att bryta centralbankernas monopol och frigöra pengarna från statlig kontroll. Trots sina ambitiösa mål har kryptoekosystemet inte lyckats erbjuda ett övertygande alternativ till det nuvarande penningssystemet som baserar sig på så kallade fiatpengar¹³ och som består av skuld som centralbankerna emitterat, dvs. centralbankspengar och affärsbankspengar som bankerna skapat. Bitcoin och motsvarande icke-säkerställda kryptotillgångar har visat sig vara alltför volatila och de kan inte hantera tillräckligt stora volymer för att uppfylla rollen som pengar. Även om bitcoin inte har lyckats nå sitt ideologiska mål har den blivit en betydande spekulativ investeringstillgångsklass.

Nyckeln till den senaste innovationsvägen inom digital finans är tokenisering. I samband med kortbetalningar har tokenisering redan rätt länge använts som en säkerhetsteknik, där det verkliga betalkortsnumret ersätts med ett slumpmässigt engångsnummer vid betalningstransaktionen. När det gäller kryptotillgångar avser tokenisering processen för att digitalt presentera traditionella tillgångar på en programmerbar plattform, en blockkedjetoken. Genom att kopiera traditionella tillgångar till blockkedjan kan man dra nytta av teknikens snabbhet och effektivitet. Den allmänna uppfattningen är att tokenisering av tillgångar kan ha en betydande inverkan på finansmarknadens infrastruktur.

¹¹ Artikelns baserar sig på Finlands Banks projekt "Digital Finance and Geopolitics". Medförfattare var Katja Ahoniemi, Niko Herrala, Juuso Kaaresvirta, Eeva Kerola, Kimmo Koskinen, Ilari Määttä, Riikka Nuutilainen, Antti Raukola, Taina Sinivuori och Heli Snellman.

¹² Blockkedjan är den bäst kända formen av teknik för gemensam huvudbok (*distributed ledger technology*, DLT), där alla datorer som deltar i nätverket (noder) har en identisk kopia av huvudboken. Blockkedjans decentraliserade arkitektur innebär att varje nod i systemet håller duplikatkopior av huvudboken i realtid och också verifierar varje transaktion som äger rum innan den kan läggas till som en ny post. Eftersom alla uppgifter som lagras i en blockkedja är tillgängliga för alla från första början kan tidigare transaktioner dessutom enkelt kontrolleras och spåras. Blockkedjeteknik klassificeras efter tillgänglighet (offentlig eller privat) och redigerbarhet (med eller utan tillstånd). I offentliga blockkedjor utan tillstånd kan vem som helst delta i nätverket och läsa och skriva data. Alla transaktioner måste valideras av och vara synliga för alla deltagare. I privata blockkedjor krävs tillstånd för att ansluta sig till och delta i nätverket. Deltagarna kan tilldelas en blandning av läs- och skrivbehörigheter. (Källa: Teknikguide för att motverka varumärkesförfalskning och piratkopiering, European Union Intellectual Property Office: <https://euipo.europa.eu/anti-counterfeiting-and-anti-piracy-technology-guide/sv/shared-ledger-technologies-blockchain>.)

¹³ Penningvärdet är inte bundet till någon nyttighet, såsom guld eller silver.

I den senaste innovationsvågen ingår också stablecoins¹⁴. Stablecoins utlovar en fast växelkurs gentemot den officiella valutan, oftast US-dollar, och de uppfyller därmed rollen som digitala kontanter. För att upprätthålla den fasta växelkursen måste emittenterna av reglerade stablecoins placera de mottagna medlen i investeringar som anses säkra, såsom kortfristiga statliga skuldförbindelser och andra tillgångar med låg risk som är lätta att realisera. Man kan betrakta stablecoins som en tokeniserad presentation av en tillgångskorg i blockkedjan. Ett centralt kännetecken för stablecoins är att ingen avkastning på placeringarna i reserverna betalas till innehavarna utan avkastningen stannar hos emittenten. Detta skapar ett starkt företagsekonomiskt incitament för att emittera stablecoins.

Det totala värdet på den globala marknaden för stablecoins är för närvarande något över 300 miljarder US-dollar. Stablecoins i US-dollar dominerar marknaden med mer än 99 procent och de två största emittenterna, Tether (USDT) och Circle (USDC), står tillsammans för mer än 80 procent av marknaden. Marknaden för stablecoins i euro har vuxit, men är fortfarande mycket liten. Flera europeiska banker och bankgrupper förbereder eller utreder dock utgivningen av stablecoins.

Stablecoins – fördelar och risker

För närvarande används merparten av stablecoins som likviditet i kryptoekosystemets decentraliserade finansiella tjänster eller handelstjänster eller som tillgångar mellan kryptoinvesteringar och betalningar. Stablecoins används fortfarande i liten omfattning i traditionella finansiella tjänster. De optimistiska prognoserna om den kraftiga tillväxten på marknaden för stablecoins under de närmaste åren bygger på antagandet att stablecoins i allt högre grad kommer att användas för dagliga betalningar och långsiktiga investeringar.

Stablecoins kan erbjuda lägre kostnader och snabbare transaktioner jämfört med traditionell betalningsförmedling, eftersom de fungerar i offentliga blockkedjor och därmed minskar behovet av avstämning mellan de finansiella instituten och systemen. De kan vara särskilt attraktiva när det gäller gränsöverskridande betalningar. Eftersom blockkedjor inte känner till nationella gränser kan stablecoins överföras mellan länder på några sekunder. Det är sannolikt svårare att tränga undan inhemska betalningar, särskilt i länder med välutvecklad betalningsinfrastruktur och omedelbara betaltjänster. Företag och investerare kan lockas av blockkedjeteknikens tillgänglighet 24/7 och dess flexibilitet genom programmerbarhet med smarta kontrakt. Investerarna får till exempel möjlighet att kontinuerligt balansera sina positioner utan mellanhänder och samtidigt generera avkastning från varje ögonblick som en tillgång innehas. Som värdebevarare erbjuder stablecoins en allmänt tillgänglig motsvarighet till US-dollar. Trots att de inte ger någon

¹⁴ Det är vilseledande att betrakta stablecoins som stabil valuta. Det är inte fråga om en valuta, och stabiliteten hos dessa tillgångar är inte heller garanterad. I lagstiftningstexter hänvisas det till dem med termen "e-pengatoken".

avkastning kan de vara attraktiva i länder med svaga och instabila valutor, hög inflation, svaga institutioner och ineffektiv betalningsinfrastruktur.

Kostnadseffektiviteten hos blockkedjetekniken har väckt både hopp om och oro för att stablecoins rentav kunde ersätta vårt traditionella penningssystem i takt med att digitaliseringen av samhället framskrider. Banken för internationell betalningsutjämning (BIS) konstaterar dock att stablecoins inte lämpar sig för detta.¹⁵ Förtroendet är kärnan i ett stabilt penningssystem. Banksystemets säkerhetsnät, med omfattande reglering och insättningsgarantisystem, upprätthåller förtroendet för affärsbankspengarnas lika värde oberoende av bank. Stablecoins har däremot, trots till synes säkra placeringar i reserverna, tidvis varit benägna att avvika från det nominella värdet, vilket visar att de inte uppfyller det förtroendekrav som ställs på pengar.¹⁶

Dessutom konstaterar BIS att stablecoins saknar två andra viktiga egenskaper som krävs av pengar: flexibilitet och moralisk integritet. Det måste vid behov vara möjligt att flexibelt skapa pengar bland annat för säkerställa att betalningssystemen fungerar smidigt. Skapandet av stablecoins kräver dock alltid förskottsbetalning, och det är inte möjligt att snabbt öka likviditeten. Moralisk integritet innebär att systemet måste uthärda illegal verksamhet. Det att stablecoins kan röra sig fritt över gränserna gör dem sårbara för brister som inte uppfyller kraven på kundkännedom, inklusive penningtvätt. Om det inte ställs samma krav på kundkännedom på emittenter och förmedlare av stablecoins som på banker, är det svårt att övervaka och stoppa illegala betalningar.

När mängden av och värdet på stablecoins och privata kryptotillgångar ökar, växer riskerna i fråga om den finansiella stabiliteten. De nya kryptoinvesteringsprodukterna har gjort dem allmänt tillgängliga för såväl institutionella investerare som småplacere. Stablecoins väcker oro för spridningsriskerna genom att reserverna skapar kopplingar mellan marknaden för kryptotillgångar och den traditionella finansmarknaden. På samma sätt som när det gällde penningmarknadsfonder kan misstankarna om tillräckligheten och likviditeten hos de reserver som innehåses av emittenterna av stablecoin göra reserverna sårbara för investerarflykt. Problemen i de amerikanska penningmarknadsfonderna som blev upptakten till den globala finanskrisen 2007–2009 fungerar som en påminnelse om att till synes tillräckliga reserver inte gör aktörerna immuna mot likviditetskriser. På samma sätt som andra kryptotillgångar är stablecoins också förenade med särskilda tekniska risker (blockkedjans integritet eller säkerheten hos digitala plånböcker) som kan utlösa panik hos investerare. Enligt gällande lagstiftning är marknaden för kryptotillgångar, inklusive stablecoins, inte en långivare i sista hand om den drabbas av en likviditetskris.

¹⁵ Bank for International Settlements, Annual Economic Report 2025.

¹⁶ Marknadspanik och prisfluktuationer kan också drabba investeringsobjekt som anses säkra, vilket påvisades av trycket på de amerikanska penningmarknadsfonderna när den globala finanskrisen bröt ut.

Stablecoins har ökat risken för dollarisering och för förlorat penningpolitiskt självbestämmande. I länder med svag penningpolitik och instabila valutor kan stablecoins kopplade till US-dollar bli vanligare som betalningsmedel och sparinstrument och tränga undan den inhemska valutan. Till skillnad från traditionell dollarisering som kräver kontanter eller bankkonton i utländsk valuta, kan stablecoins snabbt få fotfäste i ekonomin via internet och smarttelefoner.

Ett annat oroväckande scenario är att stablecoins permanent lagras på kontoliknande plattformar och det skulle leda till ett utflöde av bankernas insättningar från hushåll. Bankerna blir då tvungna att förlita sig på dyrare och mindre stabila finansieringskällor, vilket skulle försämra deras möjligheter att ge krediter till företag och hushåll. Dessa krediter kan inte ersättas med stablecoins, eftersom utgivningen av dem inte är förenad med skapandet av affärsbankspengar som i bankverksamheten.¹⁷ Regelverket förbjuder i allmänhet emittenter av stablecoins att betala ränta till innehavarna, men det finns omvägar för betalning av avkastning. Diskussionen om att tillåta betalning av avkastning fortsätter bland annat i Förenta staterna.

Stablecoins som stormaktspolitiskt instrument

Övergången till en mer multipolär värld och den ökade konkurrensen mellan de stora blocken har lett till att betalningssystem och finansiering har blivit allt viktigare som instrument för geopolitiskt inflytande.

Förenta staternas nuvarande administration har uttryckt stöd för kryptosektorn och stablecoins. Den antog 2025 GENIUS-lagstiftningen (*Guiding and Establishing National Innovation for U.S. Stablecoins Act*) som upprättade ett regelverk för dollarbaserade stablecoins. Lagstiftningen förväntas träda i kraft i sin helhet före slutet av januari 2027. I Europa trädde bestämmelserna i EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar (*Markets in Crypto-Assets Regulation, MiCA*) i kraft i sin helhet i december 2024. Den amerikanska lagstiftningen ger aktörerna större flexibilitet, vilket ytterligare kan stärka den globala dominansen för stablecoins i US-dollar.

Ett tydligt motiv till administrationens stöd för stablecoin i Förenta staterna är viljan att öka den internationella användningen av dollarn och därmed bidra till att hålla lånekostnaderna under kontroll. Eftersom kortfristiga amerikanska federala obligationer är centrala stablecoinreserver, skulle en ökad utgivning av stablecoins kopplade till dollarn kraftigt öka efterfrågan på dessa obligationer och minska den ränteavkastning som investerarna kräver av dem. Preliminära forskningsresultat tyder på att utgivningen av stablecoins faktiskt har fått kostnaderna för finansiering med amerikanska federala kortfristiga obligationer att minska något.¹⁸ Representanter för den amerikanska

¹⁷ Affärsbankspengar uppstår när kunderna lyfter krediter från banken och banken bokför banksättningar på kundernas konton. En banksättning på en kunds konto är en utfästelse från banken att på kundens begäran ge kontanter till kunden.

¹⁸ Aldasoro, Iñaki och Ahmed, Rashad: Stablecoins and safe asset prices (May 06, 2025). (SSRN: <https://ssrn.com/abstract=5242448>).

regeringen tror att marknaden för stablecoin kan växa med upp till 2—3 biljoner (2 000—3 000 miljarder) US-dollar under de närmaste fem åren.

Vid bedömningen av konsekvenserna för den amerikanska statsobligationsmarknaden måste man dock beakta att de amerikanska penningmarknadsfondernas totala tillgångar för närvarande uppgår till cirka 7,4 biljoner US-dollar och utestående amerikanska statsobligationer cirka 30 biljoner US-dollar. Eftersom Förenta staternas centralbank Fed dessutom av penningpolitiska skäl sannolikt vill hålla marknaden för kortfristiga räntor under kontroll, skulle även en betydande ökning av antalet stablecoins sannolikt ha en begränsad effekt på den totala federala finansieringskostnaden.

President Trumps osedvanliga, oförutsägbara och instabila politik bidrar till en mer fragmenterad global ordning. Investerarna omvärderar olika valutors internationella roll i ett läge med ökad osäkerhet och en beväpnad ekonomisk politik som driver stormaktspolitiska mål. Även om US-dollar fortsätter dominera ifrågasätts dess överhöghet alltmer. Detta kan skapa en möjlighet att stärka eurons internationella roll.¹⁹

Dollarns styrka har inte enbart baserat sig på ekonomiska faktorer utan också på Förenta staternas militära styrka. Europa måste stärka sitt försvar och se till att det inte försvagas av det strategiska beroendet av vare sig öst eller väst. Digital suveränitet är central. Inom digital finansiering har Europa valt en annan väg än USA. Eurosystemets projekt för en digital euro syftar till att den digitala ekonomin i Europa ska vila på en solid grund som bygger på centralbankspengar. En tillförlitlig och fungerande digital euro stöder också den internationella användningen av euron. Samtidigt gör eurosystemet ett pilottest med avveckling av blockkedjebetalningar i centralbankspengar på kapitalmarknaden.

Det är välkänt att euroområdet fortfarande saknar en säker tillgång som är jämförbar med Förenta staternas federala statsobligationer och som skulle ha en djup och likvid sekundärmarknad. Denna klyfta hämmar den finansiella integrationen och begränsar eurons internationella roll. De ökade finansieringsbehoven för europeiska kollektiva nyttigheter som den senaste tidens kriser har aktualiserat kan skapa möjligheter att emittera nya gemensamma obligationer – med viktiga förbehåll om villkoren för gemensamma projekt och efterlevnaden av en hållbar finanspolitik.

¹⁹ Kina har drivit ett ambitiöst program för att stärka yuanens (RMB) internationella roll. Dessa ambitioner försvåras dock av att kapitalrörelserna och likviditeten på marknaden är begränsade. Kina har intagit en mycket försiktig hållning när det gäller kryptotillgångar genom att förbjuda utgivning av alla slags privata kryptotillgångar.

Sammanfattning

Kryptotillgångarna, inklusive stablecoins, utgör för närvarande ingen betydande risk för den finansiella stabiliteten, men deras kopplingar till det traditionella finansiella systemet ökar och kräver noggrann övervakning. Den gränsöverskridande naturen hos stablecoins innebär stora svårigheter för de nationella regelverken och för datainsamlingen, vilket försvårar en effektiv hantering av riskerna i anslutning till makrotillsyn, makroekonomi, verksamhet och penningtvätt.

Den 17 juli 2023 offentliggjorde Financial Stability Board (FSB) sitt globala regelverk för kryptotillgångar.²⁰ Rekommendationerna på hög nivå till de globala stablecoinarrangemangen syftar till konsekvens och effektiv reglering och tillsyn av nationella strategier, utan hinder av konkurrens och innovation. Det globala genomförandet av FSB:s rekommendationer är fortfarande ojämnt. En starkare global samordning av regleringen av stablecoin skulle vara mycket önskvärd.

Stablecoins roll i dagliga betalningar och långsiktiga investeringar återstår att se. I de flesta länder med moderna banksystem och stabila valutor finns och kommer det att finnas bättre alternativ till massbetalningar, inklusive den digitala euron. Det är dock möjligt att betydande förändringar sker inom olika finansiella tjänster. Uppföljning, datainsamling och riktad analys är viktiga.

Det allmänna kan stödja utvecklingen för att trygga ett stabilt och tillförlitligt penningssystem utan att begränsa innovationerna för mycket. I framtidens finansiella system kan centralbanken till exempel erbjuda en riskfri tillgångspost till blockkedjeplattformar via tokeniserade centralbanksreserver, och tokeniserade bankinsättningar kan ge likadana effektivitetsvinster som stablecoins.

En ny era för det internationella penning- och valutasystemet kräver en strategisk omvärdering av eurons internationella roll. Euroområdet har flera styrkor – rättsstatsprincipen, demokratin och starka institutioner – men det saknar djup och bredd på kapitalmarknaden, inklusive ett tillräckligt utbud av säkra tillgångar i euro. En starkare internationell roll för euron skulle bidra till att förskjuta balansen till ett mindre regelbaserat och mer maktbaserat globalt valutasystem.

²⁰ Financial Stability Board: FSB Global Regulatory Framework for Crypto-asset Activities, 17 July 2023.

Säkerheten vid nätbetalningar – Finansinspektionen rekommenderade bankerna flera åtgärder som förbättrar säkerheten vid nätbetalningar

Kaisa Tukiainen, Samu Kurri, Jussi Terho

Inledning – förändringarna i omständigheterna för nätbetalningar i Finland

Antalet bedrägerier i anslutning till nätbetalningar har under de senaste åren ökat klart i Finland. Ökningen har både för konsumenterna och aktörerna i banksektorn inneburit ett ökat behov av att bekämpa bedrägerier. Enligt uppgifter som Finanssiala ry (FA) samlat in från bankerna uppgick förlusterna till följd av ekonomiska bedrägerier och betalningsmedelsbedrägerier till nästan 72,5 miljoner euro 2025.²¹ Bedrägerier som gäller betalningar sysselsätter också polisen. Enligt centralkriminalpolisens statistik uppgick vinningen av nätbedrägeribrott till 88 miljoner euro 2025 och för dessa bedrägerier registrerades över 10 000 polisanmälningar.²² Den faktiska vinningen av brotten är dock sannolikt större än så, eftersom alla bedrägerier inte anmäls till polisen.

Finansinspektionens åtgärder för att öka säkerheten vid nätbetalningar och rekommendationer till bankerna

Finansinspektionen rekommenderade i april 2024 bankerna att utveckla kontrollerna av nät- och mobilbetalningar så att användarna får mångsidigare möjligheter än tidigare att fastställa säkerhetsgränser för sina girobaserade betalningar. Dessutom rekommenderade Finansinspektionen bankerna att förbättra monitoreringen av betalningar så att de i allt högre grad kan stoppa betalningar som avsevärt avviker från kundens tidigare betalningshistorik, till exempel enligt betalningens storlek eller de mottagare till vilka kunden tidigare skickat betalningar.²³

Åtgärder som bankerna vidtagit

Finansinspektionen följde särskilt genomförandet av rekommendationerna om gireringar 2025. Utifrån den uppföljande bedömningen av hur rekommendationerna efterlevts har aktörerna i banksektorn ökat olika säkerhetsåtgärder, vilket har lett till att antalet lyckade bedrägliga betalningstransaktioner redan har minskat i en del av bankerna. De ständiga förändringarna i omvärlden förutsätter dock kontinuerlig uppföljning samt att man förbereder sig för nya bedrägeriscenarier och utvecklar säkerhetskontrollerna. Banksektorn påpekade i den uppföljande bedömningen att bekämpningen av bedrägerier i företagen för närvarande prioriteras högt i sektorn. Bland annat utbildar bankerna regelbundet både sin personal och sina kunder. Andra praktiska åtgärder är att stärka processerna och öka antalet anställda.

²¹ [Suomalaisilta yritettiin huijata 148 miljoonaa euroa 2025 | Finanssiala.](#)

²² [Centralen för utredning av penningtvätts årsberättelse 2024.](#)

²³ [Uppföljande bedömning av säkerheten vid onlinebetalningar – rekommendationer till kreditinstituten – 2025 - www.finanssivalvonta.fi.](#)

Många banker svarade i den uppföljande bedömningen att de redan har länderspecifika begränsningar för girobaserade betalningar. Många banker uppgav också att kunderna för närvarande kan begränsa gireringar i nät- och mobilbanker till utvalda länder och att en del banker av säkerhetsskäl har infört en förhandsinställd begränsning som förhindrar betalningar från Finland till utlandet. En del banker har också helt spärrat avgående utlandsbetalningar i sina nät- och mobilbanker. Bankerna hade gjort förbättringar också i andra kontrollmekanismer, till exempel genom att införa fördröjningar vid ibruktagningen av bankernas autentiserings- och identifieringsapplikation när applikationen laddas ned till en ny apparat, exempelvis en mobiltelefon. Vidare har bankerna preciserat innehållet i de verifieringsmeddelanden som de skickar ut, bland annat genom att öka varningarna för eventuella bedrägeriförsök.

Det är allmänt känt att brottslingar utnyttjar flerkanalssystem och fragmenterade gränssnitt, vilket gör det svårt att upptäcka bedrägerier. Till exempel är bedrägerier där en kund styrs via falska sidor vanliga och svåra att bekämpa. I diskussionerna med bankerna betonades att det är viktigt att säkerställa att det inte uppstår onödiga hinder för ett effektivt och välgrundat utbyte av information om bedrägerier. Ett effektivt samarbete och informationsutbyte, bland annat när det gäller bedrägeritrender och bedrägerimetoder, gör det möjligt att upptäcka bedrägerier och bedrägeriförsök i god tid, stoppa dem och vidta andra nödvändiga åtgärder. Hindren för informationsutbyte mellan bankerna bromsar bekämpningen av bedrägerier. I Finland får bankerna för närvarande dela information endast via kundstörningsregistret och i det får endast föras in uppgifter om brott som riktat sig mot kreditinstitut. Kreditinstituten kan inte föra in uppgifter om brott mot kunder i registret, till exempel uppgifter om mellankonton som använts för brott. Finansinspektionen har inlett diskussioner med olika myndigheter för att undanröja hinder för informationsutbyte i lagstiftningen.

Finansinspektionens rekommendationer till bankerna

Utifrån den uppföljande bedömningen 2025 rekommenderade Finansinspektionen bankerna flera åtgärder som förbättrar säkerheten vid nätbetalningar. Finansinspektionen rekommenderade bankerna bland annat att utveckla kontrollfunktionerna så att användarna får mångsidigare möjligheter än tidigare att fastställa säkerhetsgränser för sina girobaserade betalningar. Enligt förordningen om omedelbara betalningar ska kreditinstituten tillhandahålla en tjänst där kunden själv kan fastställa en gräns i euro per betalning eller per dag för omedelbara betalningar. Kreditinstituten bör dock erbjuda detta också per betalning och per dag för girobaserade betalningar som utgör vanliga gireringar. Dessutom rekommenderade Finansinspektionen att kreditinstituten fastställer en standardgräns per betalning och per dag för girobaserade betalningar, om kunden inte själv har gjort det. För en ändring av säkerhetsgränserna ska det också krävas stark autentisering i enlighet med 85 c § 1 mom. 3 punkten i betaltjänstlagen.

På basis av observationerna i den uppföljande bedömningen ska bankerna övervaka de girobaserade betalningarna som en del av bedrägeribekämpningen. Bankerna bör dock utveckla övervakningen av bedrägerier i realtid så att den också omfattar faktorer som

är relaterade till kundens beteende, såsom betalningshistorik, transaktionstid och betalningskanal. Avvikande betalningstransaktioner ska identifieras och vid behov avbrytas innan skada uppkommer. Dessutom rekommenderade Finansinspektionen att en tilläggsbekräftelse ska begäras vid tvivelaktiga betalningstransaktioner och att en fördröjning införs bland annat i samband med ibruktagningen av ett nytt identifieringsverktyg.

Förordningen om omedelbara betalningar trädde i kraft 2025

EU-förordningen om omedelbara betalningar trädde i kraft stegvis under 2025, och från och med den 9 oktober har alla banker i euroområdet varit skyldiga att kunna skicka omedelbara betalningar och tillämpa de övriga kraven i förordningen om omedelbara betalningar. Den största förändringen är att omedelbara betalningar i euro ska genomföras på tio sekunder under alla tider på dygnet i euroländerna, inklusive veckosluten. Samtidigt trädde kravet om avstämning av betalningsmottagarens namn och kontonummer i alla girobaserade betalningar i kraft.²⁴

Kontrollen av betalningsmottagaren syftar till att förhindra att betalningar hamnar på fel konto och minska sådana bedrägerier där kunderna vilseleds att betala till fel mottagare. Avstämning av kontonummer och namn ökar säkerheten och kan förhindra såväl fel som bedrägliga transaktioner. Samtidigt försvårar de snabbare betalningarna identifiering och bekämpning av bedrägerier, eftersom pengarna överförs nästan i realtid.

I Europeiska unionen fortsätter antalet bedrägerier att öka

Europeiska bankmyndighetens (EBA) och Europeiska centralbankens (ECB) bedrägerirapport ger en samlad beskrivning av förlusterna till följd av bedrägerier i Europeiska unionen. Det totala värdet av bedrägerier steg till 4,2 miljarder euro 2024 jämfört med 3,5 miljarder euro 2023. År 2024 uppgick de totala transaktionsförlusterna till 2,2 miljarder euro (en årlig ökning på 16 procent), förlusterna från betalningar med kort som utfärdats i EU/EES-området till 1,329 miljarder euro (en årlig ökning på 29 procent) och förlusterna för direktdebiteringar, kontantuttag och elektroniska pengar till 239 miljoner euro (en årlig ökning på 64 procent). Stark autentisering är fortfarande en effektiv kontroll när det gäller att förhindra bedrägerier, särskilt när det gäller kortbetalningar. Nätbedrägerier som bygger på manipulering av betalare, där brottslingar lurar offer att lämna ut sina bankuppgifter med hjälp av trovärdiga men falska meddelanden eller webbplatser, och andra nya typer av bedrägerier ökar, och det krävs nya åtgärder för att bekämpa dem.²⁵

De förluster som bedrägerierna medförde för betaltjänstanvändarna fördelades på olika sätt i fråga om olika betalningsinstrument. År 2024 stod betaltjänstanvändarna för 38

²⁴ Se [Finansinspektionen rekommenderar flera åtgärder för bankerna för att öka säkerheten vid onlinebetalningar – förordningen om omedelbara betalningar ökar snabbheten men också riskerna – 2025 -www.finanssivalvonta.fi](https://www.finanssivalvonta.fi)

²⁵ Se [EBA and ECB Report on Payment Fraud.pdf](https://www.ecb.europa.eu/press/pr/20240901_eba_report_en.pdf).

procent av förlusterna för kortbetalningar och 53 procent av förlusterna för direktbetalningar och kontantuttag i Europeiska unionen. För transaktioner med elektroniska pengar var deras andel 26 procent. Däremot stod betaltjänstanvändarna när det gäller bedrägerier i samband med gireringar för cirka 85 procent av alla förluster 2024.

Framtidsutsikter – EU-lagstiftningens inverkan på bedrägeribekämpningen

Europaparlamentet informerade i november 2025 om att Europeiska unionens kommission och Europeiska unionens råd har nått en överenskommelse om det tredje betaltjänstdirektivet (PSD3) och den nya betaltjänstförordningen (PSR). Den tekniska finslipningen pågår dock fortfarande.

Lagstiftningspaketet kommer att innehålla nya verktyg för bekämpning av bedrägerier. Avsikten är att lagstiftningen också ska förbättra betaltjänstanvändarnas skydd mot i synnerhet nätbedrägerier och missbruk av information. Enligt preliminära uppgifter kommer de nya bestämmelserna också att utvidga betaltjänstanvändarnas rätt att kräva återbetalning av medel vid bedrägerier, särskilt när bedrägeriet utförts genom att någon uppträtt som företrädare för tjänsteleverantören. Om en betaltjänstleverantör inte inrättat behövliga mekanismer för bekämpning av bedrägerier skulle den stå för de förluster som drabbat konsumenterna.²⁶

Banksektorns åtgärder räcker dock inte i sig till för att förhindra bedrägerier. Även de sociala medieplattformarnas, sökmotorernas och teleoperatörernas roll i bekämpningen av bedrägerier bör stärkas för att effektivare förhindra spridning av annonser och länkar som leder till bluffwebbplatser. PSD3 och PSR samt förordningen om digitala tjänster (*Digital Services Act*) ökar webbplattformarnas ansvar. En webbplattform ska bli ersättningsskyldig om den har informerats om att det finns bedrägligt innehåll på plattformen och den inte raderar det. Annonserer av finansiella tjänster bör dessutom för stora webbplattformar och sökmotorer intyga att de har lagliga tillstånd (eller officiella undantag) att tillhandahålla dessa tjänster i det landet eller att de annonserar för någon som har tillstånd.

²⁶ Se <https://www.europarl.europa.eu/news/en/press-room/20251121IPR31540/payment-services-deal-more-protection-from-online-fraud-and-hidden-fees>.

Länkar:

[Huijaukset rajussa kasvussa vuonna 2024 | Finanssiala](#)

[Antalet anmälda misshandelsfall minskade med 2,6 procent och antalet rån med 5,1 procent enligt de preliminära uppgifterna för år 2024 | Statistikcentralen](#)

[Centralen för utredning av penningtvätts årsberättelse 2024.](#)

[Uppföljande bedömning av säkerheten vid onlinebetalningar – rekommendationer till kreditinstituten – 2025 - \[www.finanssivalvonta.fi\]\(http://www.finanssivalvonta.fi\).](#)

[Finansinspektionen rekommenderar flera åtgärder för bankerna för att öka säkerheten vid onlinebetalningar – förordningen om omedelbara betalningar ökar snabbheten men också riskerna – 2025 -\[www.finanssivalvonta.fi\]\(http://www.finanssivalvonta.fi\)](#)

[EBA and ECB Report on Payment Fraud.pdf](#)

<https://www.europarl.europa.eu/news/en/press-room/20251121IPR31540/payment-services-deal-more-protection-from-online-fraud-and-hidden-fees>

Bilaga 1. Finlands Banks bokslut för 2025

Bankfullmäktige fastställde vid sitt sammanträde den 13 mars 2026 Finlands Banks resultaträkning och balansräkning för 2025 och beslutade som en åtgärd gällande resultatet för räkenskapsperioden 2025 att vinst inte ska delas ut för räkenskapsperioden 2025.

Bokslut

13.03.2026

Bankfullmäktige har i dag fastställt Finlands Banks bokslut på framställning av Finlands Banks direktion. Finlands Banks reviderade resultat för räkenskapsåret 2025 är liksom föregående år noll euro efter upplösning av avsättningar. Verksamhetsresultatet för 2025 var –215 miljoner euro (–1 027 miljoner euro 2024) och det täcktes genom upplösning av den generella avsättningen.

Det negativa verksamhetsresultatet återspeglar en strukturell ränterisk. Den har uppstått i Finlands Banks balansräkning genom Eurosystemets penningpolitiska köpprogram och realiserades när ECB-rådet höjde Eurosystemets styrräntor 2022 och 2023 för att motverka en för snabb inflation. De värdepapper som förvärvades av penningpolitiska skäl köptes genom att det skapades centralbankspengar, som i och med affärsbankernas inlåning redovisas som en skuldpost i centralbankens balansräkning. Denna skillnad i räntebindningen för tillgångar med fast ränta och skulder med rörlig ränta som uppstått genom förvärven har tyngt verksamhetsresultatet.

Fastän räntan på centralbanksinlåningen har sjunkit sedan juni 2024 med 2 procentenheter, översteg räntekostnaderna för överskottslikviditeten i balansräkningen fortfarande intäkterna på penningpolitiska instrument och finansiella tillgångar. År 2025 var den genomsnittliga inlåningsräntan på centralbanksinlåningen 2,26 %, och på affärsbankernas inlåning betalades –1 892 miljoner euro i ränta (2024: 3,73 % och –3 697 miljoner euro). Räntenettot för 2025 på –227 miljoner euro var 881 miljoner euro större än året innan.

Bankens innehav av penningpolitiska värdepapper, som huvudsakligen består av obligationer emitterade av finska staten, minskade under året från 82 miljarder euro till 71 miljarder euro. Dessa värdepapper är långfristiga obligationer, varför obligationerna och den centralbanksinlåning som är motpost för dem på skuldsidan kommer att kvarstå länge i Finlands Banks balansräkning.

Resultatet av centralbanksverksamheten, som inkluderar både ränteintäkterna på Finlands Banks finansiella tillgångar och bankens andel av Eurosystemets penningpolitiska räntenetto, utgjorde –122 miljoner euro (2024: –937 miljoner euro). Finlands Banks och Finansinspektionens verksamhetskostnader och verksamhetsintäkter, exklusive kostnaderna för anskaffning av sedlar och avgiften till pensionsfonden, var –78 miljoner euro (2024: –73 miljoner euro).

Balansräkning

31.12.2025

Mn euro		31.12.2025	31.12.2024
TILLGÅNGAR			
1	Guld och guldfordringar	5 161	3 532
2	Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande utanför euroområdet	13 637	13 619
	Fordringar på Internationella valutafonden (IMF)	5 066	5 436
	Banktillgodohavanden och värdepapper, externa lån och andra externa tillgångar	8 572	8 183
3	Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande i euroområdet	313	448
4	Fordringar i euro på hemmahörande utanför euroområdet	814	5
5	Utlåning i euro till kreditinstitut i euroområdet relaterad till penningpolitiska transaktioner	-	290
6	Övriga fordringar i euro på kreditinstitut i euroområdet	0	9
7	Värdepapper i euro utgivna av hemmahörande i euroområdet	72 281	82 417
	Värdepapper som innehas i penningpolitiska syften	70 764	82 255
	Andra värdepapper	1 516	162
8	Fordringar inom Eurosystemet	19 639	28 996
	Andel i ECB	185	185

Mn euro		31.12.2025	31.12.2024
	Fordringar motsvarande överföring av valutareserver	737	737
	TARGET-fordringar	11 727	20 897
	Nettofordringar relaterade till tilldelningen av eurosedlar inom Eurosystemet	6 880	6 951
	Övriga fordringar inom Eurosystemet (netto)	111	227
9	Övriga tillgångar	711	854
	Euroområdets mynt	38	39
	Materiella och immateriella anläggningstillgångar	90	83
	Övriga omsättningstillgångar	30	30
	Diverse	553	701
	Summa tillgångar	112 556	130 170

På grund av avrundning stämmer inte alltid totalsummorna.

Mn euro		31.12.2025	31.12.2024
SKULDER			
1	Utelöpande sedlar	27 062	26 541
2	Skulder i euro till kreditinstitut i euroområdet relaterade till penningpolitiska transaktioner	61 476	77 363
	Löpande räkningar (inkl. kassakrav)	2 465	2 725
	Inlåningsfacilitet	59 011	74 638
3	Övriga skulder i euro till kreditinstitut i euroområdet	5	-
4	Skulder i euro till övriga hemmahörande i euroområdet	4 781	5 480
5	Skulder i euro till hemmahörande utanför euroområdet	3 084	4 950
6	Skulder i utländsk valuta till hemmahörande i euroområdet	-	-
7	Skulder i utländsk valuta till hemmahörande utanför euroområdet	-	-
8	Motpost till särskilda dragningsrätter som tilldelats av IMF	4 080	4 390

Mn euro		31.12.2025	31.12.2024
9	Skulder inom Eurosystemet	-	-
10	Övriga skulder	54	73
11	Värderegleringskonton	5 624	4 852
12	Avsättningar	3 449	3 579
	Riskavsättningar	2 843	2 977
	Andra avsättningar	606	602
13	Kapital och reserver	2 941	2 941
	Grundfond	841	841
	Reservfond	2 100	2 100
14	Årets vinst	-	-
	Summa skulder	112 556	130 170

Helsingfors den 24 februari 2026

FINLANDS BANKS DIREKTION

Olli Rehn, direktionens ordförande

Marja Nykänen, direktionens vice ordförande

Tuomas Välimäki, direktionsmedlem

Resultaträkning

31.12.2025

Mn euro		1.1.-31.12.2025	1.1.-31.12.2024
1	Ränteintäkter	2 002	3 210
2	Räntekostnader	-2 228	-4 318
3	RÄNTENETTO	-227	-1 108
4	Valutakursdifferenser	14	435
5	Prisdifferenser på värdepapper	209	89
6	Värderingsförluster på valutor och värdepapper	-148	-72
7	Förändring av avsättningar för valutakurs- och prisrisker	-81	-454
	NETTORESULTAT AV FINANSIELLA TRANSAKTIONER	-232	-1 110
8	Avgifts- och provisionsnetto	111	174
9	Nettoresultat av sammanläggning av monetära inkomster	-6	-7
10	Andel av ECB:s vinst	-	-
11	Intäkter från övriga stamaktier och andelar	5	5
	RESULTAT AV CENTRALBANKSVERKSAMHETEN	-122	-937
12	Övriga intäkter	52	49
	Verksamhetskostnader	-145	-138

Mn euro		1.1.-31.12.2025	1.1.-31.12.2024
13	Personalkostnader	-69	-68
14	Avgift till pensionsfonden	-10	-10
15	Administrationskostnader	-49	-44
16	Avskrivningar av anläggningstillgångar	-12	-11
17	Kostnader för anskaffning av sedlar	-5	-6
18	Övriga kostnader	-0	-0
VERKSAMHETSRESULTAT		-215	-1 027
Pensionsfondens resultat		-	-
19	Pensionsfondens intäkter	40	51
20	Pensionsfondens kostnader	-40	-51
21	Förändring av avsättningar	215	1 027
22	ÅRETS RESULTAT	-	-

Helsingfors den 24 februari 2026

FINLANDS BANKS DIREKTION

Olli Rehn, direktionens ordförande

Marja Nykänen, direktionens vice ordförande

Tuomas Välimäki, direktionsmedlem

Redovisningsprinciper

31.12.2025

1. Generella redovisningsprinciper

Finlands Bank tillämpar de redovisningsprinciper och metoder som antagits av ECB-rådet, och boksluten upprättas enligt dessa harmoniserade principer. Enligt 11 § i lagen om Finlands Bank fastställer bankfullmäktige grunderna för bankens bokslut på framställning av direktionen.

Finlands Banks resultaträkning innehåller också intäkterna och kostnaderna för Finlands Banks pensionsfond och Finansinspektionen. ECBS riktlinje för harmoniserade redovisningsprinciper gäller inte pensionsfondens bokföring.

2. Värderingsprinciper för tillgångar och skulder i utländsk valuta och guld

Tillgångarna och skulderna i utländsk valuta och guld omräknas i bokslutet till euro enligt kurserna på balansdagen. Om bokslutsdagen infaller på ett veckoslut, används valutakurserna för närmast föregående bankdag. Alla poster värderas valuta för valuta. Värderingsdifferenser som beror på valutakurser redovisas separat från differenser som beror på prisförändringar på värdepapper. Orealiserade vinster redovisas i balansräkningen på värderegleringskonton. Orealiserade förluster resultatförs om de överstiger motsvarande realiserade värderingsvinster som tidigare redovisats på värderegleringskonton i balansräkningen. Resultatförda, realiserade förluster återförs inte under följande räkenskapsår. Differenser som beror på pris- och kursförändringar avseende guld redovisas i en post. Under räkenskapsåret realiserade valutakursvinster och valutakursförluster redovisas till daglig nettogenomsnittskurs. Kurserna framgår av tabellen nedan.

Valuta	31.12.2025	31.12.2024
US-dollar	1,1750	1,0389
Japanska yen	184,0900	163,0600
Svenska kronor	10,8215	11,4590
Schweiziska franc	0,9314	0,9412
Brittiska pund	0,8726	0,8292
Kanadensiska dollar	1,6088	1,4948
Särskilda dragningsrätter (SDR)	0,8579	0,7972
Guld	3 669,1060	2 511,0690

3. Värderings- och periodiseringsprinciper för värdepapper

Intäkterna och kostnaderna redovisas enligt prestationsprincipen. Realiserade intäkter och kostnader resultatförs. Differensen mellan anskaffningskostnaden och det nominella värdet för obligationer periodiseras under löptiden. Vinster och förluster på grund av prisförändringar på obligationer har redovisats enligt genomsnittskostnadsmetoden.

Orealiserade vinster redovisas i balansräkningen på värderegleringskonton. Orealiserade förluster resultatförs om de överstiger motsvarande realiserade värderingsvinster som tidigare redovisats på värderegleringskonton i balansräkningen. Resultatförda, realiserade förluster återförs inte under följande räkenskapsår. Både värdepapperen i utländsk valuta och värdepapperen i euro värderas efter värdepappersslag. Om realiserade förluster i ett värdepappersslag eller i en valuta resultatförs i bokslutet, justeras genomsnittspriset för värdepappersslaget eller nettogenomsnittskursen för valutan på motsvarande sätt före ingången av följande räkenskapsår.

Värdepapper som innehas i penningpolitiska syften

Obligationer som innehas i penningpolitiska syften värderas till upplupen anskaffningskostnad efter avdrag för eventuell nedskrivning.

Andra värdepapper

Omsättningsbara värdepapper och motsvarande tillgångar värderas värdepapper för värdepapper med användning av antingen marknadens mittkurs eller avkastningskurvan på balansdagen. Vid värderingen 2025 användes marknadens mittkurs den 31 december 2025.

Omsättningsbara investeringsfonder värderas till marknadspris netto (fond för fond) och inte på basis av de underliggande tillgångarna, under förutsättning att de uppfyller vissa på förhand fastställda kriterier som närmast hänför sig till Finlands Banks inflytande i fondens dagliga verksamhet, fondens rättsliga ställning och bedömningen av investeringens utveckling. Någon nettning förekommer inte mellan olika omsättningsbara investeringsfonder.

Fastighetsfonder värderas enligt senaste tillgängliga kurs och kursen kontrolleras ytterligare efter bokslutet i januari, då fonderna rapporterar kurserna på balansdagen.

Reverserade transaktioner

Återförsäljningsförbindelser avseende värdepapper, dvs. omvända repor, upptas i balansräkningen som utlåning mot säkerhet på tillgångssidan. Återköpsavtal, dvs. repor, redovisas i balansräkningen som inlåning mot säkerhet på skuldsidan. Värdepapper som sålts genom repor kvarstår i Finlands Banks balansräkning.

Reverserade transaktioner (inklusive transaktioner med värdepapperslån) som genomförs inom ramen för ett automatiskt arrangemang för värdepapperslån redovisas i balansräkningen på balansdagen, om säkerheten sätts in på ett konto hos Finlands Bank i form av kontanter och kontanterna ännu inte har investerats.

4. Fordringar/skulder inom ECBS/Eurosystemet

Fordringar och skulder inom Eurosystemet härrör huvudsakligen från gränsöverskridande betalningar i euro mellan EU-länder som avvecklas i centralbankspengar. Betalningstransaktionerna initieras för det mesta av privata enheter (t.ex. kreditinstitut, företag och privatpersoner). Transaktionerna avvecklas i det transeuropeiska automatiserade systemet för bruttoavveckling av betalningar i realtid, dvs. i TARGET-systemet (Trans-European Automated Real-time Gross settlement Express Transfer system). Betalningarna ger upphov till bilaterala fordringar och skulder på EU-centralbankernas TARGET-konton. Betalningar som utförs av ECB och de nationella centralbankerna påverkar också dessa konton. Alla avvecklingstransaktioner räknas automatiskt samman och justeras för att utgöra en del av en enda post för varje nationell centralbank gentemot ECB. Förändringarna i TARGET-kontona redovisas dagligen i ECB:s och de nationella centralbankernas bokföring.

Finlands Banks fordringar och skulder inom Eurosystemet gentemot ECB som härrör från TARGET-konton nettoredovisas i Finlands Banks balansräkning som en fordran eller skuld i posten "TARGET-fordringar" eller "TARGET-skulder". Fordringar och skulder inom ECBS gentemot nationella centralbanker i EU-länder utanför euroområdet, som inte härrör från TARGET-konton, redovisas i posten "Fordringar i euro på hemmahörande utanför euroområdet" eller "Skulder i euro till hemmahörande utanför euroområdet".

Fordringar inom Eurosystemet som hänför sig till Finlands Banks andel av ECB:s kapital redovisas i posten "Andel i ECB". I denna balanspost ingår i) de nationella centralbankernas inbetalda andelar av ECB:s tecknade kapital, ii) de nettobelopp som de nationella bankerna har betalat in till följd av ökningen av deras andel av värdet på ECB:s eget kapital¹⁾ på grund av alla tidigare justeringar av fördelningsnyckeln för ECB:s tecknade kapital, och iii) inbetalningar enligt artikel 48.2 i stadgan för ECBS och ECB från centralbankerna i sådana medlemsstater vars undantag har upphävts.

Fordringar och skulder som härrör från tilldelningen av eurosedlar inom Eurosystemet nettoredovisas som en fordran eller skuld i posten "Nettofordringar relaterade till tilldelningen av eurosedlar inom Eurosystemet" eller posten "Nettoskulder relaterade till tilldelningen av eurosedlar inom Eurosystemet" (se "Utelöpande sedlar" i redovisningsprinciperna).

I samband med övergången till Eurosystemet överförde Finlands Bank valutareserver till ECB. Fordringar inom Eurosystemet som härrör från överföringen redovisas i euro i posten "Fordringar motsvarande överföring av valutareserver".

Andra fordringar och skulder i euro inom Eurosystemet (t.ex. ECB:s eventuella interimistiska vinstutdelning till de nationella centralbankerna, korrespondentkonton och saldot härrörande från skillnaden mellan sammanläggningen och återfördelningen av monetära inkomster) nettoredovisas som en fordran eller skuld i posten "Övriga fordringar inom Eurosystemet (netto)" eller posten "Övriga skulder inom Eurosystemet (netto)".

5. Värderingsprinciper för anläggningstillgångar

Anläggningstillgångarna har värderats till anskaffningskostnad efter avskrivningar. Linjär avskrivning tillämpas. De linjära avskrivningarna görs under den förväntade ekonomiska livslängden för anläggningstillgångarna i regel med början kalendermånaden efter förvärvet.

Motposten till byggnader och markområden som i balansräkningen för 1999 aktiverats till marknadsvärde är värderegleringskontot. Avskrivningarna på byggnaderna har redovisats mot värderegleringskontot utan resultatpåverkan.

De ekonomiska livslängderna är följande:

- datorer, tillhörande utrustning och program samt bilar: 4 år
- maskiner och inventarier: 10 år
- byggnader: 25 år.

Anläggningstillgångar värda under 10 000 euro kostnadsförs under anskaffningsåret.

6. Utelöpande sedlar

ECB och de nationella centralbankerna i euroområdet, som tillsammans bildar Eurosystemet, ger ut eurosedlar.²⁾ Det totala värdet av utelöpande eurosedlar fördelas på centralbankerna den sista bankdagen i respektive månad enligt fördelningsnyckeln för sedlar.³⁾ ECB har tilldelats en andel på 8 % av det totala värdet av utelöpande eurosedlar och resterande 92 % har fördelats på de nationella centralbankerna enligt deras vikt i ECB:s fördelningsnyckel. Andelen redovisas i balansräkningen i skuldposten "Utelöpande sedlar".

Skillnaden mellan värdet av eurosedlar som tilldelats den nationella centralbanken enligt sedelfördelningsnyckeln och värdet av eurosedlar som centralbanken faktiskt satt i omlopp bildar en räntebärande fordran eller skuld inom Eurosystemet ⁴⁾. Dessa räntebärande fordringar (eller skulder) redovisas i posten "Nettofordringar (nettoskulder) relaterade till tilldelningen av eurosedlar inom Eurosystemet" (se "Fordringar/skulder inom ECBS/Eurosystemet"). I Finlands Bank redovisas en nettofordran. Ränteintäkterna och räntekostnaderna på dessa poster nettas över ECB:s konton och redovisas i posten "Räntenetto" i resultaträkningen.

7. ECB:s interimistiska vinstutdelning

ECB-rådet har beslutat att ECB:s inkomster från eurosedlar som inflyter av dess andel på 8 % av det totala värdet av utelöpande eurosedlar samt ECB:s nettoinkomster från värdepapper som förvärvats inom ramen för a) programmet för värdepappersmarknaderna (SMP), b) det tredje köpprogrammet för säkerställda obligationer (CBPP3), c) programmet för köp av värdepapper med bakomliggande tillgångar (ABSPP), d) programmet för köp av offentliga värdepapper (PSPP) och e) köpprogrammet med anledning av pandemin (PEPP) ska fördelas i form av interimistisk vinstutdelning i januari följande år efter räkenskapsåret, om inte ECB-rådet beslutar annat. ⁵⁾ Om ECB-rådet på basis av en välgrundad skattning som gjorts av direktionen räknar med att ECB kommer att göra en förlust för året eller ha en vinst som understiger denna intäkt, ska rådet besluta att inte fördela intäkterna. ECB-rådet kan också besluta att överföra hela eller delar av intäkterna till en avsättning för finansiella risker.

Därtill kan ECB-rådet besluta att ECB:s kostnader för utgivning och hantering av eurosedlar dras av från de intäkter från utelöpande eurosedlar som delas ut som interimistisk vinstutdelning i januari.

8. Pensionsfond

Tillgångarna i Finlands Banks pensionsfond redovisas i bankens balansräkning och för pensionsfonden upprättas en separat årsredovisning.

Pensionsfondens fastigheter upptas i balansräkningen till värdet vid överföringstidpunkten efter avskrivningar. Till den del byggnaderna skrivits upp i balansräkningen redovisas motsvarande avskrivningar mot återförda uppskrivningar utan resultatpåverkan.

9. Principer för redovisning av avsättningar

Avsättningar kan göras i bokslutet om detta är nödvändigt för att trygga realvärdet av bankens fonder eller för att utjämna sådana variationer i resultatet som orsakas av förändringar i valutakurserna eller marknadspriserna på värdepapper. I bokslutet kan också göras de avsättningar som är nödvändiga för att täcka bankens pensionsåtagande.

10. Åtaganden utanför balansräkningen

Vinster och förluster av poster utanför balansräkningen behandlas på samma sätt som vinster och förluster av poster i balansräkningen. Valutaterminerna inräknas i nettogenomsnittskostnaden för valutapositionen.

Förändringar i marginalsäkerheterna på futurekontrakt resultatförs dagligen, varför de inte behöver värderas separat i samband med bokslutet. Förändringar i marginalsäkerheterna påverkar också valutapositionen. Detta förfarande används på avvecklingsdagen för den öppna positionen, oavsett om leverans av underliggande instrument sker eller ej. Om leverans sker bokförs köp- eller säljposten till marknadskursen.

11. Förändringar i redovisningsprinciperna

Redovisningsprinciperna för bokslutet har inte förändrats under 2025.

12. Övrigt

Den 13 mars 2024 beslutade ECB-rådet om ändringar i det operativa styrsystemet för genomförandet av penningpolitiken.⁶⁾ Samtidigt beslutade ECB-rådet också att räntan på Eurosystemets inlåningsfacilitet från och med den 1 januari 2025 ska vara den referensränta som används i samband med fördelningen av monetära inkomster⁷⁾ och ligga till grund för beräkningen av räntan på 1) fordringar/skulder relaterade till tilldelningen av eurosedlar inom Eurosystemet, 2) TARGET-saldon och 3) fordringar motsvarande överföringen av valutareserver. Fram till utgången av 2024 beräknades räntan på dem på räntan i Eurosystemets huvudsakliga refinansieringstransaktioner som genomförs i form av anbud.

1) Med värdet på eget kapital avses ECB:s samlade reserver, värderegleringskonton och avsättningar som är likvärdiga med reserver minus eventuella förluster som överförts från tidigare räkenskapsperioder. Om fördelningsnyckeln justeras under räkenskapsperioden, ingår i värdet på det egna kapitalet också ECB:s ackumulerade nettovinst eller nettoförlust fram till justeringen.

2) ECB:s beslut av den 13 december 2010 om utgivningen av eurosedlar (ECB/2010/29), (2011/67/EU), (EUT L 35, 9.2.2011, s. 26), i dess ändrade lydelse. En inofficiell konsoliderad version med alla ändringar finns även tillgänglig.

3) "Fördelningsnyckeln för sedlar" innebär den procentsats som blir resultatet efter hänsyn tagen till ECB:s andel av det totala antalet utgivna eurosedlar och vid tillämpning av fördelningsnyckeln för teckning av kapital i enlighet med respektive nationell centralbanks andel av ECB:s totala kapital.

4) ECB:s beslut (EU) 2016/2248 av den 3 november 2016 om fördelning av de monetära inkomsterna för nationella centralbanker i medlemsstater som har euron som valuta (ECB/2016/36), (EUT L 347, 20.12.2016, s. 26), i dess ändrade lydelse. En inofficiell konsoliderad version med alla ändringar finns även tillgänglig.

5) ECB:s beslut (EU) 2015/298 av den 15 december 2014 om interimistisk fördelning av ECB:s inkomster (ECB/2014/57), (EUT L 53, 25.2.2015, s. 24), i dess ändrade lydelse. En inofficiell konsoliderad version med alla ändringar finns även tillgänglig.

6) Se pressmeddelandet 13.3.2024 om ECB-rådets beslut.

7) ECB:s beslut (EU) 2016/2248 av den 3 november 2016 om fördelning av de monetära inkomsterna för nationella centralbanker i medlemsstater som har euron som valuta (ECB/2016/36), (EUT L 347, 20.12.2016, s. 26), i dess ändrade lydelse. En inofficiell konsoliderad version med alla ändringar finns även tillgänglig.

Noter till balansräkningen

31.12.2025

Tillgångar

1. Guld och guldfordringar

Finlands Bank har 1 406 634 troy uns guld (1 troy uns = 31,103 g) som i bokslutet upptagits till marknadsvärde. Vid början av 1999 överförde Finlands Bank, i likhet med de övriga nationella centralbankerna i Eurosystemet, cirka 20 % av sitt guld till ECB.

Guld	31.12.2025	31.12.2024
Kvantitet (mn troy uns)	1,4	1,4
Pris per troy uns guld (euro)	3 669,1	2 511,1
Marknadsvärde (mn euro)	5 161,1	3 532,2
Förändring av marknadsvärde (mn euro)	1 628,9	587,5

2. Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande utanför euroområdet

I posten ingår till valutareserven hänförliga valutafordringar på hemmahörande utanför euroområdet samt innehav av särskilda dragningsrätter (SDR) som tilldelats av Internationella valutafonden (IMF).

2.1 Fordringar på Internationella valutafonden (IMF)

Fordringar på Internationella valutafonden (IMF)	31.12.2025		31.12.2024	
	Mn euro	Mn SDR	Mn euro	Mn SDR
Reservposition i IMF	728,5	625,0	762,5	607,9
Särskilda dragningsrätter	4 117,4	3 532,4	4 514,2	3 598,7
Övriga fordringar på IMF	219,7	188,5	159,4	127,1
Summa	5 065,6	4 345,9	5 436,1	4 333,6

Kursen mellan euro och SDR 2024 och 2025	2025	2024
Vid utgången av mars	0,8141	0,8160
Vid utgången av juni	0,8532	0,8141
Vid utgången av september	0,8565	0,8254
Vid utgången av december	0,8579	0,7972

Finlands medlemsandel i valutafonden är 2 410,6 miljoner SDR. Reservpositionen är den del av Finlands Banks medlemsandel som har betalats till IMF i utländsk valuta. Den andra delen av medlemsandelen har betalats i mark och euro. Denna del har valutafonden lånat tillbaka till Finlands Bank. Den i mark och euro betalda medlemsandelens nettoeffekt på Finlands Banks balansräkning är noll, eftersom fordran och skulden redovisas i samma balanspost.

Finlands Banks innehav av särskilda dragningsrätter (Special Drawing Rights, SDR) uppgår till 4 117,4 miljoner euro. De utgör en valutareserv som IMF har lagt upp och fördelat på sina medlemsländer. Särskilda dragningsrätter används i valutahandeln på samma sätt som normala valutor. Postens värde förändras genom valutahandeln mellan medlemsländerna. Postens storlek påverkas ytterligare av erhållna och utbetalda räntor och vinstandelen i IMF.

Finlands Banks fordringar på Internationella valutafonden uppgår totalt till 5 065,6 miljoner euro.

2.2 Banktillgodohavanden och värdepapper, externa lån och andra externa tillgångar

Här redovisas värdepapper, andelar i investeringsfonder och övriga fordringar i utländsk valuta på hemmahörande utanför euroområdet.

Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande utanför euroområdet	31.12.2025 Mn euro	31.12.2024 Mn euro	Förändring Mn euro
Räntebärande värdepapper	6 251,9	5 646,1	605,7
Diskonteringsinstrument	564,3	396,5	167,8
Andelar i investeringsfonder	1 488,4	1 628,0	-139,6
Övriga fordringar	267,1	512,2	-245,1
Summa	8 571,6	8 182,8	388,8

Valutafördelning av värdepapper i utländsk valuta utgivna av hemmahörande utanför euroområdet				
	31.12.2025		31.12.2024	
Valuta	Mn euro	%	Mn euro	%
Brittiska pund	701,6	10,3	649,4	10,7
US-dollar	5 409,2	79,4	4 873,7	80,7
Japanska yen	705,3	10,3	519,5	8,6
Summa	6 816,1	100,0	6 042,6	100,0

Återstående löptid för värdepapper i utländsk valuta utgivna av hemmahörande utanför euroområdet				
	31.12.2025		31.12.2024	
Löptid	Mn euro	%	Mn euro	%
Upp till 1 år	1 770,6	26,0	1 502,3	24,9
Över 1 år	5 045,5	74,0	4 540,3	75,1
Summa	6 816,1	100,0	6 042,6	100,0

3. Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande i euroområdet

Denna post består av banktillgodohavanden, värdepapper och övriga fordringar i utländsk valuta på hemmahörande i euroområdet.

Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande i euroområdet	31.12.2025 Mn euro	31.12.2024 Mn euro	Förändring Mn euro
Räntebärande värdepapper	239,2	157,2	82,0
Banktillgodohavanden	62,6	317,3	-254,6
Övriga fordringar	11,2	-26,7	37,9
Summa	313,0	447,8	-134,8

Valutafördelning av värdepapper i utländsk valuta utgivna av hemmahörande i euroområdet				
31.12.2025			31.12.2024	
Valuta	Mn euro	%	Mn euro	%
Brittiska pund	89,3	37,3	92,9	59,1
US-dollar	149,9	62,7	64,3	40,9
Summa	239,2	100,0	157,2	100,0

Återstående löptid för värdepapper i utländsk valuta utgivna av hemmahörande i euroområdet				
31.12.2025			31.12.2024	
Löptid	Mn euro	%	Mn euro	%
Upp till 1 år	123,9	51,8	21,4	13,6
Över 1 år	115,3	48,2	135,7	86,4
Summa	239,1	100,0	157,2	100,0

4. Fordringar i euro på hemmahörande utanför euroområdet

I posten ingår värdepapper i euro utgivna av hemmahörande utanför euroområdet.

Fordringar i euro på hemmahörande utanför euroområdet	31.12.2025 Mn euro	31.12.2024 Mn euro	Förändring Mn euro
Räntebärande värdepapper	814,2	-	814,2
Inlåning	-	-	-
Övriga fordringar	-	-	-
Summa	814,2	-	814,2

Återstående löptid för värdepapper i euro hemmahörande utanför euroområdet				
31.12.2025			31.12.2024	
Löptid	Mn euro	%	Mn euro	%
Upp till 1 år	137,5	16,9	-	-
Över 1 år	676,8	83,1	-	-
Summa	814,2	100,0	-	-

5. Utlåning i euro till kreditinstitut i euroområdet relaterad till penningpolitiska transaktioner

Posten består av räntebärande utlåning till finländska kreditinstitut och dess storlek är beroende av de finländska kreditinstitutens likviditetsbehov.

Hela Eurosystemets fordringar relaterade till penningpolitiska transaktioner uppgår till 36,7 miljarder euro, varav 0 miljoner euro redovisas över Finlands Banks balansräkning. Enligt artikel 32.4 i stadgan för ECBS och ECB ska riskerna relaterade till penningpolitiska transaktioner, om de realiseras, fördelas på de nationella centralbankerna i Eurosystemet till fullt belopp och i förhållande till centralbankernas andelar i fördelningsnyckeln för ECB:s tecknade kapital. Förlust kan uppstå endast om en motpart går i konkurs och tillräckliga medel inte erhålls när de säkerheter som motparten ställt realiserar. Risker till följd av eventuella särskilda säkerheter som diskretionärt kan godtas av de nationella centralbankerna fördelas enligt beslut av ECB-rådet inte mellan alla centralbanker.

Utlåning i euro till kreditinstitut i euroområdet relaterad till penningpolitiska transaktioner	31.12.2025 Mn euro	31.12.2024 Mn euro	Förändring Mn euro
Huvudsakliga refinansieringstransaktioner	-	-	-
Långfristiga refinansieringstransaktioner	-	290,0	-290,0
Finjusterande reverserade transaktioner	-	-	-
Strukturella reverserade transaktioner	-	-	-
Utlåningsfacilitet	-	-	-
Fordringar avseende marginalsäkerheter	-	-	-
Summa	-	290,0	-290,0

5.1 Huvudsakliga refinansieringstransaktioner

De huvudsakliga refinansieringstransaktionerna är likviditetstillförande reverserade transaktioner med en löptid på en vecka som genomförs i form av fastränteanbud varje vecka. De huvudsakliga refinansieringstransaktionerna spelar en nyckelroll när det gäller att påverka räntorna, kontrollera likviditetsläget på marknaden och signalera den penningpolitiska hållningen.

5.2 Långfristiga refinansieringstransaktioner

Genom dessa transaktioner tilldelas motparterna likviditet med längre löptid. Transaktionerna genomfördes som fastränteanbud med full tilldelning.

5.3 Finjusterande reverserade transaktioner

Syftet med finjusterande reverserade transaktioner är att kontrollera likviditetsläget på marknaden och påverka räntorna. De sätts in vid behov för att hantera effekterna av oväntade likviditetsfluktuationer på räntorna.

5.4 Strukturella reverserade transaktioner

Strukturella reverserade transaktioner är reverserade öppna marknadsoperationer som Eurosystemet genomför i form av standardiserade anbudsförfaranden för att justera sin strukturella likviditetsposition i förhållande till finanssektorn.

5.5 Utlåningsfacilitet

Genom utlåningsfaciliteten tillhandahåller de nationella centralbankerna motparterna likviditet över natten till en på förhand bestämd ränta mot godtagbara säkerheter.

5.6 Fordringar relaterade till marginalsäkerheter

I posten ingår kontantbetalningar till motparter i situationer där marknadsvärdet av de säkerheter som motparten lämnat överskrider det fastställda gränsvärdet, dvs. behovet till följd av utestående penningpolitiska transaktioner.

6. Övriga fordringar i euro på kreditinstitut i euroområdet

Här ingår banktillgodohavanden i euro och konton i kreditinstitut i euroområdet.

Övriga fordringar i euro på kreditinstitut i euroområdet	31.12.2025 Mn euro	31.12.2024 Mn euro	Förändring Mn euro
Löpande räkningar	0,0	0,0	-0,0
Omvända repor	-	-	-
Likviditetsstöd i nödlägen	-	-	-
Övriga fordringar	-	8,9	-8,9
Summa	0,0	9,0	-8,9

För att öka öppenheten beslutade ECB-rådet den 17 maj 2017 att publicera avtalet om likviditetsstöd i nödlägen på ECB:s webbplats. Avtalet ersätter förfarandet för likviditetsstöd i nödlägen, som publicerades i oktober 2013. Ett pressmeddelande om publiceringen av avtalet finns på adressen <http://www.ecb.europa.eu/press/pr/date/2017/html/ecb.pr170619.en.html> (på engelska).

7. Värdepapper i euro utgivna av hemmahörande i euroområdet

7.1 Värdepapper som innehas i penningpolitiska syften

I posten ingick den 31 december 2025 värdepapper som Finlands Bank har förvärvat inom ramen för programmet för värdepappersmarknaderna (SMP), det tredje köpprogrammet för säkerställda obligationer (CBPP3), programmet för köp av offentliga värdepapper (PSPP), programmet för köp av företagsobligationer (CSPP) och köpprogrammet med anledning av pandemin (PEPP).

	Startdatum	Slutdatum ¹	ECB:s beslut	Godtagbara värdepapper ²
Programmet för värdepappersmarknaden (SMP)				
SMP	maj 2010	september 2012	ECB/2010/5	Offentliga och privata värdepapper emitterade i euroområdet ³
Programmet för tillgångsköp (APP)				
CBPP3	oktober 2014	juni 2023	ECB/2020/8, i dess ändrade ordalydelse	Säkerställda obligationer utgivna av hemmahörande i euroområdet

	Startdatum	Slutdatum ¹	ECB:s beslut	Godtagbara värdepapper ²
ABSPP	november 2014	juni 2023	ECB/2014/45, i dess ändrade ordalydelse	Seniora och garanterade mezzanintrancher av värdepapper med bakomliggande tillgångar utgivna av hemmahörande i euroområdet
PSPP	mars 2015	juni 2023	ECB/2020/9	Obligationer i euro utgivna av centrala, regionala eller lokala myndigheter samt av godkända agenturer i euroområdet och av internationella organisationer och multilaterala utvecklingsbanker i euroområdet
CSPP	juni 2016	juni 2023	ECB/2016/16, i dess ändrade ordalydelse	Obligationer utgivna av företag utanför banksektorn hemmahörande i euroområdet
Köpprogrammet med anledning av pandemin (PEPP)				
PEPP	mars 2020	december 2024	ECB/2020/17, i dess ändrade ordalydelse	Alla godtagbara tillgångsklasser inom APP

1) För SMP-programmet avser "slutdatum" att programmet har avslutats detta datum, medan det för APP-och PEPP-programmen avser att köpen har upphört.

2) Ytterligare uppgifter om godtagbarhetskriterierna för de enskilda programmen finns i ECB-rådets beslut.

3) Inom SMP-programmet förvärvades endast fem euroländers statsobligationer.

Portföljen för programmet för tillgångsköp (APP) ¹⁾ och PEPP-programmet ²⁾ fortsatte att minska kontrollerat och förutsägbart, eftersom Eurosystemet inte längre återinvesterade kapitalet från förfallande värdepapper.

Värdepapper som Finlands Bank förvärvat inom ramen för köpprogrammen redovisas till upplupen anskaffningskostnad efter avdrag för eventuell nedskrivning (se "Värderings- och periodiseringsprinciper för värdepapper" i redovisningsprinciperna). Nedan anges den upplupna anskaffningskostnaden för värdepapper som innehas av Finlands Bank och som jämförelse också deras marknadsvärde³⁾, som inte redovisas i balansräkningen eller resultaträkningen.

Värdepapper som innehas i penningpolitiska syften (mn euro)						
	31.12.2025		31.12.2024		Förändring	
	Balansvärde	Marknadsvärde	Balansvärde	Marknadsvärde	Balansvärde	Marknadsvärde
SMP	10,5	10,8	25,3	26,0	-14,8	-15,2
CBPP3	7 827,1	7 535,7	9 071,6	8 638,0	-1 244,5	-1 102,3
PSPP - offentliga värdepapper	29 345,6	25 403,3	32 300,4	28 462,9	-2 954,8	-3 059,6
PSPP - värdepapper utgivna av multinationella institutioner	1 316,4	1 177,6	1 498,9	1 365,5	-182,5	-188,0
CSPP	11 459,5	10 821,7	13 401,8	12 575,4	-1 942,3	-1 753,7
PEPP - säkerställda obligationer	167,8	154,3	172,1	155,1	-4,3	-0,8
PEPP - offentliga värdepapper	16 500,2	13 978,4	21 250,7	18 728,3	-4 750,5	-4 749,9
PEPP - företagsobligationer	4 137,2	3 751,1	4 534,0	4 107,7	-396,7	-356,7
Summa	70 764,4	62 832,8	82 254,9	74 058,9	-11 490,5	-11 226,1

ECB-rådet bedömer regelbundet de finansiella risker som är knutna till de värdepapper som förvärvats inom ramen för köpprogrammen. I samband med detta genomförs årligen på basis av uppgifterna vid räkenskapsårets slut nedskrivningsprövningar, som godkänns av ECB-rådet. I dessa nedskrivningsprövningar bedöms nedskrivningsindikatorer separat för varje program. Om sådana indikatorer identifieras, görs en mer ingående analys av huruvida de medför förändringar i värdepapperens förväntade kassaflöde.

Eventuella förluster som härrör från värdepapper som förvärvats inom ramen för SMP-, CBPP3- och CSPP-programmen, för köpen från multinationella institutioner (s.k. supra) inom ramen för PSPP-programmet samt för köpen av säkerställda obligationer (PEPP-COV) och företagsobligationer (PEPP-CORP) inom ramen för PEPP-programmet fördelas, om de realiseras, i enlighet med artikel 32.4 i stadgan för ECBS och ECB i sin helhet på de nationella centralbankerna inom Eurosystemet i förhållande till deras respektive inbetalda andelar av ECB:s kapital.

På basis av resultaten av nedskrivningsprövningarna redovisade Finlands Bank 2025 inga nedskrivningsförluster på värdepapper som innehas i penningpolitiska syften.

I följande tabell redogörs programvis för beloppet av förvärvade värdepapper som innehas av de nationella centralbankerna inom Eurosystemet och andelen i Finlands Banks balansräkning.

Värdepapper som innehas i penningpolitiska syften (mn euro)	Innehas av de nationella centralbankerna inom Eurosystemet		I Finlands Banks balansräkning	
	31.12.2025	31.12.2024	31.12.2025	31.12.2024
SMP	520,7	1 050,3	10,5	25,3
CBPP3	193 147,1	232 571,3	7 827,1	9 071,6
PSPP - värdepapper utgivna av multinationella institutioner	197 845,1	227 808,4	1 316,4	1 498,9
CSPP	248 543,4	288 373,8	11 459,5	13 401,8
PEPP - säkerställda obligationer	4 339,0	5 097,4	167,8	172,1
PEPP - värdepapper utgivna av multinationella institutioner	148 959,3	158 930,8	-	-
PEPP - företagsobligationer	40 964,6	45 104,7	4 137,2	4 534,0
Summa	834 319,1	958 936,7	24 918,6	28 703,7

7.2 Andra värdepapper

Posten innehåller värdepapper och fondandelar i euro hemmahörande i euroområdet.

Övriga värdepapper i euro utgivna av hemmahörande i euroområdet (mn euro)	31.12.2025	31.12.2024	Förändring
Räntebärande värdepapper	1 003,4	-	1 003,4
Diskonteringsinstrument	143,8	-	143,8
Andelar i investeringsfonder	369,0	161,8	207,2
Summa	1 516,2	161,8	1 354,4

Återstående löptid för värdepapper i euro hemmahörande i euroområdet				
	31.12.2025		31.12.2024	
Löptid	Mn euro	%	Mn euro	%
Upp till 1 år	404,2	35,2	21,4	13,6
Över 1 år	743,0	64,8	135,7	86,4
Summa	1 147,2	100,0	157,2	100,0

8. Fordringar inom Eurosystemet

8.1 Andel i ECB

Enligt artikel 28 i stadgan för ECBS och ECB ska ECB:s kapital endast tecknas av de nationella centralbankerna i ECBS. Enligt artikel 29 i stadgan för ECBS och ECB fastställs de nationella centralbankernas vikter i fördelningsnyckeln för teckning av ECB:s kapital enligt respektive medlemsstats andel av EU:s totala befolkning och bruttonationalprodukt. ECB justerar dessa vikter vart femte år och alltid när antalet nationella centralbanker inom EU som bidrar till ECB:s kapital ändras. Den senaste femårsjusteringen gjordes den 1 januari 2024.

I Finlands Banks balansräkning ingår i denna post i) de nationella centralbankernas inbetalda andelar av ECB:s tecknade kapital, ii) de nettobelopp som Finlands Bank har betalat in till följd av ökningen av bankens andel av värdet på ECB:s eget kapital på grund av alla tidigare justeringar av fördelningsnyckeln för ECB:s tecknade kapital och iii) inbetalningar enligt artikel 48.2 i stadgan för ECBS och ECB.

Varje nationell centralbanks andel av ECB:s tecknade kapital på totalt 10 825 miljoner euro beräknas med tillämpning av fördelningsnyckeln för kapitalet. De nationella centralbankerna i euroområdet har betalat in alla sina tecknade andelar av ECB:s kapital. Centralbankerna utanför euroområdet har i sin tur betalat in 3,75 % av sin andel av ECB:s tecknade kapital som bidrag till ECB:s driftskostnader. Fördelningsnyckeln för ECB:s kapital, det tecknade kapitalet och det inbetalda kapitalet framgår av tabellen nedan.

De nationella centralbankernas inbetalda andelar av ECB:s kapital			
	Kapital- fördelnings- nyckel från 1.1.2024, %	Tecknat kapital 31.12.2025 Mn euro	Inbetalt kapital 31.12.2025 Mn euro
Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique (Belgien)	3,0005	324,8	324,8
Deutsche Bundesbank (Tyskland)	21,7749	2 357,1	2 357,1
Eesti Pank (Estland)	0,2437	26,4	26,4
Central Bank of Ireland (Irland)	1,7811	192,8	192,8
Bank of Greece (Grekland)	1,8474	200,0	200,0
Banco de España (Spanien)	9,6690	1 046,7	1 046,7
Banque de France (Frankrike)	16,3575	1 770,7	1 770,7
Hrvatska narodna banka (Kroatien)	0,6329	68,5	68,5
Banca d'Italia (Italien)	13,0993	1 418,0	1 418,0
Central Bank of Cyprus (Cypern)	0,1802	19,5	19,5
Latvijas Banka (Lettland)	0,3169	34,3	34,3
Lietuvos bankas (Litauen)	0,4826	52,2	52,2
Banque centrale du Luxembourg (Luxemburg)	0,2976	32,2	32,2
Central Bank of Malta (Malta)	0,1053	11,4	11,4
De Nederlandsche Bank (Nederländerna)	4,8306	522,9	522,9
Oesterreichische Nationalbank (Österrike)	2,4175	261,7	261,7
Banco de Portugal (Portugal)	1,9014	205,8	205,8
Banka Slovenije (Slovenien)	0,4041	43,7	43,7
Národná banka Slovenska (Slovakien)	0,9403	101,8	101,8

De nationella centralbankernas inbetalda andelar av ECB:s kapital			
	Kapital- fördelnings- nyckel från 1.1.2024, %	Tecknat kapital 31.12.2025 Mn euro	Inbetalt kapital 31.12.2025 Mn euro
Finlands Bank (Finland)	1,4853	160,8	160,8
Delsumma för Eurosystemet	81,7681	8 851,4	8 851,4
Bulgarian National Bank (Bulgarien)	0,9783	105,9	4,0
Česká národní banka (Tjeckien)	1,9623	212,4	8,0
Danmarks nationalbank (Danmark)	1,7797	192,7	7,2
Magyar Nemzeti Bank (Ungern)	1,5819	171,2	6,4
Narodowy Bank Polski (Polen)	6,0968	660,0	24,7
Banca Națională a României (Rumänien)	2,8888	312,7	11,7
Sveriges Riksbank (Sverige)	2,9441	318,7	12,0
Delsumma för nationella centralbanker utanför euroområdet	18,2319	1 973,6	74,0
Totalt	100,0000	10 825,0	8 925,4

8.2 Fordringar motsvarande överföring av valutareserver

Posten "Fordringar motsvarande överföring av valutareserver" består av den del av valutareserven som Finlands Bank har överfört till ECB. Överföringen skedde i samband med övergången till Eurosystemet. Med stöd av artikel 30.2 i stadgan för ECBS och ECB fastställs bidraget för varje nationell centralbank i förhållande till dess andel av ECB:s tecknade kapital. Från och med den 1 januari 2025 har på fordran dagligen beräknats en ränta som baserar sig på den senaste tillgängliga räntan på Eurosystemets inlåningsfacilitet, fränsett den räntefria guldreserven. Fram till den 1 januari 2025 beräknades räntan på den senaste tillgängliga räntan i Eurosystemets huvudsakliga refinansieringstransaktioner, fränsett den räntefria guldreserven.

Den 31 december 2025 uppgick Finlands Banks fordran motsvarande överföringen av valutareserver till 736,8 miljoner euro.

8.3 TARGET-fordringar

I posten ingår Finlands Banks TARGET-saldo gentemot ECB (se "Fordringar/Skulder inom ECBS/Eurosystemet" i redovisningsprinciperna). Den 31 december 2025 uppgick posten till 11 726,7 miljoner euro (2024: 20 896,8 mn euro). Minskningen i TARGET-fordringarna berodde huvudsakligen på att inlåningen i Finlands Bank minskat. Inlåningen minskade, eftersom förfallen av penningpolitiska värdepapper minskade överskottslikviditeten i Eurosystemet, som affärsbankerna kan låna in i centralbanken.

Från och med den 1 januari 2025 har på fordran/skulden dagligen beräknats en ränta som baserar sig på den senaste tillgängliga räntan på Eurosystemets inlåningsfacilitet. Fram till den 1 januari 2025 beräknades räntan på den senaste tillgängliga räntan i Eurosystemets huvudsakliga refinansieringstransaktioner.

8.4 Nettofordringar relaterade till tilldelningen av eurosedlar inom Eurosystemet eller skuldposten "Nettoskulder relaterade till tilldelningen av eurosedlar inom Eurosystemet"

I posten ingår den fordran som uppstår när beloppet av Finlands Banks sedlar korrigeras i enlighet med kapitalfördelningsnyckeln och den skuld som hänför sig till den andel på 8 % av sedlarna som tilldelats ECB. Motposterna till bägge posterna redovisas i balansräkningen i skuldposten "Utelöpande sedlar".⁴⁾

Vid räkenskapsårets slut uppgick posten till 6 879,7 miljoner euro (2024: 6 950,7 mn euro). Förändringen berodde på att Finlands Banks sedelutgivning ökade med 3,0 % medan den totala volymen av utelöpande eurosedlar ökade med 2,0 % jämfört med 2024. Från och med den 1 januari 2025 har på fordran/skulden dagligen beräknats en ränta som baserar sig på den senaste tillgängliga räntan på Eurosystemets inlåningsfacilitet. Fram till den 1 januari 2025 beräknades räntan på den senaste tillgängliga räntan i Eurosystemets huvudsakliga refinansieringstransaktioner.

8.5 Övriga fordringar inom Eurosystemet (netto) eller skuldposten "Övriga skulder inom Eurosystemet (netto)"

Övriga fordringar/skulder inom Eurosystemet (netto)	31.12.2025 Mn euro	31.12.2024 Mn euro	Förändring Mn euro
Saldon på korrespondentbankskonton i centralbankerna inom euroområdet (netto)	-	-	-
Fordran/skuld gentemot ECB härrörande från monetära inkomster	111,4	227,4	-115,9
Fordringar på ECB relaterade till ECB:s interimistiska vinstutdelning	-	-	-
Summa	111,4	227,4	-115,9

Den 31 december 2025 uppgick posten till 111,4 miljoner euro. Posten består av tre komponenter: 1) saldon på korrespondentbankskonton i centralbankerna inom Eurosystemet, 2) fordringar/skulder gentemot ECB härrörande från monetära inkomster som ska läggas samman och återfördelas inom Eurosystemet och 3) Finlands Banks fordringar på ECB härrörande från ECB:s interimistiska vinstutdelning och eventuella andra fordringar eller belopp som ska betalas tillbaka.

Vid räkenskapsperiodens slut hade Finlands Bank inga fordringar relaterade till korrespondentkonton.

Den årliga sammanläggningen och återfördelningen av monetära inkomster mellan de nationella centralbankerna i Eurosystemet gav vid slutet av året upphov till en fordran på 111,4 miljoner euro på ECB (se "Nettoresultat av sammanläggning av monetära inkomster" i noterna till resultaträkningen).

För 2025 beslutade ECB-rådet på grundval av det totala resultatet för räkenskapsåret att varken fördela intäkterna från eurosedlar i omlopp eller intäkterna från värdepapper som förvärvats inom ramen för SMP-, APP- och PEPP-programmen (se 7 "ECB:s interimistiska vinstutdelning" i redovisningsprinciperna). Här upptogs således inga fordringar i anslutning till den interimistiska vinstutdelningen vid utgången av 2025.

9. Övriga tillgångar

I posten ingår euromynt, anläggningstillgångar och investeringstillgångar (aktier och andelar) som innehas av Finlands Bank. Vidare ingår poster som hänför sig till värderingen av poster utanför balansräkningen, förutbetalda kostnader och upplupna intäkter och övriga tillgångar samt pensionsfondens tillgångar.

Materiella och immateriella anläggningstillgångar			
Bokföringsvärde	31.12.2025 Mn euro	31.12.2024 Mn euro	Förändring Mn euro
Markområden	6,8	6,8	-
Byggnader	57,8	53,4	4,3
Maskiner och inventarier	11,1	10,7	0,4
Konst och numismatisk samling	0,6	0,6	-
It-system	13,2	11,6	1,6
Summa	89,5	83,2	6,3

Övriga tillgångar (mn euro)	31.12.2025	31.12.2024	Förändring
Euroområdets mynt	38,2	39,4	-1,2
Aktier och andelar	22,6	22,6	-
Pensionsfondens fastigheter och resultatregleringar	7,6	7,7	-0,1
Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter	533,7	665,1	-131,4
Poster som härrör från värdering av poster utanför balansräkningen	17,7	35,0	-17,2
Övriga tillgångar	1,4	1,2	0,2
Summa	621,3	770,9	-149,7

Skulder

1. Utelöpande sedlar

Posten består av Finlands Banks andel av totalvärdet av utelöpande eurosedlar tilldelad enligt kapitalfördelningsnyckeln och justerad för ECB:s andel.

År 2025 ökade totalvärdet av utelöpande eurosedlar med 2,0 %. Vid slutet av 2025 uppgick värdet av Finlands Banks andel av utelöpande eurosedlar enligt fördelningsnyckeln till 27 062,4 miljoner euro (vid slutet av 2024: 26 541,2 mn euro). Totalvärdet av Finlands Banks utelöpande eurosedlar ökade 2025 med 3,0 % till 20 182,7 miljoner euro (2024: 19 590,5 mn euro). Detta var mindre än totalvärdet enligt kapitalfördelningsnyckeln och differensen, 6 879,7 miljoner euro (2024: 6 950,7 mn euro), har redovisats på tillgångssidan i delposten "Nettofordringar relaterade till tilldelningen av eurosedlar inom Eurosystemet".

Utelöpande sedlar (mn euro)	31.12.2025	31.12.2024
5 euro	75,3	74,6
10 euro	-98,8	-94,4
20 euro	3 443,7	3 386,2
50 euro	15 750,6	15 083,3
100 euro	-1 562,1	-1 470,8
200 euro	874,1	873,7
500 euro	1 699,9	1 738,0
Summa eurosedlar	20 182,7	19 590,5
ECB issue	-2 353,5	-2 308,2
CSM	9 233,2	9 258,9
Utelöpande sedlar enligt kapitalfördelningsnyckeln	27 062,4	26 541,2

2. Skulder i euro till kreditinstitut i euroområdet relaterade till penningpolitiska transaktioner

Skulder i euro till kreditinstitut i euroområdet relaterade till penningpolitiska transaktioner	31.12.2025 Milj. EUR	31.12.2024 Mn euro	Förändring Mn euro
Löpande räkningar (inkl. kassakrav)	2 465,4	2 725,1	-259,7
Inlåningsfacilitet	59 011,0	74 637,9	-15 626,9
Inlåning med fast löptid	-	-	-
Finjusterande reverserade transaktioner	-	-	-
Inlåning relaterad till marginalsäkerheter	-	-	-
Summa	61 476,4	77 363,0	-15 886,6

2.1 Löpande räkningar (inkl. kassakrav)

Löpande räkningar innehåller fordringar hänförliga till kassakravsinslåningen i kassakravspliktiga kreditinstitut. I skuldposten 3 "Övriga skulder i euro till kreditinstitut i euroområdet" redovisas dessutom separat medel för kreditinstitut som inte kan avyttras fritt och konton för kreditinstitut som är undantagna från kassakrav. Med stöd av ECB-rådets beslut den 27 juli 2023 har räntan på kassakravsinslåningen varit 0 % från och med den 20 september 2023.

2.2 Inlåningsfacilitet

Inlåningsfaciliteten är en likviditetsindragande stående facilitet i Eurosystemet som bankerna kan använda för insättningar över natten till en på förhand bestämd ränta.

2.3 Inlåning med fast löptid

Tidsbunden inlåning är ett sätt att genomföra likviditetsindragande finjusterande transaktioner.

2.4 Finjusterande reverserade transaktioner

Finjusterande reverserade transaktioner genomförs för att hantera stora likviditetsfluktuationer.

2.5 Inlåning relaterad till marginalsäkerheter

Posten avser motparters inlåning i ett läge där marknadsvärdet av de säkerheter som motparten ställt underskrider det fastställda gränsvärdet.

3. Övriga skulder i euro till kreditinstitut i euroområdet

Den 31 december 2025 hade Finlands Bank övriga skulder i euro till finansinstitut i euroområdet för sammanlagt 5,1 miljarder euro, som bestod av säkerheter relaterade till valutaswappar.

4. Skulder i euro till övriga hemmahörande i euroområdet

I posten ingår skulder i euro till den offentliga sektorn, 4 500,0 miljoner euro, och till andra än kassakravspliktiga finansinstitut, 281,5 miljoner euro.

5. Skulder i euro till hemmahörande utanför euroområdet

Här upptas saldona på konton i Finlands Bank som innehas av internationella organisationer och banker och finansinstitut utanför euroområdet, 3 083,7 miljoner euro.

6. Skulder i utländsk valuta till hemmahörande i euroområdet

Den 31 december 2025 hade Finlands Bank inga skulder i utländsk valuta till hemmahörande i euroområdet.

7. Skulder i utländsk valuta till hemmahörande utanför euroområdet

Den 31 december 2025 hade Finlands Bank inga skulder i utländsk valuta till hemmahörande utanför euroområdet.

8. Motpost till särskilda dragningsrätter som tilldelats av IMF

I denna post redovisas Finlands Banks skuld motsvarande de särskilda dragningsrätterna (jfr motsvarande post på tillgångssidan i balansräkningen). Till en början var de särskilda dragningsrätterna och deras motpost lika stora. Till följd av SDR-handel var fordringarna relaterade till särskilda dragningsrätter vid slutet av 2025 större än motposten på skuldsidan. Motposten på skuldsidan uppgår till 3 500,0 miljoner SDR. I balansräkningen redovisas posten i euro och värderad till kursen den 31 december 2025, 4 079,5 miljoner euro.

9. Skulder inom Eurosystemet

Skulder och fordringar inom Eurosystemet specificeras i noten till posten "Fordringar inom Eurosystemet" på tillgångssidan i balansräkningen.

10. Övriga skulder

Posten består av upplupna kostnader och förutbetalda intäkter samt leverantörsskulder och övriga skulder. Till upplupna kostnader och förutbetalda intäkter hänförs bland annat resultatreglerande poster som ska redovisas i samband med bokslutet och ränteskulder för repor. Under övriga skulder upptas bland annat skulder relaterade till mervärdesskatteredovisningar och förskottsinnehållningar.

Övriga skulder (mn euro)	31.12.2025	31.12.2024	Förändring
Upplupna kostnader och förutbetalda intäkter	49,5	71,5	-22,0
Leverantörsskulder	2,4	-	2,4
Övriga skulder	2,0	1,8	0,2
Summa	53,9	73,3	-19,4

11. Värderingskonton

Här redovisas orealiserade värderingsvinster på grund av marknadsvärdering av valutaposter och värdepapper. I posten ingår också uppskrivningar av markområden och byggnader samt värderingsdifferenser beroende på ändrad redovisningspraxis 1999.

Värderingskonton (mn euro)	31.12.2025	31.12.2024	Förändring
Guld	4 814,0	3 185,1	1 628,9
Valuta:			
USD	142,9	990,3	-847,4
GBP	35,0	77,6	-42,7
JPY	-	-	-
SDR	-	36,5	-36,5
Andra valutor	0,4	0,2	0,2
Värdepapper	75,5	11,3	64,2
Andelar i investeringsfonder	437,8	433,3	4,5
Övriga uppskrivningar	118,1	118,1	-
Summa	5 623,7	4 852,4	771,3

12. Avsättningar

Avsättningar (mn euro)	Summa avsättningar 31.12.2023	Förändring av avsättningar 2024	Summa avsättningar 31.12.2024	Förändring av avsättningar 2025	Summa avsättningar 31.12.2025
Avsättningar för kurs- och prISRISKER	1 161	454	1 615	81	1 695
Generell avsättning	786	-786	-	-	-
Avsättning för realvärde	1 603	-241	1 362	-215	1 148
Pensionsavsättning	587	15	602	4	606
Avsättning för kreditrisker relaterade till penningpolitiska transaktioner	1	-1	-	-	-
Summa	4 137	-558	3 579	-130	3 449

12.1 Riskavsättningar

Enligt 20 § i lagen om Finlands Bank kan avsättningar göras i bokslutet, om detta är nödvändigt för att trygga realvärdet av bankens fonder eller för att utjämna sådana variationer i resultatet som orsakas av förändringar i valutakurserna eller marknadspriserna på värdepapper. Riskavsättningarna uppgick vid slutet av 2025 till 2 842,7 miljoner euro. Dessa avsättningar består av avsättning för realvärde samt avsättning för kurs- och prISRISKER.

12.2 Övriga avsättningar

I posten "Övriga avsättningar" ingår Finlands Banks pensionsavsättning som gjorts för täckning av bankens pensionsåtagande. Finlands Banks pensionsåtagande uppgår sammanlagt till 576,5 miljoner euro, och det är täckt till 105,2 %, vilket motsvarar 606,4 miljoner euro. Förändringen av pensionsavsättningen under räkenskapsåret utgörs av upplösning av uppskrivningsfonden, -0,4 miljoner euro, och av pensionsfondens vinst, 4,8 miljoner euro. Vid slutet av 2025 hade fastigheter till ett värde av 6,2 miljoner euro reserverats som täckning för pensionsavsättningen (se "Övriga tillgångar" i noterna till balansräkningen). Inga tillgångar har reserverats för täckning av återstoden av pensionsavsättningen, 598,7 miljoner euro, utan den förvaltas som en del av bankens finansiella tillgångar.

13. Kapital och reserver

Här ingår bankens grundfond och reservfond. Om bankens bokslut uppvisar förlust ska denna enligt 21 § i lagen om Finlands Bank täckas med medel ur reservfonden. Till den del reservfonden inte räcker för ändamålet kan förlusten tills vidare lämnas utan täckning. De följande årens vinst ska i första hand användas till att täcka förluster som lämnats utan täckning.

Kapital och reserver (mn euro)	31.12.2025	31.12.2024	Förändring
Grundfond	840,9	840,9	-
Reservfond	2 100,0	2 100,0	-
Summa	2 940,9	2 940,9	-

14. Årets resultat

Resultatet för räkenskapsåret 2025 blev 0,00 euro.

Åtaganden utanför balansräkningen

Åtaganden utanför balansräkningen (mn euro)	31.12.2025	31.12.2024
Räntefuturkontrakt		
Det nominella värdet av köpkontrakt	458,9	449,4
Det nominella värdet av säljkontrakt	-119,1	-
Marknadsvärde av FX-kontrakt	10,0	-12,9
Värdepapperslån	13,4	30,7

Den 31 december 2025 hänförde sig 5,1 miljoner euro av FX-swapparnas marknadsvärde till säkring av valutakursrisken.

I enlighet med ECB-rådets beslut har Finlands Bank ställt värdepapper som innehas i penningpolitiska syften till förfogande för utlåning. Dessutom ställer Finlands Bank till förfogande för utlåning också värdepapper som ingår i bankens investeringsportfölj. Värdepapperslånetransaktioner redovisas enligt typ av säkerhet 1) på konton utanför balansräkningen, om säkerheten ställs i form av värdepapper eller 2) i balansräkningen, om säkerheten ställs i form av kontanter som inte återinvesterats vid räkenskapsperiodens slut (se 3 "Övriga skulder i euro till kreditinstitut i euroområdet" och 5 "Skulder i euro till hemmahörande utanför euroområdet" i noterna till balansräkningen). Den 31 december 2025 uppgick det utestående beloppet av värdepapperslånetransaktioner till 13,4 miljoner euro (30,7 mn euro 31.12.2024).

-
- 1) För programmet för tillgångsköp (på engelska) redogörs mer ingående på ECB:s webbplats.
 - 2) För köpprogrammet med anledning av pandemin (på engelska) redogörs mer ingående på ECB:s webbplats.
 - 3) Marknadsvärdena är riktgivande och beräknas på basis av marknadsnoteringar. Om inga marknadsnoteringar finns att tillgå, beräknas marknadsvärdet med hjälp av Eurosystemets interna modeller.
 - 4) Enligt redovisningspraxis för utgivning av eurosedlar i Eurosystemet tilldelas ECB 8 % av det totala värdet av utelöpande eurosedlar månatligen. Den återstående andelen på 92 % tilldelas de nationella centralbankerna likaså månatligen så att respektive centralbank i sin balansräkning upptar en andel av de utelöpande eurosedlar som motsvarar bankens inbetalda andel av ECB:s kapital. Differensen mellan värdet på eurosedlar som tilldelats de nationella centralbankerna enligt denna praxis och värdet på utelöpande eurosedlar bokförs i posten "Nettofordringar relaterade till tilldelningen av eurosedlar inom Eurosystemet" eller "Nettoskulder relaterade till tilldelningen av eurosedlar inom Eurosystemet".

Noter till resultaträkningen

31.12.2025

ECB-rådet fortsatte 2025 sänkningen av styrräntorna. Räntorna sänktes sammanlagt fyra gånger under året. Räntan i de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna sjönk från 3,15 % till 2,15 % och genomsnittsräntan var 2,41 %. Inlåningsräntan sjönk från 3,0 % till 2,0 % och genomsnittsräntan var 2,26 %. Nedgången i räntorna minskade Finlands Banks räntekostnader, men ränteintäkterna sjönk i motsvarande mån och Finlands Banks räntenetto för 2025 var negativt.

1. Ränteintäkter

Ränteintäkterna från hemmahörande utanför och i euroområdet uppgick till totalt 2 001,8 miljoner euro. Av detta utgjorde 489,0 miljoner euro ränteintäkter i utländsk valuta och 1 512,8 miljoner euro ränteintäkter i euro.

Räntan på ECBS-poster, dvs. fordran på ECB motsvarande överföring av valutareserver, skulden och fordran för ECB:s sedelandel, tilldelningen enligt kapitalfördelningsnyckeln och den åtföljande justeringen samt TARGET2-saldona motsvarar räntan på inlåningsfaciliteten (dvs. inlåningsräntan). Under 2025 inflöt på dessa totalt 886,6 miljoner euro i ränteintäkter.

Ränteintäkter i utländsk valuta från hemmahörande utanför euroområdet (mn euro)	2025	2024	Förändring
Ränteintäkter från räntebärande värdepapper	245,4	210,2	35,2
Intäkter från diskonteringsinstrument	12,1	4,4	7,8
Ränteintäkter från banktillgodohavanden	0,1	0,1	-0,0
Utdelningar på fondandelar	21,7	25,3	-3,6
Ränteintäkter från IMF-poster	150,5	203,4	-52,9
Övriga ränteintäkter	11,3	15,2	-3,8
Summa	441,2	458,6	-17,4

Ränteintäkter i euro från hemmahörande utanför euroområdet (mn euro)	2025	2024	Förändring
Ränteintäkter från räntebärande värdepapper	8,1	-	8,1
Övriga ränteintäkter	0,0	-	0,0
Summa	8,1	-	8,1

Ränteintäkter i utländsk valuta från hemmahörande i euroområdet (mn euro)	2025	2024	Förändring
Ränteintäkter från räntebärande värdepapper	7,8	6,3	1,5
Intäkter från diskonteringsinstrument	0,0	-	0,0
Ränteintäkter från banktillgodohavanden	16,2	1,6	14,6
Övriga ränteintäkter	23,6	4,9	18,7
Summa	47,7	12,9	34,8

Ränteintäkter i euro från hemmahörande i euroområdet (mn euro)	2025	2024	Förändring
Ränteintäkter från räntebärande värdepapper	12,1	-	12,1
Intäkter från diskonteringsinstrument	1,0	-	1,0
Utdelningar på fondandelar	4,9	4,8	0,1
Ränteintäkter från ECBS-poster	886,6	1 993,0	-1 106,4
Ränteintäkter från penningpolitisk utlåning	5,8	45,7	-39,9
Ränteintäkter från penningpolitiska värdepapper	594,3	694,2	-99,9
Övriga ränteintäkter	-	1,0	-1,0
Summa	1 504,7	2 738,8	-1 234,1

Summa ränteintäkter (mn euro)	2025	2024	Förändring
Ränteintäkter i utländsk valuta från hemmahörande utanför euroområdet	441,2	458,6	-17,4
Ränteintäkter i utländsk valuta från hemmahörande i euroområdet	47,7	12,9	34,8
Ränteintäkter i euro från hemmahörande utanför euroområdet	8,1	-	8,1
Ränteintäkter i euro från hemmahörande i euroområdet	1 504,7	2 738,8	-1 234,1
Summa	2 001,8	3 210,3	-1 208,5

2. Räntekostnader

Räntekostnaderna till hemmahörande utanför och i euroområdet uppgick till totalt 2 228,5 miljoner euro. Av detta bestod merparten, 1 892,5 miljoner euro, av räntekostnader för affärsbankernas inlåning i Finlands Bank. Räntekostnaderna i utländsk valuta utgjorde totalt 122,9 miljoner euro.

Räntekostnader i utländsk valuta till hemmahörande utanför euroområdet (mn euro)	2025	2024	Förändring
Räntekostnader för IMF-poster	-122,9	-166,5	43,6
Övriga räntekostnader	-0,0	-0,0	-0,0
Summa	-122,9	-166,5	43,6

Räntekostnader i euro till hemmahörande utanför euroområdet (mn euro)	2025	2024	Förändring
Räntekostnader för inlåning	-50,5	-127,2	76,7
Övriga räntekostnader	-1,8	-3,8	2,0
Summa	-52,3	-131,0	78,7

Räntekostnader i utländsk valuta till hemmahörande i euroområdet (mn euro)	2025	2024	Förändring
Övriga räntekostnader	-19,4	-22,3	2,9
Summa	-19,4	-22,3	2,9

Räntekostnader i euro till hemmahörande i euroområdet (mn euro)	2025	2024	Förändring
Räntekostnader för penningpolitisk inlåning	-1 892,5	-3 696,8	1 804,4
Räntekostnader för ECBS-skulder	-	-	-
Räntekostnader för icke-penningpolitisk inlåning	-152,5	-297,3	144,9
Övriga räntekostnader	-8,2	-4,1	-4,1
Summa	-2 053,2	-3 998,3	1 945,1

Summa räntekostnader (mn euro)	2025	2024	Förändring
Räntekostnader i utländsk valuta till hemmahörande utanför euroområdet	-122,9	-166,5	43,6
Räntekostnader i euro till hemmahörande utanför euroområdet	-52,3	-131,0	78,7
Räntekostnader i utländsk valuta till hemmahörande i euroområdet	-	-22,3	22,3
Räntekostnader i euro till hemmahörande i euroområdet	-2 053,2	-3 998,3	1 945,1
Summa	-2 228,5	-4 318,1	2 089,7

3. Räntenetto

Räntenetto (mn euro)	31.12.2025	31.12.2024	Förändring
Ränteintäkter			
Ränteintäkter från finansiella tillgångar	515,2	477,4	37,8
Ränteintäkter från penningpolitiska poster	600,1	739,9	-139,8
Ränteintäkter från fordringar på ECBS	886,6	1 993,0	-1 106,4
Summa	2 001,8	3 210,3	-1 208,5
Räntekostnader			
Räntekostnader för finansiella tillgångar	-133,0	-196,7	63,7
Räntekostnader för icke-penningpolitisk inlåning	-203,0	-424,5	221,5
Räntekostnader för penningpolitiska poster	-1 892,5	-3 696,8	1 804,4
Räntekostnader för skulder till ECBS	-	-	-
Summa	-2 228,5	-4 318,1	2 089,7
RÄNTENETTO	-226,7	-1 107,8	881,2

4. Valutakursdifferenser

Posten innehåller realiserade valutakursvinster och valutakursförluster från försäljning av poster i utländsk valuta. År 2025 redovisades sådana vinster till ett belopp av 14,3 miljoner euro.

5. Prisdifferenser på värdepapper

Här ingår realiserade vinster och förluster från försäljning av värdepapper. År 2025 realiserades en vinst på 209,0 miljoner euro för försäljning av värdepapper.

6. Värderingsförluster på valutor och värdepapper

Posten innehåller värderingsförluster på valutor och värdepapper. Varje värdepappersslag och valuta särredovisas i bokföringen. År 2025 sjönk japanska yenkursen och värderingsförluster på 98,4 miljoner euro redovisades på yen i samband med valutavärderingen. På särskilda dragningsrätter (SDR) redovisades i sin tur värderingsförluster på 37,5 miljoner euro. I värderingsförluster på värdepapper redovisades sammanlagt 12,5 miljoner euro.

7. Förändring av avsättningar för valutakurs- och prISRISKER

De realiserade nettovinsterna till följd av valutakursdifferenser och prisdifferenser, sammanlagt 80,6 miljoner euro, avsattes för valutakurs- och prISRISKER i enlighet med redovisningsprinciperna. Avsättningarna har specificerats i noterna till skulderna.

8. Avgifts- och provisionsnetto

I posten ingår avgifter och provisioner som hänför sig till investeringsverksamheten.

9. Nettoresultat av sammanläggning av monetära inkomster

Monetära inkomster (mn euro)	31.12.2025	31.12.2024
Finlands Banks inbetalda monetära inkomster till poolen	337,0	643,5
Finlands Banks andel av monetära inkomster enligt kapitalfördelningsnyckeln	448,4	818,0
Nettoresultat av sammanläggning av monetära inkomster enligt kapitalfördelningsnyckeln	111,4	174,5
Justeringar av monetära inkomster tilldelade under tidigare år	-	-1,0
Andel av avsättning för kreditrisker relaterade till penningpolitiska transaktioner	-	0,8
Summa	111,4	174,3

I posten ingår nettoresultatet av sammanläggningen av monetära inkomster för 2025, vilket utgör en intäkt på 111,4 miljoner euro (2024: en intäkt på 174,3 miljoner euro).

De monetära inkomsterna för varje nationell centralbank i Eurosystemet beräknas på de årliga intäkterna av de reserverade tillgångar som centralbanken håller som motvärden till skuldbasen. Ränta som ska betalats på poster som ingår i skuldbasen ska avräknas från nettoandelen av de monetära inkomsterna. Om den nationella centralbankens reserverade tillgångar överstiger eller understiger värdet av bankens skuldbas, kompenseras skillnaden med den senaste tillgängliga räntan på Eurosystemets inlåningsfacilitet.

I följande tabell specificeras posterna i de reserverade tillgångarna och skuldbasen samt den ränta som tillämpas på dem.

Reserverade tillgångar	Tillämplig ränta	Skuldbas	Tillämplig ränta
Guldreserverna i förhållande till centralbankens andel av fördelningsnyckeln för ECB:s tecknade kapital	0 %	Utelöpande sedlar	Tillämpas inte
Fordringar inom Eurosystemet motsvarande överföring av valutareserver till ECB (exklusive guldet)	Räntan på inlåningsfaciliteten dvs. Inlåningsräntan	Skulder i euro till kreditinstitut i euroområdet relaterade till penningpolitiska transaktioner	Genererad avkastning
Utlåning i euro till kreditinstitut i euroområdet relaterad till penningpolitiska transaktioner	Genererad avkastning	Nettoskulder härrörande från saldon på TARGET-konton*	Räntan på inlåningsfaciliteten dvs. Inlåningsräntan
PSPP - offentliga värdepapper och PEPP - offentliga värdepapper	Räntan på inlåningsfaciliteten dvs. Inlåningsräntan		
SMP, CBPP3, PSPP - värdepapper utgivna av multinationella institut, CSPP och PEPP (exklusive PEPP - offentliga värdepapper)	Genererad avkastning		
Fordringar på centralbanker utanför euroområdet relaterade till likviditetstillförande transaktioner	Upplupna ränteintäkter (enligt prestationsprincipen)		
Upplupen kupongränta på nedskrivna penningpolitiska värdepapper för vilka avkastningen och riskerna fördelas fullt ut	Tillämpas inte		
Nettofordringar inom Eurosystemet relaterade till tilldelningen av eurosedlar inom Eurosystemet*	Räntan på inlåningsfaciliteten dvs. Inlåningsräntan		
Upplupen ränta på penningpolitiska tillgångar med en löptid på minst ett år	Tillämpas inte		

* Beroende på nationell centralbank kan dessa komponenter antingen vara öronmärkta tillgångar eller ingå i skuldbasen.

Eurosystemets sammanräknade monetära inkomster fördelas på de nationella centralbankerna enligt kapitalfördelningsnyckeln för ECB:s tecknade kapital. Finlands Banks nettoandel är lika med de monetära inkomster som banken betalat in till poolen (337,0 miljoner euro) minus Finlands Banks andel av de monetära inkomsterna enligt fördelningsnyckeln (448,4 miljoner euro).

10. Andel av ECB:s vinst

ECB delade inte ut någon vinst för räkenskapsåren 2024 och 2025.

11. Intäkter från övriga stamaktier och andelar

I posten ingår utdelningar från BIS-aktier för 4,8 miljoner euro.

12. Övriga intäkter

I posten ingår 47,0 miljoner euro i Finansinspektionens intäkter. Vidare ingår 4,8 miljoner euro i fastighetsintäkter samt expeditonsavgifter och provisioner.

13. Personalkostnader

Personalkostnader (mn euro)	31.12.2025	31.12.2024
Löner och arvoden	55,2	54,1
Arbetsgivarersättningar till pensionsfonden	10,8	10,5
Övriga lönebikostnader	3,3	3,1
Summa	69,3	67,8

Medelantal anställda	2025 Anställda	2024 Anställda
Finlands Bank	381	378
Finansinspektionen	259	251
Summa	640	629

Direktionsmedlemmarnas grundlöner (euro)	2025
Olli Rehn	307 262
Marja Nykänen	278 892
Tuomas Välimäki	230 334
Summa	816 488

Till direktionsmedlemmarna utbetalades totalt 48 511,16 euro i naturaförmåner (lunchförmån, telefonförmån och bilförmån).

Bestämmelser om pensionsskyddet för Finlands Banks tjänstemän finns i pensionslagen för den offentliga sektorn (81/2016). En direktionsmedlem kan efter avslutad mandatperiod få ersättning för inkomstbortfall, om personen till följd av karensbestämmelsen inte kan ta emot annat arbete eller pensionen från Finlands Bank är lägre än ersättningen för inkomstbortfall. Den fulla ersättningen för inkomstbortfall är 60 % av lönen och den betalas i ett år, efter samordning med pensionen från Finlands Bank, så att dessa tillsammans begränsas till högst 60 % av lönen.

14. Avgift till pensionsfonden

Med bankfullmäktiges godkännande betalade Finlands Bank in en pensionsfondsavgift på 10 miljoner euro till pensionsfonden.

15. Administrationskostnader

Administrationskostnader (mn euro)	31.12.2025	31.12.2024
Materielkostnader	0,5	0,5
Kostnader för maskiner och inventarier	9,6	9,4
Kostnader för fastigheter	11,5	10,3
Personalrelaterade kostnader	3,2	3,4
Kostnader för köpta tjänster	20,2	17,4
Övriga administrationskostnader	4,1	2,7
Summa	49,1	43,7

Här redovisas hyror, möteskostnader, PR-kostnader, kostnader för köpta tjänster och kontorsartiklar. Som administrationskostnader redovisas också kostnaderna för utbildning, tjänsteresor och rekrytering.

16. Avskrivningar av anläggningstillgångar

Avskrivningar av materiella och immateriella anläggningstillgångar (mn euro)	31.12.2025	31.12.2024
Byggnader	4,3	4,2
Maskiner och inventarier	3,1	3,0
It-system	4,4	3,7
Summa	11,8	10,9

17. Kostnader för anskaffning av sedlar

Kostnaderna för anskaffning av sedlar var 4,9 miljoner euro.

18. Övriga kostnader

Största delen av övriga kostnader hänför sig till indrivningskostnader, kurs- och avrundningsdifferenser samt andra liknande kostnader.

19. Pensionsfondens intäkter

Här redovisas Finlands Banks och Finansinspektionens arbetsgivarandelar och arbetstagarnas andel av premieinkomsten, sammanlagt 15,1 miljoner euro, samt avgiften till pensionsfonden på 10 miljoner euro. Posten innehåller dessutom 13,4 miljoner euro i intäkter från pensionsfondens investeringsverksamhet samt 2,0 miljoner euro i fastighetsintäkter.

20. Pensionsfondens kostnader

I posten ingår utbetalda pensioner, 33,5 miljoner euro, förvaltningskostnader och avskrivningar av pensionsfondens anläggningstillgångar.

21. Förändring av avsättningar

I posten redovisas 215 miljoner euro i upplösning av avsättningen för att trygga realvärdet av eget kapital. Alla avsättningar har specificerats i noterna till skulderna.

22. Årets resultat

Resultatet för räkenskapsåret 2025 blev 0,00 euro.

Händelser efter balansdagen

I enlighet med artikel 140.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt införde Bulgarien den gemensamma valutan den 1 januari 2026 med stöd av rådets beslut (EU) 2025/1407 av den 8 juli 2025. I enlighet med artikel 48.1 i stadgan för ECBS och ECB och de rättsakter som antogs av ECB-rådet den 31 december 2025 ¹⁾ har den bulgariska centralbanken inbetalat sin återstående andel av ECB:s kapital. I enlighet med artikel 48.1 och 30.1 i stadgan för ECBS och ECB har den bulgariska centralbanken till ECB överfört valutareserver till ett belopp motsvarande Bulgariens andel av ECB:s tecknade kapital. Eftersom kapitalfördelningsnyckeln justerades när den bulgariska centralbanken anslöt sig till Eurosystemet, minskade Finlands Banks inbetalda andel av ECB:s kapital (kapitalfördelningsnyckeln) från 1,8165 % till 1,7950 %. Finlands Banks andel av ECB:s tecknade kapital är 1,4853 %.

1) Beslut ECB/2025/44 av den 31 december 2025 om Българска народна банка (Bulgariens centralbanks) inbetalning av kapital, överföring av reservtillgångar och bidrag till Europeiska centralbankens reserver och avsättningar (EUT L 2026/115, 15.1.2026); Avtal av den 31 december 2025 mellan Българска народна банка (Bulgariens centralbank) och Europeiska centralbanken om den fordran med vilken Europeiska centralbanken ska kreditera Българска народна банка (Bulgariens centralbank) i enlighet med artikel 30.3 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (EUT C, 2026/497, 22.1.2026).

Bokslutsbilagor

31.12.2025

Mn euro	31.12.2025	31.12.2024
Aktier och andelar, nominellt värde		
Banken för internationell betalningsutjämning (BIS) ¹	22,4 (1,96 %)	22,4 (1,96 %)
Bostadsaktier	0,2	0,2
Övriga aktier och andelar	0,0	0,0
Summa	22,6	22,6
Kalkylmässig andel av värdepapperscentralens fond	0,3	0,3
Pensionsåtaganden		
Finlands Banks pensionsåtaganden ²	576,5	593,6
– därav täckt genom avsättningar	606,4	601,9

¹ Inom parentes Finlands Banks relativa ägarandel av utelöpande BIS-aktier.

² Siffran för 2025 inkl. indexhöjningen av pensioner och fribrev 1.1.2026.

Finlands Banks fastigheter

Fastighet	Adress	Byggnadsår	Volym ca m ³
Helsingfors	Fredsgatan 16	1883/1961/2006	52 108
	Fredsgatan 19	1954/1981	40 487
	Snellmansgatan 6 ¹	1857/1892/2001	23 600
	Snellmansgatan 2 ¹	1901/2003	3 225
	Ramsöuddsvägen 34	1920/1983/1998	4 371
Vanda	Säkerhetsdalsvägen 1	1979	334 243
Enare	Saariseläntie 9	1968/1976/1998	6 100

¹ Överfört till Finlands Banks pensionsfond 1.1.2002.